

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๕ (สมัยประชุมสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๘๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้มาลงชื่อเข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุ
ขัดข้อง ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินภายในกำหนดเวลา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๔๕

เนื่องจากเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่
นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินภายใน
กำหนดเวลา ทั้งนี้ เนื่องจากอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติสถาปนิกสภา พ.ศ.

ซึ่งคุณประกอบ จีรภิติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบนะครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงาน
การประชุม ไม่มี

ทีนี้ก่อนที่ผมจะดำเนินการพิจารณาตามระเบียบวาระต่อไป ผมจะขอหารือ
ต่อที่ประชุมว่า จะขออนุญาตนำระเบียบวาระที่ ๗ คือเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่อง
เลือกตั้งซ่อมกรรมการวิสามัญ จำนวน ๕ คณะ ขึ้นมาพิจารณาก่อน เนื่องจากว่า
ได้มีผู้ลาออกไป และคิดว่าคงใช้เวลาไม่มากนัก และถ้าพิจารณาเสร็จคณะกรรมการ
ที่เลือกไปใหม่จะได้เข้าไปทำงานได้นะครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ขัดข้อง ผมขอดำเนินการนคะรับ
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ เลือกตั้งซ่อมกรรมมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่างลง
๒ ตำแหน่ง

เนื่องจากประธานคณะกรรมการมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ได้แจ้งว่าคุณสุเทพ เทือกสุบรรณ
ได้ลาออกจากการเป็นคณะกรรมการ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และ
คุณจักรพันธ์ ยมจินดา ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๐
ดังนั้นทั้ง ๒ ท่านก็พ้นจากการเป็นคณะกรรมการ จึงอยากจะทำให้ที่ประชุมได้เสนอชื่อ
ผู้ที่จะมาเป็นแทนทั้ง ๒ ท่าน และเนื่องจากคุณสุเทพ และคุณจักรพันธ์ เป็นกรรมการ
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ครับ เชิญเสนอครับ เชิญคุณอิสสระครับ

สผ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

สุภปภา ๒/๑

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี
 พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. แทนท่านกรรมาธิการ
 ที่ลาออกไป ๒ ท่านคือ ๑. นายสมคิด เลิศไพฑูรย์ ๒. นายวิเชียร คันณ้อง
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เสนอ
 ๒ ท่าน ใช่ไหมครับ คุณสมคิด เลิศไพฑูรย์ กับคุณวิเชียร คันณ้อง นะครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้เสนอคนอื่นนะครับ

ต่อไป ๗.๒ เลือกตั้งกรรมาธิการซ่อมวิสามัญร่างพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิก
 วุฒิสภา พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่างลงนะครับ

เนื่องจากว่าประธานคณะกรรมการได้แจ้งว่า คุณสุทัศน์ เงินหมื่น
 ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการชุดนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐
 ดังนั้นคุณสุทัศน์ก็พ้นจากการเป็นกรรมาธิการ คุณสุทัศน์เป็นกรรมาธิการสัดส่วน
 พรรคประชาธิปัตย์ครับ จึงขอให้เสนอแทนคุณสุทัศน์ด้วยครับ ร่าง พ.ร.บ.
 เลือกตั้ง นะครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
 ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญแทนกรรมาธิการซึ่งลาออกไปคือ นางรัชฎาภรณ์
 แก้วสนิท ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ นางรัชฎาภรณ์
 แก้วสนิท นะครับ

๗.๓ เลือกตั้งซ่อมกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติ
 ผู้ตรวจการรัฐสภา พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง เนื่องจาก
 ประธานคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แจ้งว่า หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์
 บริพัตร ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

สุภภา ๒/๒

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ เป็นกรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ครับ
ขอเชิญเสนอด้วยนะครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
ขอเสนอ ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต เป็นกรรมการวิสามัญแทนตำแหน่ง
ที่ว่างครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีผู้เสนอ
อย่างอื่นนะครับ ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต เป็นกรรมการแทน
หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ เชิญครับ ท่านประเทืองครับ :

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กระผมขออนุญาตหารือท่านประธานว่า เกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ ฉบับ ที่สภาได้รับหลักการไว้แล้ว
เนื่องจากว่ากำหนดระยะเวลาอันมีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ของผู้แทนราษฎร
อยากขอทราบรายงานความเคลื่อนไหวบ้างได้ไหมครับว่า ขณะนี้ดำเนินไปถึง
ขั้นตอนใดแล้วบ้าง มีระยะเวลาที่จะแล้วเสร็จทันตามกำหนดหรือไม่อะไรอย่างนี้
เพื่อความสบายใจ ท่านประธาน ไม่อย่างนั้นอยู่ ๆ เต็มใจเกิดบอกว่า พิจารณา
เสร็จไม่ทันละก็ ลินสภาพหมดทั้งท่านประธานทั้งผมเลยนะครับ ขอทราบรายงาน
บ้างได้ไหมครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประเทืองต้องการจะทราบ
 รายงานความคืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง
 ๓ ฉบับ เนื่องจากว่ามีกำหนดเวลาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
 ทั้งหมดนะครับ หมายความว่าทั้งวาระ ๑ วาระ ๒ และวาระ ๓ ภายในเวลา
 ๑๒๐ วัน ถ้าผมจำไม่ผิดก็คงจะหมดระยะเวลาที่เราพิจารณาเสร็จในวาระ ๓
 ภายในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ไม่เกิน ๑๐ กุมภาพันธ์ นะครับ อันนี้ไม่แน่ใจ
 เพราะวันนี้พลาดไม่ได้นะครับแม้แต่วันเดียว ต้องไปดูในรายละเอียด
 อีกครั้งหนึ่งครับ แต่ช่วงนี้ก็ยังไม่ถึงเวลา ก็อยากให้กรรมาธิการทั้ง ๓ ฉบับ
 ได้ช่วยรายงานนะครับ เอา พ.ร.บ. พรรคการเมืองก่อนก็ได้ครับ เชิญครับ
 ท่านอาจารย์ปรีชานะครับ พ.ร.บ. พรรคการเมืองใช้ใหม่ครับ เชิญครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์
 กรุงเทพมหานคร ในฐานะที่กระผมเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
 กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ขอกราบเรียนว่าในส่วน
 ของคณะกรรมการวิสามัญที่ผมรับผิดชอบได้เสร็จแล้วครับ พุ่งนี้จะทบทวน
 เป็นครั้งสุดท้าย คิดว่าต้นเดือนมกราคมคงจะเสนอเข้าสู่สภาทันครับ
 แต่อย่างไรก็แล้วแต่กฎหมายพรรคการเมืองมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง และกฎหมายกรรมการการเลือกตั้ง
 ก็ควรที่จะต้องเข้าสภาพร้อม ๆ กันครับ ในขณะเดียวกันกฎหมาย ๓ ฉบับนั้น
 มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ในส่วนของกระผมเมื่อเสร็จแล้วจะประสานงาน
 ไปทางท่านประธานกรรมาธิการกฎหมาย ๒ ฉบับ คือท่านมารุต บุนนาค
 เพื่อที่จะได้มีการประชุมร่วมกัน เพราะว่าข้อความหลายอย่างคงจะต้องมี
 การบัญญัติให้สอดคล้องต้องกันครับ จะได้ไม่มีปัญหาในสภาผู้แทนราษฎรครับ
 กระผมขอกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้รับทราบแล้วนะครับ พ.ร.บ.
 พรรคการเมืองเสร็จแล้ว แต่ก็ต้องไปดูความสอดคล้องกับ พ.ร.บ. อีก
 ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๒ คือพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง เชิญครับ ท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง
 ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญขออนุญาตพูดแทนกรรมาธิการวิสามัญที่
 ท่านประธานได้กรุณามีบัญชาให้รายงานกราบเรียนรายงานนั้น กระผมขอ

กราบเรียนรายงานทั้ง ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ คือคณะกรรมการการเลือกตั้ง
อันนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ ๓๐ กว่ามาตรา ซึ่งจะกลับมาทบทวน
อีกครั้งหนึ่ง ได้พิจารณาอย่างกว้างๆ กันเรียบร้อยแล้ว แต่ว่าเราจะต้องกลับมา
ทบทวนกันอีกครั้งหนึ่ง สำหรับกฎหมายเลือกตั้งวันนี้ถึงมาตรา ๕๑ ซึ่งมี
ทั้งหมด ๑๑๐ มาตรา ซึ่งเราก็ดำเนินการเสร็จ ตอนนี้อยู่กำลังทบทวนอยู่
เราได้ทำกำหนดไว้ว่าในราวกลางเดือนมกราคมจะต้องนำเสนอสภาได้
วันที่ ๗ ท่านประธานครับ เป็นวันสุดท้ายที่เสียดายของเราครับ วันที่ ๗
กุมภาพันธ์ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าคงจะทันครับ ไม่มีปัญหา จึงกราบเรียน
เพื่อโปรดทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าทั้ง ๓ ฉบับ แล้วใช้ใหม่ครับ
กฎหมายการเลือกตั้ง และกฎหมายคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็จะเสร็จภายใน
กลางเดือนมกราคม แล้วก็ผมขอเรียนที่ผมแจ้งผิดไปนะครับ ว่า ๑๐ กุมภาพันธ์
จริง ๆ แล้ว นับวันแล้วเราก็จะต้องร่างฯ ให้เสร็จ ส่งให้วุฒิสภาภายใน
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ อันนี้ก็เสร็จครับ

ต่อไปเหลือกรรมาธิการอีก ๑ คณะนะครับ คือคณะกรรมการ
วิสามัญร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ซึ่งว่างลง
๑ ตำแหน่ง แต่ได้รับรายงานจากประธานคณะกรรมการชุดนี้ว่า
ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
ได้เสร็จสิ้นแล้ว แล้วก็นำเสนอเพื่อสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้
จึงขออนุญาตว่าไม่เลือกซ่อมนะครับ เนื่องจากว่าได้พิจารณาเสร็จแล้ว เหลือแต่
ขั้นตอนของการบรรจุระเบียบวาระเท่านั้นนะครับ ไม่มีผู้ใดเห็นอย่างอื่นนะครับ
ก็ปฏิบัติไปตามนี้นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ ก็จะเป็นการพิจารณาแต่ละมาตรา ตั้งแต่ข้อร่างฯ ค่าปรารภ ซึ่งก็จะให้อภิปราย เฉพาะถ้อยคำที่คณะกรรมการแก้ไข หรือที่มีผู้ขอสงวนคำแปรญัติดิณะครับเชิญประธานคณะกรรมการจะมีอะไรแถลงครับ

นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ ประธานกรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ครับ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) ได้ลงมติรับหลักการ

แห่งร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ที่นายพิระพันธ์ุ สาสิรัฐวิภาค กับคณะเป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี

เป็นหลักในการพิจารณา บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมา เพื่อสภา

ได้พิจารณาต่อไป ในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า

คณะกรรมการชุดนี้ได้รับเร่งดำเนินการอย่างรวดเร็วที่สุด เนื่องจากได้ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อไปครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยว เชิญ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา

ท่านประธานครับ ก่อนที่จะลงในรายละเอียดในวาระ ๒ นั้น กระผมอยากจะ

ขอปรึกษาท่านประธานเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติล้มละลายฉบับนี้ บังเอิญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เสนอก่อนที่จะมีพระราชกำหนดเกี่ยวกับการรวม

พระราชกำหนดทั้งหมด เกี่ยวกับหลักทรัพย์ต่าง ๆ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทั้ง ๖ ฉบับ

ตามที่ได้ดำเนินการไปแล้ว กระผมอยากจะเรียนถามว่า ถ้าหากเราได้กำหนด

ในพระราชบัญญัติล้มละลายเพื่อฟื้นฟูกิจการต่าง ๆ เหล่านี้ มันจะมีการเลือกปฏิบัติใหม่ และอยากจะเรียนถามว่า ท่านประธานคณะกรรมการชุดนี้ได้เปรียบเทียบหรือว่าดูข้อบทบัญญัติแต่ละบทบัญญัติจะมีการสอดคล้อง หรือสิ่งใดที่มันขัดแย้งกันอย่างไรหรือไม่ นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก กล่าวคือ ในการเลือกปฏิบัติรับท่านประธานครับ เมื่อออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้ว บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หรือบริษัทอื่นใดก็ตาม และเป็นบริษัทมหาชนอื่นใดก็ตาม ก็สามารถจะเลือกปฏิบัติตามพระราชบัญญัติได้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอทราบเรียนว่า ขอเรียนให้ที่ประชุมบันทึกเป็นหลักฐาน ณ วันนี้ว่า ถ้าหากว่ามีการเลือกปฏิบัติเช่นนี้จากล้มละลายนี้ครับ ถ้าเราไม่สามารถดำเนินการไปสอดคล้องต้องกันวัน พึงวันปฏิบัติในบางเรื่องบางราวที่จะต้องขัดแย้งกันในเรื่องบทกฎหมายแล้วในข้อบทบัญญัติแล้วนี้เราจะทำอย่างไร ในเรื่องนี้จะมาตีความหรือดำเนินการกันต่อไป เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามว่า ได้ดำเนินการเอาพระราชกำหนดที่ได้ออกไปแล้วนี้ครับ ได้ดำเนินการอย่างไรหรือไม่ และสามารถยืนยันได้ไหมว่าจะไม่มีปัญหาระหว่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการ
หรือคณะกรรมการจะตอบคำถามที่ท่านพินิจได้ตาม

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องการที่จะขัดหรือไม่ขัดนั้นกระผมขอกราบเรียน
ในขณะนี้ว่าคงไม่ขัด และอีกอย่างหนึ่งเรื่องการเลือกปฏิบัตินั้นคงจะไม่มีนะครับ
เพราะว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ ใคร้อยากจะขอถาม
ท่านกรรมการสักเล็กน้อยเกี่ยวกับมาตรา ๒ ซึ่งเดิมมาตรา ๒ นั้น ในรัฐบาล
ที่ผ่านมาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น
เก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งในสภาแห่งนี้
ก็ได้มีการถกเถียงกันเกี่ยวกับในมาตรา ๒ และจะไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๐/๔
ในส่วนที่ ๒ ว่า ถ้าท่านไปแก้ไขบอกว่า ให้ใช้ประกาศนับแต่วันถัดจากวันประกาศ
หมายความว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามีผลใช้บังคับ
ฉะนั้นผมก็อยากจะถามท่านกรรมการว่า ในกระบวนการวิธีพิจารณาความ
เกี่ยวกับล้มละลายและข้อเสนอด่าง ๆ ซึ่งจะต้องยื่นเป็นคำร้องต่อศาลนั้น
เกี่ยวกับพวกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่าง ๆ นั้นท่านสามารถกำหนด
ออกทันหรือไม่ อันนี้ก็สงสัยอยู่เหมือนกัน เราไปดูในมาตรา ๕๐/๔ วรรคสุดท้าย
การให้ความยินยอมก็ดี หลักเกณฑ์ วิธีการ ที่ท่านเขียนไว้ที่ท่านออกทันหรือเปล่า
อยากจะถามทางท่านกรรมการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ในประการแรกที่ท่านสมาชิกติดใจถามเรื่องเหตุใดจึงได้
มีการแก้ไขให้เร็วขึ้น อันนี้ทางกรรมการได้ประชุมปรึกษาหารือกัน ก็เห็นว่า

พระราชบัญญัติฉบับนี้จะยังประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจให้แก่ประเทศในสภาวะเช่นนี้
ไม่มีเหตุผลใดที่จะรอไปอีก ๕๐ วัน อันนี้เป็นประการแรกที่แก้ไข

ประการที่ ๒ ถ้ามองถึงความพร้อมของเจ้าหน้าที่งานที่จะต้องปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนของกระทรวงยุติธรรมซึ่งจะต้องรับผิดชอบเรื่องนี้
กระผมก็ขอกราบเรียนว่า ทางกระทรวงยุติธรรมได้หารือและได้เตรียมความพร้อม
ในเรื่องนี้ไว้พอสมควรแล้ว และคิดว่าสามารถจะรับได้กับการประกาศใช้
พระราชบัญญัตินี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ คือที่กระผมเรียนถาม
ท่านกรรมาธิการก็ด้วยความเป็นห่วงว่า หลังจากที่ถูกหมายฉบับนี้ประกาศใช้
บังคับแล้ว หลักเกณฑ์ซึ่งเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องในมาตรา ๕๐/๔ โดยเฉพาะ
จะยกตัวอย่าง อย่างเช่นธนาคารแห่งประเทศไทยก็จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์กิตติ หรือกรรมการประกันภัยกิตติ หรือ
หน่วยงานรัฐที่จะต้องเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๕๐/๔ ข้อ ๑
ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ตามลำดับ ที่เป็นห่วงก็คือว่า หลักเกณฑ์
ที่ท่านกำหนดนั้นใครเป็นผู้กำหนด กระทรวงยุติธรรม หรือธนาคารแห่งประเทศไทย
หรือคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ หรือตลาดหลักทรัพย์ หรือกรรมการประกันภัย
หรือหน่วยงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง -----

ฉะนั้นผมฟังท่านประธานกรรมาธิการท่านได้ตอบว่ากระทรวงยุติธรรม ก็อยาก
จะถามต่อไปเรื่องที่ผมได้กราบเรียนก็คือว่าความยินยอมก็ดี การกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลาให้ความยินยอมที่หน่วยงานกำหนดตามวรรคสอง
ที่ประกาศนั้นใครเป็นผู้กำหนด กระทรวงยุติธรรมใช้ใหม่ หรือรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
เป็นผู้ประกาศ อยากจะเรียนถามครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตครับ

ผม นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ กรรมาธิการ ประเด็นในเรื่องของการ
เตรียมพร้อมของหน่วยงานอื่น ๆ โดยเฉพาะของธนาคารแห่งประเทศไทยก็ดี
ของคณะ ก.ล.ต. ก็ดี ในชั้นของกรรมาธิการเราได้เรียนเชิญทางหน่วยงานนั้น ๆ
ซึ่งจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการออกประกาศ เพราะว่าประกาศในส่วน
ของธนาคารแห่งประเทศไทยก็ต้องเป็นการประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย
ของ ก.ล.ต. ก็ต้องเป็นของ ก.ล.ต. จุดที่เราได้รับคำยืนยันก็คือว่าเมื่อมีการ
ประกาศพระราชบัญญัติล้มละลายในส่วนของกรรมาธิการแก้ไขนี้แล้ว หน่วยงานต่าง ๆ นั้น
ยืนยันว่าจะสามารถออกประกาศในเรื่องทั้งหมดนี้ได้ทันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : สุกท้ายครับท่านประธาน

ผมเป็นห่วงก็คือว่าโดยเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ผ่านมาได้ เสนอกฎหมายฉบับนี้
ก็อย่างที่ท่านประธานได้เรียนไว้ อย่างสมมุติว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาใน
วาระ ๓ ของพวกเรา ไปผ่านที่วุฒิสภาประกาศใช้เป็นกฎหมาย บุคคลหรือ
นิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการประกันภัยจะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อที่จะขอ
ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศขึ้น ผมยังไม่เห็นเลยว่าหลักเกณฑ์
วิธีการที่ท่านบอกว่าจะใช้ทัน ใช้ทันอย่างไรมองไม่เห็นภาพ ความเสียหาย
จะเกิดขึ้นตามมานะครับท่านประธาน แต่ถ้ากรรมาธิการยังยืนยันก็ต้องบันทึกไว้
เพราะว่าการกำหนดเวลาหรือการให้ความยินยอมนั้น ผู้มีส่วนได้เสียเป็นเรื่อง
สำคัญ ฉะนั้นผมมองว่าท่านมาชี้แจงบอกว่าท่านเอาตัวอย่างมาให้ผมดูสัก
ตัวอย่างได้ไหมครับ ให้ทางสภาดูได้ไหมหลักเกณฑ์ที่ท่านว่า คือการชี้แจงทัน
แต่วิธีการที่ท่านจะกำหนดหลักเกณฑ์มองไม่เห็นภาพเหมือนกัน ขอให้ท่านยืนยันว่า
มีไหม ตอนที่เขามาชี้แจงกรรมาธิการนั้นได้มีตัวอย่างไหม ถ้าเราเข้าไปอีกสัก
๘๐ วันอย่างที่ร่างฯ เดิมจะเสียหายหรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการก็ได้เรียกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง และเขาก็ให้คำชี้แจงอย่างที่เลขานุการคณะกรรมการได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว จะให้กระผมเองยืนยันแทนหน่วยงานอื่นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปราย กระผมก็คงทำไม่ได้ นะครับ แต่ที่นี้ผู้แทนของเขายืนยันว่าเขาทำทันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านพิณิจ

นายพิณิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายพิณิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ผมคิดว่าตามที่ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญได้กรุณาชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องของพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ หรือ ๓ ฉบับที่เกิดขึ้นมาแล้วว่า จะไม่เลือกปฏิบัติ นั้น ผมมาดูในมาตรา ๒ นี้แล้วความจริงให้โอกาส เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เดิมที่เรา ก็เพื่อที่จะฟื้นฟูกิจการที่มีปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินทุนหลักทรัพย์ที่เราประสบอยู่ แต่ปัญหาเกิดขึ้นผ่านไป ตอนนั้นก็ประกาศทางกระทรวงการคลังประกาศ ๕๖ บริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ เหล่านั้นแล้วก็เป็นอย่างนั้นว่า ผู้ที่นั้นพันทุกอย่าง แต่ปรากฏว่าเมื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติล้มละลายเดิม เขาอยู่ไม่ได้ ก็เลยมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาช่วยเพื่อฟื้นฟูกิจการนั้น แต่ปัญหา มีอยู่ว่าถ้าหากว่าพระราชกำหนดต่าง ๆ ที่เราได้ออกไปเมื่อ ๒ เดือนที่แล้ว ปัญหาที่เกี่ยวข้องกันมาก็จะเกิดขึ้น ถ้าหากว่ามีข้อขัดแย้งประการใดเราก็ใช้ มาตรา ๒ กำหนดระยะเวลาไปอีก ๙๐ วัน เมื่อพ้น ๙๐ วันแล้วเราก็ให้ดำเนินการได้ -----

แต่ถ้าหากว่าในระหว่างนี้มีปัญหา ผมคิดว่ายังไม่ได้ศึกษาหรือครบท่านประธานครับ เพราะฉบับนี้ได้เสนอเข้ามาสู่สภาไว้หลายสัปดาห์แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเรายืดระยะเวลาออกไปก็ยังไม่เร่งด่วน พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่เร่งด่วนที่จะต้องถัดวันจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นระยะเวลา ๙๐ วัน หรือจะต่อรองลงมาเหลือ ๖๐ วัน อะไรก็ตาม ยังมีโอกาสที่จะดำเนินการแก้ไขก่อนที่จะบังคับใช้ ผมคิดว่าอยากจะขอให้คงร่างฯ ไว้ในมาตรา ๒ อยากจะปรึกษากับท่านประธานครับ ให้โอกาส เพราะว่าเราไม่ได้นำมาเปรียบเทียบ เพราะผมได้ไปดูรายงานการประชุมแล้ว หลังจากที่ได้อ่านรายงานการประชุมเข้ามาแล้ว ไม่มีในรายงานการประชุมว่าได้นำพระราชกำหนดหลายฉบับที่เกี่ยวข้องในการรวมกิจการของบริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ต่าง ๆ เหล่านั้นเข้ามาแล้ว ไม่ได้มีในรายงาน ผมพยายามดูไม่มีในรายงานนี้ว่าไม่ได้สอดคล้องหรือว่าไม่ได้ดำเนินการแตกต่างกัน หรือว่ามีการบังคับใช้ซึ่งจะขัดแย้งกันหรือไม่อย่างไร อันนี้อยากจะขอสนับสนุนท่านเจริญ จรรย์โกมล อยากจะขอให้คงไว้ตามร่างฯ เดิม ๙๐ วัน อยากจะขอต่อรองกับท่านคณะกรรมการ

สำหรับในเรื่องประเด็นที่สำคัญที่ถามในวรรคสุดท้าย เงื่อนไขและกำหนดเป็น เรื่องสำคัญ ถ้าหากว่าจะปล่อยให้หน่วยงานที่แล้ว ๆ มา ผมเคยอภิปราย ณ ที่นี้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย เท่านั้น ท่านไปดูพระราชบัญญัติทุกฉบับจะต้องบอกว่าได้รับคำแนะนำจากรัฐมนตรีแห่งประเทศไทยเท่านั้น ก็หมายความว่าไม่มีโอกาสตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่มี เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากเรื่องนี้ไว้ครับ ขอให้ไปดู ไม่มีโอกาสตัดสินใจต้องได้รับคำแนะนำจากรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย เพราะฉะนั้นเช่นเดียวกันครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าหากว่าเรามีโอกาสที่จะศึกษาอีกครึ่งหนึ่ง เพราะผมไปดูรายงานที่ท่านประธานกรรมการได้บอกว่าได้ตรวจสอบดูแล้วไม่ขัดแย้งกัน อันนี้ถ้าพูดได้ ณ วันนี้ ถ้าเกิดขัดแย้งกันแล้วมีปัญหาจะทำอย่างไร อันนี้ผมอยากจะขอให้กรุณาดูตรงนี้เป็นไปได้ไหม มีอะไรเร่งด่วนไหมที่บอกว่าแก้ปัญหาเศรษฐกิจ แต่ถ้าหากออกกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้อย่างที่ท่านว่าเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจชอบแอบอ้างกันเหลือเกินว่า เมื่ออะไรออกไปก็ตาม เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ผมอยากจะเรียนถามว่าเมื่อออกฉบับนี้ไปแล้วแก้เศรษฐกิจได้ตรงไหนบ้าง ไม่เช่นนั้นแล้วข้อกำหนดกฎหมายต่าง ๆ พร้อมทั้งเงื่อนไข

ในวรรคสุดท้ายแห่งมาตรานั้นกำหนดไว้ก็จะเป็นไปตามที่ท่านเจริญบอก ก็ต้อง
 เป็นไปตามที่หน่วยงานที่เขาจะดำเนินการ อันนี้ก็เป็นปัญหาครับท่านประธาน
 เราเคยพูดได้แย้งและปัญหาไม่ได้มีข้อยุติในสภาแห่งนี้สักครั้งเดียวครับ
 เกี่ยวกับปัญหาหลักเกณฑ์ เงื่อนไขอะไรต่าง ๆ ส่วนใหญ่ก็ยกไปให้หน่วยงานว่า
 แต่สภาไม่รู้ เมื่อสภาออกไปแล้ว สภาอยากจะได้รับรู้ว่กำหนดกฎเกณฑ์
 หลักการและเงื่อนไขต่าง ๆ ให้สภาได้รับทราบบ้าง พอมีปัญหาก็มาโทษสภา
 นี้แหละท่านประธานครับ เรื่องต่าง ๆ นี้ นักการเมืองไม่ดีบ้าง พระราชบัญญัติ
 ไม่ดีบ้าง ไม่รัดกุมบ้าง ก็มาโทษสภาอยู่ดี แต่ว่าถ้าพูดถึงรายละเอียดแล้ว
 เราไม่สามารถทราบได้ ผมก็เห็นใจที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามไว้ เป็น
 เหตุผลพอสมควรก็เลยอยากจะสนับสนุนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประเทืองในมาตรา ๒ ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี
 พรรคชาติไทย กระผมก็ด้วยความเป็นห่วงจริง ๆ ครับท่านประธานที่เคารพ
 ในกรที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกแก้ไขและกำหนดระยะเวลาให้ถือปฏิบัติตาม
 พระราชบัญญัติ ตามเจตนาเดิมนั้น ตามร่างฯ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น ๙๐ วัน
 นับตั้งแต่วันถัดจากประกาศจากราชกิจจานุเบกษา แต่ก็ไปแก้ไขว่า นับตั้งแต่วัน
 ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปัญหาที่มีอยู่ตรงที่ว่าเงื่อนไขกำหนด
 เวลาการยินยอม การให้ความยินยอมตามวรรคสองที่บอกไว้ว่า ของหน่วยงาน
 ที่ประกาศกำหนด แต่มีหน่วยงานที่จะต้องไปออกประกาศกำหนดนั้นก็คือ
 ธนาकारแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
 ตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัยหรือหน่วยงานของรัฐ ตาม (๖) แล้วแต่กรณี
 มาดูว่าหน่วยงานทั้งหลายที่กล่าวถึงจะต้องไปออกระเบียบข้อบังคับ เงื่อนไข
 ข้อตกลงการยินยอมต่าง ๆ กันจะยังไม่มีผล -----

กฎหมายประกาศไปแล้วแต่ว่าระเบียบ ข้อบังคับ ยังไม่ได้ออกมาก็ไปชี้แล้ว ก็ยังไม่เกิดผล เพราะฉะนั้นหลักการออกกฎหมายที่ว่าออกกฎหมายไปแล้ว ต้องให้ได้ผล เขาจึงให้มีเวลาที่ได้เตรียมการในเรื่องนี้ ตามที่ท่านสมาชิก ท่านผู้มีเกียรติ ท่านเจริญลูกชิ้นท้วงติง ตรงนี้กระผมก็เห็นด้วย และเราก็ตั้ง นึกลำดับขั้นตอนในการทำงานใช้สามัญสำนึกเท่านั้นเองครับว่าอย่างไร ก็ไม่มีผล ประกาศใช้ไปแล้วจะยังไปทำอะไรไม่ได้เพราะจะไปกำหนด เงื่อนไข ไปกำหนดหลักเกณฑ์ แล้วก็ผู้ปฏิบัติ ผู้มาติดต่อไปติดต่อแล้ว เขาบอกว่า กฎหมายประกาศใช้แล้วต้องการมาติดต่อ แต่ว่าฝ่ายที่ได้รับ ติดต่อคือหน่วยงานเหล่านั้นยังไม่ได้ออกเงื่อนไข กำหนดเวลา ท่านจะไป เรียกมาถามบอกว่า เขายืนยันว่าออกทัน เป็นไปไม่ได้หรือครับท่านประธาน สามัญสำนึกเท่านั้นเอง การกำหนดหลักเกณฑ์ของหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำได้ไหม หรือว่าเจตนาর্মณของคณะกรรมการต้องการให้เร็วขึ้น แต่ว่าวันเดียวทำไม่ได้ ท่านก็อาจจะแก้กำหนดสัก ๑๐ วัน ๒๐ วัน ๓๐ วัน อะไรก็ได้ ถ้าว่า ๕๐ วันเข้าไป เพราะการประกาศกฎหมายต้องให้ มีผลได้ชี้ได้ ประกาศไปแล้วชี้ไม่ได้สถาบันที่ออกกฎหมายไปเขาเสียหาย ด้วยนะครับท่านประธานครับ กราบเรียนท่านคณะกรรมการลองพิจารณา ในประเด็นตรงนี้ด้วยเถอะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (กรรมาธิการ) : ผม นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ กรรมาธิการ ในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้แสดง ข้อกังวล ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับว่า ความเร่งด่วนในการชี้ ตัวกฎหมายฉบับนี้เป็นความเร่งด่วนอย่างมาก เดิมที่ที่กระทรวงยุติธรรม ยกร่างฯ ขึ้นมาจะขอเวลา ๕๐ วัน ในขณะที่เราร่างฯ เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว แล้วยังไม่เกิดภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ ในขณะที่เราคิดว่าจะใช้เวลาประมาณ ๕๐ วัน ใช้เวลาการเตรียมตัวของทางศาล ทางกรมบังคับคดีเป็นหลัก แต่ต่อมาเราก็พบว่า เศรษฐกิจขณะนี้ มีปัญหาอย่างมาก มีความจำเป็นที่ต้อง มีการออกกฎหมายฉบับนี้โดยเร่งด่วน จุดนี้จึงเป็นจุดที่ทางคณะกรรมการ ได้มีการแก้ไขจากระยะเวลา ๕๐ วัน เป็นตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษา ผลทางกฎหมายจะเกิดขึ้นที่ครับ ท่านครับ ผมขออนุญาต
เรียนอย่างนี้ว่าอันตัวกฎหมายฉบับนี้ใช้รวมทั้งนิติบุคคลอื่นนอกเหนือจากที่
เป็นบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ ของบริษัทประกันภัยด้วย บริษัทต่าง ๆ
จะสามารถใช้กลไกตามกฎหมายฉบับนี้ได้ทันที นอกจากนี้สำหรับในประเด็น
ของตัวบริษัทที่จะต้องรอการประกาศ ทางกระทรวงยุติธรรมเองก็ได้
ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งก็ได้รับคำยืนยันมาโดยตลอดว่าน่าจะ
ประกาศทัน โดยขณะที่กฎหมายกำลังดำเนินการในเรื่องนี้อยู่จุดสำคัญ
ที่จะแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจของกฎหมายฉบับนี้มีอยู่ในลักษณะที่จะสร้างภาวะ
ปลอดการบังคับชำระหนี้ชั่วคราวขึ้นมาเพื่อให้รอภาสลูกหนี้ เจ้าหนี้เจรจากัน
ซึ่งจะมีผลทำให้ภาวะทาง เศรษฐกิจมีความมั่นคงแน่นอนมากยิ่งขึ้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือโดยสรุปคำตอบของ
ท่านกรรมาธิการก็คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่บอกต้องออกระเบียบ ข้อบังคับ
ภายหลังนั้นได้เตรียมไว้ก่อนที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา ใช่ไหมครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (กรรมาธิการ) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ

ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ ก็เป็นห่วง
ท่านกรรมาธิการ ท่านบอกว่ากฎหมายฉบับนี้เมื่อมีประกาศมีผลบังคับใช้ทันที
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ หลายท่าน ท่านก็ให้ข้อสังเกตไว้ มีอีกประเด็นหนึ่ง
ซึ่งเราจะต้องมาพูดกันในที่ประชุมแห่งนี้ก็คือว่า ถ้าหากว่าผู้มีสิทธิตามกฎหมาย
ที่เราจะใช้บังคับฉบับนี้ใช้สิทธิในทางศาล ศาลมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา
ศาลเองจะต้องตั้งคณะกรรมการวางแผนในการฟื้นฟูด้วยนะครับ ท่านประธาน
ที่จะอนุญาตดำเนินการให้ ตรงนี้ก็ยังไม่มีการกำหนดไว้ว่าจะทำอย่างไรนะครับ

อย่างเช่นที่ท่านกรรมาธิการท่านชี้แจงต่อสภานั้น ถ้าผู้มีสิทธิหรือมีส่วนได้เสีย ตามมาตรา ๙๐/๔ ซึ่งผมได้นำเสนอไปตั้งแต่ต้น แล้วก็ผ่านกระบวนการ ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ ๒ ท่านได้ให้ความสนใจคือ ผ่านหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขแล้ว กระบวนการต่อไปเมื่อศาลมีคำสั่งอย่างไรจะต้องตั้ง คณะกรรมการเกี่ยวกับการวางแผนฟื้นฟูด้วยนะครับ อันนี้ยังมองไม่เห็นภาพ เหมือนกัน ผมอยากถามทางกรรมาธิการซึ่งเป็นตัวแทนของกระทรวงยุติธรรม ซึ่งท่านเป็นเลขาธิการ รัฐมนตรีหนึ่งอยู่นี่ กระทรวงมีแผนอย่างไร กำหนดหลักเกณฑ์ ใดๆ อย่างไร เอาความคิดของตัวเองใช้ไหม หรือจะต้องไปถามที่ธนาคาร แห่งประเทศไทย หรือไปถามที่ ก.ล.ต. หรือไปถามที่กรมการประกันภัย หรือกลับมาถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ต้องให้ชัดเจนครับ กฎหมาย ใช้บังคับกับประชาชนทั้งประเทศ ตอนที่นำเสนอในสภานั้นเราต้องยอมรับ แนวความคิดของรัฐบาลที่ผ่านมามีว่า กฎหมายล้มละลายของเรานั้นได้เพิ่ม วิวัฒนาการขึ้นมาใหม่ นอกจากที่จะต้องมีการประกาศเกี่ยวกับให้ศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวแล้วล้มละลาย คราวนี้เรามาเดินในอีกทางหนึ่งคือมีโอกาส ในการฟื้นฟู ซึ่งจะต้องเข้าในหลักเกณฑ์ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่ แต่การที่จะ นำไปสู่ในทางปฏิบัติได้นั้น เราจะต้องให้โอกาสให้เวลาพอเหมาะและพอควร ฉะนั้นการที่เราจะมาอ้างเหตุผลวิกฤติการณ์ทางด้านเศรษฐกิจนั้น ก่อนจะเข้าสู่ ทุกอย่าง ต้องเข้าสู่เงื่อนไขทางด้านกฎหมายทั้งนั้น ถ้าเงื่อนไขทางด้านกฎหมาย เปิดช่องแล้วให้โอกาสในการปฏิบัติที่ถูกต้องและชอบธรรมน่าจะพึงปฏิบัติ อันนี้ เรายังไม่ชัดเจนเลย ในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท้วงติงไปนั้น ต้องการให้ทางท่านกรรมาธิการได้พิจารณาทบทวนดูบ้างนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านประธาน

คณะกรรมการ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิก ที่ท้วงในเรื่องนี้ ในส่วนเกี่ยวกับเรื่องศาลที่จะรับคดีตามกฎหมายใหม่ที่ กำลังพิจารณากันอยู่นี้ ทางกระทรวงยุติธรรมได้เตรียมความพร้อม เอาไว้หลายด้านและเตรียมมานานแล้วหลายเดือน อย่างเช่น การอบรม เจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่กรมบังคับคดีในกระทรวง ยุติธรรมก็ตาม และการจะอบรมให้รู้ถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในกฎหมาย

ฉบับใหม่ให้แก่ผู้พิพากษา ซึ่งเป็นผู้ที่คัดมาแล้วว่าจะต้องรับผิดชอบพิจารณาพิพากษาคดีล้มละลายโดยเฉพาะ เราได้กำหนดการอบรมไว้ในต้นเดือนมกราคมซึ่งจะเป็นเดือนที่ก่อนกฎหมายฉบับนี้จะออกใช้บังคับเหมือนกัน สำหรับในศาลสูง เราได้มีการตั้งแผนกล้มละลายในศาลอุทธรณ์ รวมทั้งตั้งบุคลากรเข้าไปรับผิดชอบแล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนของกระทรวงยุติธรรมและศาลตามที่ท่านสมาชิกได้กรุณาให้ข้อสังเกตนั้น กระผมคิดว่าพร้อมทุกอย่างที่จะรับการประกาศใช้ของกฎหมายฉบับนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าไม่มีสมาชิกจิตใจผมจะผ่านไปเลยเพราะว่าไม่ได้มีผู้แปรญัตติไว้ และมีการแก้ไขไม่ตั้งใจนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ต่อนะครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไปเลยท่านเลขาธิการฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๓ นี้เป็นการเพิ่มบทบัญญัติขึ้นครับ ก็มีหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการ
 การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ บทนิยาม ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๐/๑ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๔
 มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕๐/๕

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเจริญ มาตรา ๕๐/๔
 ไขใหม่ครับ เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ผม เจริญ จรรย์โกมล
 พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ อยากจะถามท่านกรรมาธิการในวาระสุดท้าย
 วาระสุดท้ายเดิมเขียนไว้ว่า การขอความยินยอมและการให้ความยินยอม
 ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานตามวรรคสอง
 ประกาศกำหนด ท่านก็ไปเพิ่มเติมคำว่า และกำหนดเวลาการให้ความยินยอม
 ที่จริงความยินยอมตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนั้นก็น่าจะ
 กำหนดในหลักเกณฑ์และวิธีการอยู่แล้ว ท่านก็ไปเขียนเวลาลงไปอีก ไม่เข้าใจครับ
 หลักเกณฑ์ก็เขียนไว้ชัดที่ผมถามตั้งแต่ต้น ตั้งแต่ในมาตรา ๒ เพราะว่าหน่วยงาน
 ที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมการประกันภัย บริษัทหลักทรัพย์
 บริษัทเงินทุนต่าง ๆ ซึ่งจะใช้สิทธิตามมาตรา ๕๐/๓ ที่จะใช้ตามพระราชบัญญัติ
 ที่เรากำลังแก้ไขใหม่นี้ ท่านก็มาประกาศบอกว่า และกำหนดเวลา ท่านเขียนไว้
 ในหลักเกณฑ์ก็ได้ มันก็อยู่ในตัวหลักเกณฑ์อยู่แล้วเหตุผลเพราะอะไร
 ถามท่านกรรมาธิการนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมาธิการ ต่อข้อถามของท่านสมาชิก
 ในประเด็นเรื่องที่ว่าในมาตรา ๕๐/๔ วาระสุดท้าย เหตุใดถึงต้องมีการปรับปรุง

แก้ไขตรงนี้ ท่านประธานครับ ด้วยความเป็นจริงถ้าเราดูในมาตรา ๕๐/๔ เราจะเห็นได้ชัดว่ามาตรา ๕๐/๔ เป็นมาตราที่ค่อนข้างจะสำคัญประการหนึ่ง ตรงที่ว่า มาตรานี้จะเป็นมาตราที่กำหนดสิทธิครับท่านประธาน กำหนดว่าใครบ้าง จะเป็นคนที่มีสิทธิจะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ ในมาตรา ๕๐/๔ นี้ ได้กำหนดเอาไว้ประมาณ ๖ ประเภท ก็มีเจ้าหนี้ มีลูกหนี้ ตาม (๑) (๒) และมีธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย สำนักงานของรัฐบาล ในวรรคถัดมา เราได้บอกไว้แบบนี้ครับท่านประธาน ถ้าเจ้าหนี้ของลูกหนี้ตาม (๓) (๔) (๕) (๖) จะเป็นคนขอฟื้นฟูกิจการต้องมาขออนุญาต ก็แปลว่าถ้าเผชิญลูกหนี้ของบุคคลเหล่านั้นหรือบริษัทเหล่านั้นเป็นบริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ แล้วก็บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทประกันชีวิต ประกันวินาศภัย หรือว่าบริษัทที่อยู่ในอำนาจดูแลของหน่วยงานของรัฐตาม (๖) แล้วละก็ เจ้าหนี้จะต้องมาขออนุญาตก่อน แต่ว่าถ้าเกิดเผชิญหน่วยงานที่รับผิดชอบของลูกหนี้ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักใน (๓) ถึง (๖) เป็นคนขอฟื้นฟูเองตามมาตรา ๕๐/๔ ก็ถือว่าอยู่ในดุลยพินิจของเขาอยู่แล้ว แต่ในการที่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ตาม (๑) กับ (๒) นั้นะครับ จะมาขอใช้สิทธิตรงนี้ ตามกฎหมายฉบับนี้นั้น เราได้กำหนดไว้ก่อนหน้าในวรรคก่อนว่าจะต้องมาขออนุญาต ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ครับท่านประธานว่า ถ้าหากว่าการขออนุญาตตรงนี้ในโครงสร้างเดิมที่ไม่ได้กำหนดเวลาเอาไว้ในการให้ความยินยอม ได้มีการพูดคุยแล้วซักถามว่าไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนและในทางปฏิบัติที่เราปฏิบัติกันมาก็ไม่สามารถกำหนดเวลาได้แน่ชัดว่าแต่ละหน่วยงานที่กำหนดไว้ใน (๓) ถึง (๖) ท่านจะสามารถชี้แจงหรือให้เหตุผลในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ เข้าไปฟื้นฟูกิจการกันได้ภายในระยะเวลาเท่าไรที่ชัดเจน ถ้าหากว่าไม่กำหนดในเรื่องของเงื่อนไขเวลาเอาไว้ให้ชัดเจนว่าในการกำหนดหลักเกณฑ์นี้ต้องมีทั้งวิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาด้วยในการออกหลักเกณฑ์ วิธีการนี้ก็อาจจะไม่มีกำหนดเงื่อนไขเวลา บอกแต่เพียงว่าวิธีการหรือหลักเกณฑ์ หลักการต่าง ๆ ที่จะมาขออนุญาตนั้นเป็นอย่างไร แต่ว่าอำนาจในการพิจารณาว่าจะพิจารณาให้เสร็จเมื่อไร อาจจะเป็น ๒ เดือน ๓ เดือน หรือ ๖ เดือน ตรงนั้นไม่มีการผูกมัด -----

ซึ่งตรงนี้เองในแง่ของหน่วยงานราชการอาจจะไม่ได้รับความเสียหาย
ในความล่าช้า แต่ในส่วนของคุณกรณี เขาอาจจะได้รับความเสียหาย
ในความล่าช้านี้ แล้วก็ไม่สามารถไปยังดับหรือกำหนดขอบเขตให้หน่วยงาน
ของรัฐตรงนั้นทำให้เสร็จภายในเวลาที่พอสมควรแล้วก็แน่ชัด สามารถ
ให้คำตอบแก่ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องข้อได้ว่า เขาจะได้รับคำตอบเมื่อไร ด้วยเหตุนี้
ท่านประธานครับ กรรมการก็เลยพิจารณาเห็นว่าหากจะใส่ตรงนี้เข้าไป
ว่าให้มีเงื่อนไขเวลาในหลักการตรงนี้อีกสักชนิดหนึ่งว่าในการที่จะพิจารณา
คำขอให้แก่เจ้าหน้าที่ของลูกหนี้ดังกล่าวนี้น่าจะมีกำหนดเวลาในหลักเกณฑ์
ที่จะประกาศให้ชัดเจนไปเลยก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร ซึ่งตรงนี้กรรมการ
ได้สอบถามทางหน่วยงานที่เชิญมาก็ได้รับคำตอบว่าไม่เป็นการเสียหายอะไร
ที่จะใส่ลงไป กรรมการก็พิจารณาว่าถ้าใส่ลงไปก็ไม่ได้เสียหายอะไร
หรือไม่ใส่ก็ไม่ได้เสียหายอะไร แต่ถ้าใส่จะมีความชัดเจนกว่า เมื่อมี
ความชัดเจนกว่า ผลประโยชน์ที่ได้รับก็มีความชัดเจนในการทำงาน
ในการที่จะกำหนดแผนฟื้นฟู ในการที่จะดำเนินการต่าง ๆ ในระหว่าง
ภาคเอกชนที่เขาเจรจากันอยู่ ด้วยเหตุนี้ท่านประธานครับ กรรมการ
ก็เลยพิจารณาว่าการใส่กำหนดเวลาลงไปในตรงนี้ให้เป็นเงื่อนไขที่
ชัดเจนด้วยน่าจะเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย แล้วก็ไม่ได้ทำให้หลักการ
หรือว่าเนื้อหาของสาระของหลักการต่าง ๆ ที่อยู่ ในมาตรา ๙๐/๕ เสียหาย
ไปจากเดิม จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงให้ใส่เนื้อความตรงนี้เข้าไปตามที่
ได้ปรากฏในรายงานนี้ครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ขออนุญาตท่านประธาน
นิดเดียวครับ ผม เจริญ จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ ที่เรียนถาม
ท่านประธานไปยังท่านกรรมการก็เพราะว่าในพรรคสุดท้ายท่านอาจจะเชิญ
ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมการประกันภัย บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือ
ก.ล.ต. มาชี้แจงที่ท่านกรรมการก็เขียนไว้ในหลักเกณฑ์อยู่แล้ว ท่านก็บอกว่า
ถึงจะเพิ่มเติมไปก็ไม่ได้เสียหาย ที่ผมลุกขึ้นมาถามก็เพราะว่ากำหนดไว้ในวรรคสาม
เรื่องหลักเกณฑ์อยู่แล้ว แล้วท่านต้องถามหน่วยงานที่มาชี้แจงต่อท่าน หลักเกณฑ์
แต่ละหน่วยงานเขาได้กำหนดเงื่อนไขเวลาไว้หรือเปล่า ที่ถามก็ด้วยความเป็นห่วง
เพราะว่าเวลามาชี้แจงท่านกรรมการท่านก็ตอบไปตั้งแต่ผมถามมาตรา ๒
แล้วก็มากำหนดไว้ ถ้าหากว่าที่ท่านเพิ่มเติมไปบอกไม่เสียหายก็ยื่นตามร่างเดิม

ก็ไม่เห็นเสียหายเพราะต้องกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ของท่านอยู่แล้ว เพราะว่าหลักเกณฑ์นี้ต้องไปบัญญัติหรือไปเขียนไว้แต่ละหน่วยงานซึ่งเป็นผู้มีสิทธิหรือมีส่วนได้เสียตามที่ท่านกรรมาธิการชี้แจง ถ้าหากว่าเรายื่นตามร่างฯ เดิมจะได้หรือไม่ เมื่อท่านบอกว่าไม่เสียหายก็ยื่นตามร่างฯ เดิมไม่เห็นเป็นไร ผมขอเสนอให้ยื่นตามร่างฯ เดิมครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ

ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค จากกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ตรงประเด็นนี้ ได้สอบถามเหมือนกันว่าหลักเกณฑ์ตรงนี้ที่เขียนไว้นี้จะกำหนดอะไรได้บ้าง ความเป็นจริงแล้วถ้อยคำนี้กว้างครับท่านประธาน อะไรก็ถือว่าเป็นหลักเกณฑ์ได้ทั้งนั้น ถ้าถือว่าอะไรเป็นหลักเกณฑ์ได้ทั้งนั้น คำว่า วิธีการ คำว่า เงื่อนไข ก็ต้องใส่เหมือนกัน แต่ประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่ตรงนั้น ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่ามีบทบังคับหรือมีความแน่นอนหรือไม่ว่าในหลักเกณฑ์ที่จะใส่นั้นจะมีเวลาอยู่เสมอไปว่า จะต้องพิจารณาเสร็จสักเท่าไร คำตอบที่ได้รับก็คือว่าตรงนี้ยังตอบไม่ได้ เพราะว่าในหลักเกณฑ์นี้ถึงแม้ในหลักเกณฑ์เราจะใส่เวลาเข้าไปได้ด้วย แต่ไม่มีอะไรบังคับว่าต้องใส่ ซึ่งก็อยู่ในดุลยพินิจของแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ที่รับผิดชอบ แล้วก็ เป็นเรื่อง ๆ ไป ซึ่งในเรื่องเดียวกัน ท่านประธานครับ อาจจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ไปอยู่เรื่อย ๆ หลักเกณฑ์ครั้งแรก หลักเกณฑ์ครั้งที่ ๒ หลักเกณฑ์ครั้งที่ ๓ อาจจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงกันไป แต่สิ่งที่เราคิดว่าสิ่งซึ่งจะต้องเหมือน ๆ กันตลอดเวลาก็ต้องมี เรื่องของเวลาจะต้องใส่ไว้ให้ชัดเจน ถึงแม้ คำว่า หลักเกณฑ์ คำเดียวนี้จะ เป็นคำที่อะไรก็ถือเป็นหลักเกณฑ์ได้อยู่ก็จริงครับ แต่ถ้าเกิดอะไรที่เราคิดว่าเป็นหลักการที่สำคัญที่ควรจะต้องใส่ไว้ให้ชัดเจน ไม่ว่าจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์กี่ครั้ง สิ่งเหล่านี้ก็ต้องมีอยู่ด้วยทุกครั้ง แล้วก็เหมือนกัน มีความเสมอภาคกันในกิจการที่จะมาเกี่ยวข้อง ตรงนี้ก็ น่าจะเป็นผลดีมากกว่า ถึงได้กราบเรียนท่านประธานว่าพิจารณาดูแล้วว่าใส่ลงไปจะมีผลดีมากกว่าผลเสีย ไม่ใช่ใส่ลงไปแล้วไม่ได้มีอะไรดีขึ้น เพราะฉะนั้นคำว่า หลักเกณฑ์ ก็ถูกต้องตามที่ท่านสมาชิกได้กรุณาเสนอแนะ แต่อย่างไรยังเป็นคำที่กว้างแล้วก็ยังไม่มีความแน่นอนในเรื่องของกำหนดเวลา สุดแต่ดุลยพินิจของผู้ที่จะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ในแต่ละครั้ง แต่ละสมัย -----

๒๓

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

นักสสร ๑๓/๑

เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงมีความเห็นว่ามีควมจำเป็นว่าน่าจะให้เรื่องของกำหนดเวลา เพราะเรื่องของการฟื้นฟูกิจการเป็นเรื่องที่ต้องการความรวดเร็ว ต้องการคำชี้ขาดออกมารวดเร็วกว่าจะให้ฟื้นฟูหรือไม่ให้ฟื้นฟู ถ้าไม่ให้ฟื้นฟู เขาก็ต้องหาแนวทางที่จะต้องแก้ไขสถานการณ์กันต่อไปอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงคิดว่าถ้ามีความชัดเจนอยู่ในหลักเกณฑ์ตรงนี้ด้วยแล้วละก็ มีหลักการเรื่องความชัดเจนเวลาแล้วน่าจะเกิดผลดีและเป็นประโยชน์มากกว่า
ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณอรรถสิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ยื่นคำตอบของท่านกรรมาธิการที่ได้กรุณาตอบไปเมื่อสักครู่ คือท่านพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม แทนที่จะมีความกระจำงยังขึ้น กลับยังมีความสงสัยเพิ่มเติมขึ้นมาอีกนะครับว่าที่ท่านได้ใส่ข้อความลงไปเพิ่มเติมตรงที่ท่านได้อธิบายว่าจะทำให้เกิดความชัดเจนและความกระจำงยังขึ้น แต่เมื่อฟังคำอธิบายของท่านแล้วกระผมก็อยากจะถามสั้น ๆ ว่าที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ตอบเมื่อสักครู่ ย้อนไปมาตรา ๒ นิดหนึ่งนะครับ ว่าท่านประกาศให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านไปแก้ไขคำว่า ๙๐ วัน ยังทำให้ไม่แน่ใจว่าหน่วยงานที่จะรองรับนั้นได้เตรียมการไว้อย่างไร พร้อมเพียงแค่นั้นครับ ในการที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ กระผมหวังว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศออกไปแล้วนั้น ผู้ที่รับผิดชอบสูงสุดในการที่จะต้องรับภาระ หรือในความรู้สึกของประชาชนทั่วไปคือรัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นความพร้อมในเรื่องที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้ ต้องมีความพร้อมจริง ๆ มิใช่ว่าเพียงแต่มาอธิบายในสภาแห่งนี้ แต่ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นยังไม่ได้เตรียมการอะไรที่ชัดเจนเลยนะครับ ทำให้เกิดปัญหาในประเด็นนี้ ฉะนั้นผมต้องการความกระจำงในปัจจุบันด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายพีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ ผม พีระพันธ์ุ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ในฐานะกรรมาธิการ ต่อข้อถามของท่านสมาชิก ท่านประธานครับ ตรงนี้เดิมที่ผมคิดว่า

จะไม่ต้องตอบ เพราะว่าผ่านไปแล้วในมาตรา ๕๐/๒ แต่เกรงว่าจะยังไม่เข้าใจ
ท่านประธานครับ ตรงนี้ผมอยากทราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ก็ต้องขอร้อง
ท่านประธานย้อนกลับไปอธิบายในมาตรา ๒ ในเรื่องของกำหนดเวลา การออก
กฎหมายนั้น ท่านประธานครับ โดยหลักใหญ่ ๆ ของการออกกฎหมาย เราแบ่งได้
เป็น ๒ ประเภท กฎหมายประเภทหนึ่งก็คือออกมาเพื่อจัดตั้งหน่วยงาน แบ่งแยก
กระทรวง ทบวง กรม จัดตั้งหน่วยงานใหม่ หรือเพิ่มภาระหน้าที่อะไร เช่นจะต้อง
มีการเพิ่มงบประมาณ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่เข้ามาปฏิบัติ หรือว่าจัดเตรียมสถานที่
ท่านประธานครับ ถ้ากฎหมายออกมาในลักษณะนี้ โดยหลักการเขียนกฎหมาย
ต้องมีระยะเวลา เช่นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเราต้องมาคำนึงว่า
เมื่อกฎหมายประกาศราชกิจจานุเบกษาแล้ว ทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องเขาจะต้องใช้เวลาเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นระยะเวลา
นานเท่าไร อาจจะเป็นระยะเวลา ๕๐ วัน ๖๐ วัน หรือแม้กระทั่ง ๑๘๐ วัน
ตรงนี้ก็สุดแท้แต่ความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งจะต้องเข้ามาทำหน้าที่
มีภาระรับผิดชอบตามกฎหมายนั้น ๆ แต่กฎหมายอีกประเภทหนึ่งท่านประธานครับ
เป็นกฎหมายซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องของภาระหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ
หรือของใครเป็นหลัก แต่เป็นกฎหมายซึ่งให้สิทธิแก่ประชาชน หรือให้สิทธิ
แก่ผู้ที่จะได้รับประโยชน์ตามกฎหมายฉบับนั้น ๆ กฎหมายประเภทอย่างนี้
เราก็ต้องมาสอบถามทางหน่วยงานที่จะต้องเข้ามาทำหน้าที่รับผิดชอบกฎหมาย
ฉบับนั้น ๆ ประกอบว่าในเนื้อหาของสาระของกฎหมายประเภทอย่างนี้ ที่จะให้สิทธิ
อย่างนี้แล้วทางหน่วยงานนั้น ๆ มีภาระที่จะต้องไปดำเนินการปรับปรุงหรือว่า
เปลี่ยนแปลง หรือว่าเพิ่มจำนวนบุคลากร หรือว่าฝึกอบรมบุคลากรอะไรอย่างไร
หรือไม่ ถ้าหากมีตรงนั้นถึงจะเป็นเหตุผลว่าในกฎหมายประเภทอย่างนี้
จะต้องมีระยะเวลาวันสักช่วงหนึ่งก่อนจะมีผลบังคับ เพื่อให้หน่วยงานเหล่านั้น
ดำเนินการได้ แต่ถ้าได้มีการสอบถามแล้วปรากฏว่าไม่มีภาระหน้าที่อะไร
ที่จะต้องดำเนินการ หรือว่าได้มีการดำเนินการเตรียมพร้อมรอไว้รับ
เรียบร้อยแล้ว ถ้าตรงนี้แล้วโดยหลักของการเขียนกฎหมายอย่างนี้ ไม่มีเหตุผล
และมีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องมีวันช่วง อย่างว่าแต่ ๕๐ วัน ๓๐ วัน หรือ
๑๕ วัน ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเบรก (Break) หรือระงับสิทธิของ
ประชาชนตรงนั้นไว้ เพราะไม่มีอะไรเกิดขึ้นมาในช่วงเหล่านั้น ก็เท่ากับว่า
เราทำกฎหมายให้เสร็จ มีผลบังคับ แต่ยังไม่ให้สิทธิประชาชน ทั้ง ๆ ที่

๒๕

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

นภัสสร ๑๒/๓

ไม่ได้มีความล่าช้าหรือเสียหายเกิดขึ้น กฎหมายฉบับนี้ท่านประธานครับ
ถ้าเราได้ดูเนื้อหาสาระโดยละเอียด เราจะเห็นว่าเน้นหนักไปที่การให้สิทธิ
ในการที่จะฟื้นฟูกิจการ-----

- ๑๓/๑

แต่การให้สิทธิฟื้นฟูกิจการนี้ ถ้าเรากลับมาดูในมาตรา ๔๐/๕ เราจะเห็นว่า บุคคลที่มีสิทธิมีอยู่ ๒ ประเภท คือเจ้าหนี้หรือหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวข้อง ถ้าหากว่ากรณีที่เป็นเจ้าหนี้ใน (๑) ท่านอาจจะต้องมีกรณีว่าขออนุญาตตามวรรคท้ายที่เรากำลังอภิปรายในมาตรานี้ แต่ถ้ามองว่าเป็นหน่วยงานของรัฐ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกรมการประกันภัย อย่างนี้หน่วยงานเหล่านี้สามารถขอฟื้นฟู ถ้าตกลงกับเจ้าหนี้เห็นแนวทาง สามารถขอยื่นใช้สิทธิตรงนี้ได้ทันที ตรงนี้ท่านประธานครับ คนที่มีภาระหน้าที่เป็นหลักสำคัญที่สุดของกฎหมายฉบับนี้ในการที่จะรับภาระตามกฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่กรมการประกันภัย ไม่ใช่ธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วก็ไม่ใช่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่คนที่ต้องรับภาระตรงนี้คือกระทรวงยุติธรรม และที่สำคัญก็คือกรมบังคับคดี ในตอนที่ร่างกฎหมายฉบับนี้มากฎหมายฉบับนี้ได้มีการร่างกัน เป็นระยะเวลาพอสมควร แต่กว่าที่กฎหมายฉบับนี้จะได้เข้าสู่สภา กว่าที่กฎหมายฉบับนี้จะผ่านเข้าสู่กรรมาธิการวิสามัญ กระทรวงยุติธรรม ก็ได้เตรียมการในสิ่งเหล่านั้นเอาไว้เรียบร้อยแล้ว อย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงไปแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ได้มีการสอบถามกัน ถึงเหตุผลว่า ด้วยเหตุอะไรถึงต้องเว้นระยะเอาไว้ ๔๐ วัน ก็ได้คำตอบว่า ที่วัน ๔๐ วันไว้ตรงนี้ ในช่วงนั้นยังไม่ได้คำนึงถึงตรงนี้ แต่ว่าตอนนี้ ได้เตรียมพร้อมหมดแล้ว กระทรวงยุติธรรมโดยเฉพาะกรมบังคับคดี ก็พร้อม ถ้าหากใครมายื่นเรื่องราวตรงนี้กรมบังคับคดีก็พร้อม จะดำเนินการแล้ว บุคลากรต่าง ๆ ของกรมบังคับคดีก็พร้อมที่จะทำงานแล้วเพราะฝึกฝนมาแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยคิดว่าถ้าไม่มีเหตุผลและไม่มีเหตุจำเป็นอะไรที่จะต้องมารออีก ๔๐ วัน เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นหลัก คือกรมบังคับคดีหรือกระทรวงยุติธรรม ต้องทำการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่หรือว่าฝึกอบรมอะไรอีก ก็ไม่มีเหตุผลและความจำเป็น เราก็ได้สอบถามทางท่านตัวแทนจาก กระทรวงยุติธรรม ซึ่งในความเป็นจริงท่านก็เข้ามาในฐานะกรรมาธิการวิสามัญอยู่ด้วย ก็ได้รับคำยืนยันว่าไม่มีข้อขัดข้องในการที่จะให้กฎหมายนี้มีผลบังคับได้นับแต่วันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษา เพราะวันนี้ ได้เตรียมพร้อมมาเรียบร้อยแล้ว แล้วพร้อมที่จะปฏิบัติตาม ให้ประชาชน

ใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว เมื่อกรรมการได้ฟังข้อชี้แจงอย่างนี้ ก็หาเหตุผลไม่ได้ว่าเมื่อทุกฝ่ายพร้อม ไม่มีข้อขัดข้องหรือติดขัดอะไรอีก ก็ไม่มีเหตุผลที่จะต้องดีเลย์ (Delay) หรือเลื่อนการให้ประชาชน หรือคู่กรณีที่เขาจะต้องใช้สิทธิตามนี้ออกไปอีก ๙๐ วัน เมื่อหาคำตอบ ตรงนี้ไม่ได้กรรมการจึงเห็นว่่าก็สมควรที่จะให้กฎหมายนี้มีผลบังคับทันที เพราะว่าไม่ต้องไปจัดเตรียมหน่วยงาน ไม่ต้องไปฝึกอบรมอีกแล้ว ไม่ต้องไปของบประมาณ แล้วหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง คือกระทรวงยุติธรรมและกรมบังคับคดีก็ยืนยันว่า พร้อมจะปฏิบัติหน้าที่ทันที เช่นเดียวกัน ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทศวรับ

ร้อยโท กฤเทศว ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระทบ กฤเทศว ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กระทบคิดว่าประเด็นที่เราถกกัน อยู่ในขณะนี้ในมาตรา ๓ ซึ่งในส่วนของมาตรา ๓ มีมาตรา ๙๐/๕ ตรงนี้กระทบอยากจะแสดงความเห็นผ่านไปยังกรรมการนัดหนึ่ง เพราะว่า (๓) ในมาตรา ๙๐/๕ นั้น ท่านได้เพิ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เข้ามาด้วย ในขณะนี้เรากำลังมีปัญหาที่ทางธนาคารแห่งประเทศไทย กำลังดำเนินงานโดย พรส. ที่กำลังทำอยู่กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ๕๖ แห่ง ตรงนั้นหมายถึงว่าเราใช้อำนาจจากกฎหมายอื่นเข้าไปดำเนินการ ผมอ่านข้อความตรงนี้ก็พอมองเห็นว่า ท่านต้องการที่จะให้มีการฟื้นฟูกิจการ ของบริษัทที่อาจจะมีปัญหา แต่จำนวนหนี้สินที่เรากำหนดไว้ตรงนี้ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาทนั้น ผมคิดว่าในส่วนของบริษัทใหญ่ ๆ ก็คงจะเจอเข้ากับ เงื่อนไขตรงนี้หรือว่าข้อเท็จจริงตรงนี้ได้ง่าย-----

อย่างไรก็ตามผมคงไม่ติดใจถ้าเราคิดว่าจะใช้กฎหมายตรงนี้เข้าไปให้ความเป็นธรรมกับบริษัทเหล่านั้น ซึ่งอาจจะได้รับการฟื้นฟูกิจการ แต่อยากเรียนถามว่า ถ้าประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้แล้ว กรณีที่เกิดขึ้นกับบริษัท ๕๖ แห่ง จะไม่มีทางเกิดขึ้นได้อีกใช้หรือไม่ นั้นหมายถึงว่าธนาคารแห่งประเทศไทยที่เคยใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นในการเข้าไปควบคุมกิจการของบริษัทเหล่านั้น เขาจะหมดไปหรือเปล่า ผมเลยอยากจะเรียนถามว่าในส่วนนี้ท่านกรรมาธิการได้พิจารณาเกี่ยวโยงกันแค่ไหนหรือไม่ครับ เพราะว่าเมื่อท่านเพิ่มบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เข้ามาตรงนี้นั้นหมายถึงว่าต่อไปนี้ทุกบริษัททุกประเภทก็จะมาขอใช้กระบวนการตรงนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเขา เท่ากับไปลดอำนาจของธนาคารแห่งประเทศไทยที่เข้าไปดูแลยับยั้งการเงินตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเราก็คงทราบกันอยู่ตรงนั้นหรือเปล่า หรือว่าจะใช้เฉพาะในกรณีใดอย่างไร อยากให้ท่านได้ชี้แจงตรงนี้เพิ่มเติม ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจ จันทรสุรินทร์

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง

พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ ผมจะขออภิปรายในมาตรา ๓ มาตรา ๔๐/๑๒

แต่เมื่อนั่งฟังท่านกรรมาธิการได้กรุณาอบรมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการออกกฎหมาย

อยู่ ๒ ประเด็น ผมอยากจะกลับมาตรงมาตรา ๒ ขออนุญาตท่านประธาน เพราะว่า

ทางกรรมาธิการได้พูดถึง เมื่อได้รับการอบรมแล้วผมก็ยิ่งอยากจะถามท่านประธานว่า

หลักเกณฑ์ที่บอกว่าจะออกกฎหมายมี ๒ อย่างด้วยกัน กล่าวคือหมายความว่า

ประเด็นที่ ๑ พระราชบัญญัติที่จะออกได้ก็คือการตั้งกระทรวง ทบวง กรม

โอนกิจการอื่นใดนั้นต้องให้ระยะเวลา ที่ท่านอบรมกระผมเมื่อสักครู่นี้ เพราะว่า

ผมได้สนับสนุนท่านเจริญเกี่ยวกับมาตรา ๒ ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับสิทธิของประชาชน

จะต้องตั้งตั้งวันจะเตะถ่วงไว้ทำไม่ถึง ๙๐ วัน ไม่ใช่หลักเกณฑ์ครับท่านประธาน

เราอยู่ในสภาแห่งนี้มาเราไม่ได้กำหนด อยู่ในเรื่องของหลักการและเหตุผล

หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติแต่ละฉบับนั้นอยู่ในตัวของมันเอง เมื่อสักครู่นี้

บอกว่าได้เตรียมพร้อมได้ซักถามกันเรียบร้อยก็จบกันไป มีเหตุมีผลซึ่งกันและกัน

เราก็ไม่ได้คัดค้านก็จบกันไปแล้ว แต่เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานจะถือเป็นหลักเกณฑ์ใหม่

แต่ถ้าหากว่าทางท่านกรรมาธิการบอกเป็นหลักเกณฑ์อยู่ ๒ อย่างในการออกกฎหมาย

ผมก็นั่งฟังอยู่ ผมก็ไม่รู้จะปฏิบัติตนอย่างไรครับท่านประธาน เราก็อยู่กับมาอยู่ตรงนี้

ในการเขียนพระราชบัญญัติ เราจะต้องมีหลักการและเหตุผลใหม่ แต่ถ้าหากว่ามีหลักเกณฑ์

ว่าเวลาคุณจะทำออกพระราชบัญญัติใดก็ตาม ถ้ามีหลักเกณฑ์อย่างว่านี้ต้องเขียนแล้วครับ

ต้องออกเป็นข้อบังคับมาให้พวกเราปฏิบัติ แต่เราไม่เคยรับท่านประธาน
 ผมก็เสียใจว่านั่งอยู่ตรงนี้ที่ผมสนับสนุนญาติของเพื่อนได้พูดขึ้นมา ผมก็อยาก
 สนับสนุนเท่านั้นเอง ไม่ได้มีอคติอื่นว่าจะเตะถ่วงหรือว่าจะเสียสิทธิกับ
 ประชาชนที่จะมาใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีเลยครับบริสุทธิ์ใจ เราเพียงแต่
 อยากจะถามกรรมการท่านนั้น ว่าถ้าเป็นอย่างนี้ มีไหมที่จะเกี่ยวข้องกัน
 อะไรจะมีเวลาไหม แต่ถ้าบอกว่าเตรียมพร้อมทุกอย่าง เจ้าหน้าที่พร้อม
 อะไรพร้อม เราก็เห็นใจ เราก็ไม่ว่าอะไร ก็จบกัน นี่ก็คือหลักการและเหตุผล
 แต่ถ้าหากบอกเป็นหลักเกณฑ์อยู่ ๒ ประการแล้ว ท่านประธานจะถือหลักเกณฑ์ใหม่
 แต่ถ้าถือสิ่งที่ท่านกรรมการได้เสนอขึ้นมาเป็นหลักเกณฑ์ของสภาฯ ผมก็ต้อง
 ยอมรับตามท่านประธาน อันนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องคิด ไม่ใช่ว่าคุณแล้วจะต้อง
 ปฏิบัติ ผมปฏิบัติไม่ได้ถ้าไม่มีหลักการและเหตุผล จะบอกว่าเป็นหลักเกณฑ์แล้วเวลา
 คุณออกกฎหมายอินเทอร์เน็ตอื่นอะไรต่าง ๆ ต้องรอ ๙๐ วัน ๑๐๐ วัน ไม่ใช่
 แต่ถ้าท่านรอ รอทำไมในเมื่อเขาพร้อมแล้วจะอินเทอร์เน็ตจาก ก ไปหา ข
 เขาจัดการเรียบร้อยแล้วถึงอินเทอร์เน็ตมา การจัดตั้งเขาต้องเตรียมพร้อม
 จึงขอให้จัดตั้งมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ไม่ใช่ ไม่ใช่อยากจะออกกฎหมายตั้ง
 ถ้าเกอนั้นแต่เขายังไม่พร้อม ไม่ใช่ เขาต้องพร้อม แล้วประชากรพร้อมอะไรพร้อม
 งบประมาณพร้อมอะไรต่าง ๆ พร้อมไหม ถามทุกหน่วยงานแล้วพร้อมไหม
 ถึงจะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับใช้ -----

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

กรรณ ๑๕/๑

แต่ถ้าออกไปแล้วบังคับไม่ได้ก็เป็นกฎหมายไว้ประโยชน์ครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะกราบเรียนว่าถ้าท่านประธานจะสั่งเป็นคำสั่งที่กรรมาธิการได้อบรมกระผมไว้ ผมก็จะยอมรับว่า หลักเกณฑ์ต่อไปนี้เวลาใครจะออกพระราชบัญญัติถ้าเป็นการร่อนทรัพย์สิน การจัดตั้งอะไรต้องมีระยะเวลาหนึ่งอันนี้ได้ แต่ถ้าหากว่าตัดสินใจของคนและต้องออกทันที อย่างนี้ก็เป็นอย่างอื่นเรื่องหนึ่งผมไม่ทราบว่าขอให้ประธานสั่ง สำหรับมาตรา ๕๐/๑๒ ที่ผมจะขอเรียนเรื่องหลักเกณฑ์นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวครับคุณพินิจยังเอิญว่าคงต้องไปทีละมาตรา เอา ๕๐/๕ ไปก่อนนะครับ เอาที่จบอันนี้แล้วก็ท่านเลขาธิการฯ จะได้อ่านต่อ ยังไม่ถึงครับ มาตรา ๕๐/๑๒

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลาบาง) : แต่ผมจะขออนุญาตพูดก่อนเมื่อสักครู่นี้ผมพูดไว้ ถ้าไม่ให้ผมพูดผมก็จะนั่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาไว้ถึงตอนนั้นดีกว่าครับ ทางนี้จะได้อ่านพร้อมกันครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลาบาง) : ขอบคุณครับ เพราะผมได้พูดไว้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. อานาจเจริญ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผมได้ฟังท่านสมาชิกกรุณาให้ความเป็นห่วงกรณีการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้หลังจากที่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับ เพราะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเรื่องผลบังคับนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากร่างฯ เดิม กระผมได้ติดตามการพิจารณาของกรรมาธิการตลอดมา กระผมก็มีความเป็นห่วงเช่นเดียวกับท่านสมาชิกซึ่งขออนุญาตเอ่ยนามคือท่านเจริญและท่านพินิจ กระผมในฐานะที่รับผิดชอบในส่วนนี้จึงได้มีการกำชับให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึงกระทรวงยุติธรรมและกรมบังคับคดีดำเนินการเตรียมความพร้อมในเรื่องเจ้าหน้าที่ ในเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ มีการอบรมและสัมมนา

หลายครั้งในเรื่องการเตรียมกฎกระทรวงที่จะออกมารองรับ เพราะหากกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้วทุกสิ่งทุกอย่างคงจะต้องมีความพร้อมเพื่อจะให้เกิดการบริการกับประชาชนได้ทันทีทันใด ขณะเดียวกันแม้บางกรณีที่จะต้องมีการออกกฎกระทรวง กรณีอาทิเช่น มาตรา ๕๐/๑๔ ซึ่งเป็นกรณีที่รัฐมนตรีมีอำนาจในการจะออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนและการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน กระผมเองก็ได้มีการกำชับให้เตรียมการเพื่อความพร้อมในเรื่องนี้ จึงขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านสมาชิกอย่างน้อย ๆ ก็อาจจะคลายความกังวลไปได้ระดับหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็คงอยากจะให้คณะกรรมการธิการแล้วก็สมาชิกผู้ที่ได้อภิปรายอยู่ในมาตรา ๕๐/๔ แล้วก็อยู่ในเรื่องที่ว่ากรรมการมีการแก้ไขนะครับ เชิญครับ

นายไพโร พัฒนิน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายไพโร พัฒนิน ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ในฐานะกรรมาธิการครับ ต่อข้อถามของเพื่อนสมาชิกในส่วนของมาตรา ๕๐/๔ ว่า ทำไมใน (๓) จึงมีคำว่า บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เพิ่มเข้ามาแล้วจะเป็นการตัดอำนาจใครหรือไม่อย่างไร จะมีผลอย่างไร ในมาตรา ๕๐/๔ (๓) อันที่จริงก็ย้ายมาจาก (๔) เพราะว่าในช่วงท้ายของมาตรา ๕๐/๔ (๔) นั้น ทางกรรมาธิการได้ตัดคำว่า หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ออกไปแล้วไปใส่ไว้ใน (๓) -----

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

ชุธิมา ๑๖/๑

ทั้งนี้ประเด็นอยู่ตรงที่ว่า ทางกรรมการเราได้พิจารณาดูว่าจริง ๆ แล้ว ใครเป็นผู้ที่มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ทางกรรมการเราได้ฟังความเห็นของทั้งสอง หน่วยงานนะ ครับ ปรากฏว่าในงานของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นี้สามารถ แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกคือ การประกอบธุรกิจเงินทุนจะเป็นอำนาจ ของธนาคารแห่งประเทศไทย กับส่วนที่ ๒ คือ ในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ (นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ได้ยื่นและยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์ประท้วงใช้ไหมครับ
เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ความหวังใหม่ จากนครพนม ผมขออนุญาตนะ ครับว่า ประเด็นที่เราอภิปรายอยู่ในขณะนี้คือวรรคท้ายของมาตรา ๕๐/๔ ที่เป็นปัญหา อยู่ในขณะนี้เราไม่มีใครที่ไปถามในมาตรา ๕๐/๔ (๓)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่คุณยกเทพครับ (๓) คุณยกเทพ นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : จริง ๆ แล้ว ในประเด็นนั้นนะ ครับ เป็นประเด็นที่สมาชิกที่อภิปรายอยู่ในสภาแห่งนี้ อยากจะได้รับความกระจ่างในเรื่องมาตรา ๕๐/๔ วรรคสุดท้ายก่อนนะ ครับ น่าจะให้ความชัดเจนในประเด็นนั้นก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มี ๒ ส่วนครับ ผมดูแล้ว วรรคสุดท้าย แล้วก็มาตรา ๕๐/๔ (๓) ถ้าผมจำไม่ผิดคุณยกเทพได้พูดเอาไว้ เดียวนี้ผมจะให้ตอบทั้ง ๒ ประเด็น

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : อยากจะให้เคลียร์ ในวรรคท้ายด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทั้ง ๒ ประเด็นนะ ครับ เพราะว่าอยู่ในประเด็น เชิญคุณไพโรครับ

นายไพโร พัฒโน (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ จากที่ท่านยกเทพได้ถามนะ ครับ เพราะเกรงว่าทางกรรมการเรา ไปตัดอำนาจใครหรืออะไรอย่างไรรนะ ครับ ก็ปรากฏว่าบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ มีงานอยู่ ๒ ส่วน ส่วนแรกคือ ธุรกิจเกี่ยวกับเงินทุน ซึ่งเป็นอำนาจของ

๓๓

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

ชุดีมา ๑๖/๒

ธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนที่ ๒ จะเป็นการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์
ตรงนี้จะ เป็นอำนาจของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
เพราะฉะนั้นแน่นอนครับว่าธนาคารแห่งประเทศไทยควรจะเป็นผู้มีสิทธิ
ยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๖ เพื่อขอฟื้นฟูกิจการของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
ทางกรรมวิธีการเลยย้ายให้ถูกที่ถูกตำแหน่งเท่านั้นเองครับ
ขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณกฤเทครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ขออนุญาตท่านประธาน ดิดพันนิตเดี่ยวครับก่อนที่จะให้
ท่านกรรมวิธีการได้ตอบประเด็นในวรรคสุดท้ายที่ยังข้องใจอยู่ในส่วน
ของกระผมนี้ กระผมได้เรียนถามว่า นั้นหมายถึงว่าหลังจากมีพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ออกมาใช้แล้วเราจะ ไม่มีกรณีที่มีการปิดบริษัทในลักษณะแบบเดียวกับ
ที่เกิดขึ้นในกรณี ๕๖ แห่ง แล้วเราต้องไปตั้ง พรส. มาดำเนินกิจการ
ทำการอยู่ในขณะนี้ใช่ไหมครับ เราจะไม่มีอย่างนี้อีกใช่ไหมครับ เพราะว่า
ตรงนั้นเป็นความไม่เป็นธรรมอย่างหนึ่งที่เราได้ทราบจากสังคมแล้วสังคม
ก็ท้วงติง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ถูกปิดเขาบอกว่า อยู่ดี ๆ เขาก็ถูกปิดโดยที่
เขาไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ แล้วปรากฏว่าเขาก็ต้องล้มละลายไปผมอยากให้
ท่านกรรมวิธีการได้กรุณาตอบตรงนี้ว่าที่ท่านศึกษามาได้คำนึงถึงประเด็น
ตรงนั้นไหม อำนาจของธนาคารแห่งประเทศไทยที่เข้าไปสั่งปิดกิจการอะไร
ต่าง ๆ เหล่านั้นหมดไปหรือเปล่า เพราะว่าเรามาใช้กฎหมายตรงนี้ก็เท่ากับ
ให้สิทธิของบริษัทต่าง ๆ ที่จะขอฟื้นฟูกิจการเขาได้ตามกฎหมายนี้ตรงนี้มี ความ
เชื่อมโยงกันหรือไม่อย่างไรครับ ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมวิธีการครับ

นายถาวร เสนเนียม (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมวิธีการ ท่านประธานครับ ต่อข้อสงสัย
ของท่านสมาชิก การปิดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จะเกิดขึ้นหรือไม่ เป็นอำนาจ
ของฝ่ายบริหาร แต่มาตรา ๕๐/๔ ที่ระบุไว้ว่าให้ธนาคารแห่งประเทศไทย
เป็นผู้ซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ หมายความว่าบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

ชุดีมา ๑๖/๓

ซึ่งอยู่ภายใต้กำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยถูกฟ้องล้มละลาย
แต่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ใช้ดุลยพินิจดูแล้วเห็นว่าไม่ควรที่จะให้กิจการ
ของบริษัทนั้นล้มละลาย จึงให้สิทธิแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ยื่นคำร้อง
เพื่อขอฟื้นฟูกิจการครับ ไม่เกี่ยวกับการที่จะถูกปิดหรือไม่ถูกปิดครับ
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญดอกเตอร์มันครับ

นายมัน พัทธโนทัย (สมุทรรักษาการ) : ขอบคุณครับ

ท่านประธาน กระทบ มัน พัทธโนทัย ส.ส. สมุทรรักษาการ พรรคประชากรไทย
กลุ่มงูเห่า นะครับ เรื่องกระบวนการของการแก้ไขพระราชบัญญัติล้มละลาย
อันนี้ เป็นกระบวนการที่จะชะลอก่อนจะไปถึงขั้นล้มละลายซึ่งผมก็ทราบว่า
เราลอกเอามาจากชาร์เตอร์ อีเลฟเว่น (Charter eleven) ของกฎหมาย
ล้มละลายของสหรัฐฯ -----

แต่การลอกของสหรัฐมานั้นผมคิดว่า เขาให้สิทธิของลูกหนี้ที่จะยื่นเกี่ยวกับการ
ขอให้คุ้มครองหรือฟื้นฟูกิจการทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา แต่กฎหมายอันนี้ก็เฉพาะ
นิติบุคคล ก็ โอ.เค. ไปได้ แต่ในกฎหมายเฉพาะมาตรา ๙๐/๔ อะไรนี่นะครับ
ผมเกิดสงสัยว่าทำไมกลายเป็นว่าเจ้าหนี้และรัฐเป็นผู้ยื่นขอที่จะฟื้นฟูแทนที่จะเป็น
ลูกหนี้ยื่นขอ อันนี้ผมก็ยังไม่ค่อยเข้าใจนัก อยากจะขอเรียนถามความกระจ่างจาก
คณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องธนาคารหรือบริษัทหลักทรัพย์ ถ้าหากว่า
ธนาคารทำท่าจะ ไปไม่ไหว เขามีกฎหมายธนาคารพาณิชย์ที่แบงก์ชาติจะเข้าไป
ยึดครองจะไปควบคุมกิจการอะไรต่าง ๆ ได้หมด เมื่อมีกฎหมายนี้แล้วธนาคารชาติ
ก็ยังมีสิทธิเพิ่มขึ้น หมายความว่าเข้าไปที่จะขอฟื้นฟูกิจการได้ ผมอยากจะเรียนถาม
ชนิดหนึ่งว่าไม่มีเลยหรือครับที่จะให้ลูกหนี้ที่รู้ตัวว่าจะไปไม่ไหวจะยื่นขอฟื้นฟูกิจการ
อย่างเช่นสมมุติว่า ธนาคารไทยพาณิชย์แห่งหนึ่งเกิดทำท่าจะ ไปไม่ไหว แต่ว่า
มันเกิดเป็นธนาคารที่ด้อย่างนี้ แบงก์ชาติจะเข้ามาซุบอย่างนี้ สมมุติว่านะครับ
ทางลูกหนี้ซึ่งเป็นธนาคารมีทางใหม่ครับที่จะยื่นขอฟื้นฟูกิจการด้วยตัวเอง คือยัง
ไม่ค่อยเข้าใจนักเท่าไร พอดีผมก็เพิ่งมาอ่านแล้วก็ฟังท่านกฤษณ์พูดถึงก็เลยนึกถึงว่า
ทำไมฉบับนี้จะเพี้ยนไปจากชาร์เตอร์ อีเลฟเว่น ของอเมริกาหรือเปล่า
ในหลักการนะครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมการครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ กรรมการ ต่อคำถามในกรณีของ
กฎหมายสหรัฐอเมริกาหรือชาร์เตอร์ อีเลฟเว่น นะครับ คือกลไกที่เรารับมา
เรารับมาในกึ่ง ๆ ผสม เนื่องจากกฎหมายในเชิงการฟื้นฟูกิจการนี้มีอยู่ใน
หลาย ๆ ประเทศ เราก็ได้พยายามจะรับในกลไกที่ใกล้เคียงกับประเทศของเรา
ที่จะสามารถใช้ได้ ที่นี้ประเด็นที่ท่านสมาชิกนั้นได้เรียนถามในกรณีที่ว่า ทำไม
ถึงต้องให้มีกลไกของธนาคารแห่งประเทศไทยขึ้นมาดูแล ถ้าผมเข้าใจไม่ผิดนะครับ
ในจุดนี้เป็นอย่างนี้ครับ ตามกลไกตามร่าง ถ้ามีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาล
เมื่อใดที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ แต่รับคำร้องขอ จะเกิดภาวะการห้ามฟ้อง
ที่เราเรียกกันว่า ออโตเมติก เซย์ (Automatic say) ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา
ในจุด ๆ นี้จริง ๆ เป็น ในกิจการสำคัญ ๆ บางอย่าง โดยเฉพาะธนาคาร
บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ก็ดี ถ้ามีผู้ใดคนหนึ่งไปยื่นคำร้องขอต่าง ๆ เหล่านี้แล้วเกิด
ปัญหาว่าศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอในขณะที่ยังไม่ได้มีการไต่สวนขึ้นมา อาจจะเกิด

ปัญหากระทบในวงกว้าง ทางคณะผู้ร่างจึงกำหนดว่าน่าจะมีการไต่ตรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบก่อนว่าสมควรหรือไม่ที่จะเข้ามาสู่กลไกทางด้านนี้ สำหรับในประเด็นข้อซักถามที่ว่า คนที่จะร้องขอจริง ๆ นี้เป็นใคร ผมขออนุญาตเรียนว่า คนที่จะร้องขอนี้ ในกรณีของบริษัทเงินทุนหรือธนาคารก็ดีนี่นะครับ จะมีทั้งตัวลูกหนี้เอง ตัวเจ้าหนี้ด้วย และรวมถึงธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย แต่ว่าจะมีเงื่อนไขอยู่นิดหน่อยก็ตรงที่ว่า ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยช่วยกรุณาดูนิดหนึ่งก่อนที่จะมาถึงศาล ซึ่งจะทำให้การคุ้มครองในลักษณะของออโตเมติก เซย์ ไม่มีผลกระทบในวงกว้างเกินไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณเจริญ ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม

เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดชัยภูมิ ผมถามวรรคท้าย แต่ไม่เป็นไรครับ แต่เมื่อท่านกรรมาธิการได้ตอบไปนะครับว่า เรื่องหลักเกณฑ์ที่ดี วิธีการที่ดี เงื่อนไขและเงื่อนไขที่ดีนั้น โดยเฉพาะให้หน่วยงานซึ่งบัญญัติไว้ใน มาตรา ๕๐/๔ ใน (๓) (๔) (๕) และ (๖) เป็นผู้ออกหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและเงื่อนไขที่ท่านตอบไป ที่นี้ผมอยากจะได้ตามท่านกรรมาธิการต่อไป ด้วยความเป็นห่วงนะครับ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีลุกขึ้นมาตอบนั้น หลักเกณฑ์ที่ดี วิธีการที่ดี เงื่อนไขและเงื่อนไขที่ดี ที่หน่วยงานอย่างที่ผมได้เรียนต่อท่านประธาน เป็นผู้กำหนดนั้น อยากจะถามท่านกรรมาธิการว่า ใคร รัฐมนตรีกระทรวงใดหรือ กรมใด หรือกระทรวงใดจะเป็นผู้ดูแลหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและเงื่อนไข ทั้งนี้ด้วยความเป็นห่วงครับท่านประธานที่เคารพครับ บุคคลซึ่งอยู่ใน (๓) (๔) (๕) และ (๖) นั้นอาจจะวางหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เงื่อนไข แตกต่างกัน อาจจะไม่เหมือนกัน ฉะนั้นบุคคลที่จะใช้สิทธิตามมาตรา ๕๐/๔ นั้น อาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรมจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ฉะนั้นน่าจะมีหน่วยงาน หรือกระทรวงหรือเจ้ากระทรวงนั้นเป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ และเงื่อนไข ฉะนั้นท่านได้ถามใหม่ว่า ในที่ประชุมได้มีไหมว่า ใครเป็นผู้ดูแลหลักเกณฑ์เหล่านี้ อยากจะเรียนถามครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (กรรมธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นของหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลา เป็นไปตามที่มาตรา ๙๐/๔ กำหนดไว้ก็คือว่า หน่วยงานในแต่ละกลุ่มจะต้อง เป็นหน่วยงานที่ออกเอง เหตุที่จำเป็นจะต้องให้หน่วยงานแต่ละกลุ่มออกเอง เนื่องจากว่าสภาพธุรกิจของธนาคารก็ดี บริษัทเงินทุนก็ดี บริษัทประกันภัยก็ดี รวมไปถึงบริษัทหลักทรัพย์ก็ดี ยังมีความแตกต่างกันอยู่ ยังไม่ได้กล่าวถึงในกรณี ของ (๖) ซึ่งจะมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่อาจจะเข้ามามีการเพิ่มเติมในภายหลัง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากำหนดไว้ชัดเจนว่าจะต้องเป็นเวลาที่เท่ากันอย่างไรแล้ว อาจจะ เป็นปัญหาต่อการพิจารณาได้ ในส่วนนี้ทางคณะกรรมการจึงเห็นไปใน ท่านองที่ว่าการกำหนดไว้เป็นลักษณะกว้าง ๆ ให้แต่ละหน่วยงานสามารถไปกำหนด กันได้เองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่ จากชัยภูมิ ที่เรียนถามท่านประธานไปที่ ท่านกรรมธิการก็คือว่า ถ้าท่านกรรมธิการให้ความเห็นว่า ให้แต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะในมาตรา ๙๐/๔ (๓) (๔) (๕) และ (๖) เป็นผู้กำหนดเองนั้น จริงอยู่ครับ ในนิติบุคคลแต่ละหน่วยงานนั้นอาจจะแตกต่างในรูปแบบและวิธีการ แต่เงื่อนไข หลักเกณฑ์ เงื่อนไขต่าง ๆ ในการที่จะนำเสนอเข้าสู่กระบวนการ ของศาลนั้น จะต้องอย่างน้อยในเรื่องเงื่อนไขและหลักเกณฑ์นั้นจะไม่แตกต่างกัน แต่น่าจะมีหน่วยงานโดยเฉพาะกระทรวงยุติธรรมนั้น น่าจะ เข้ามาควบคุมในเรื่อง เหล่านี้ อย่างธนาคารแห่งประเทศไทยก็ดี ใน (๓) บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ก็ดี ก.ล.ต. ก็ดี หรือหน่วยงานของภาครัฐใน (๖) ก็ดี การจะออกหลักเกณฑ์นั้นน่าจะอยู่ ในรูปแบบและเงื่อนไขที่กระทรวงยุติธรรมน่าจะ เข้ามากำหนดไว้ด้วย ไม่ใช่ว่า ต่างคนต่างออก ต่างคนต่างทำ อันนี้ผมไม่เห็นด้วยเหมือนกัน ต่อไปท่านบอกว่า ให้แต่ละหน่วยงาน อยากจะถามผ่านไปยังกระทรวงยุติธรรมซึ่งท่านรัฐมนตรีท่าน นี้ยังอยู่ที่นี้ จะให้ความมั่นใจและความเชื่อใจต่อสภาได้อย่างไรว่า หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เงื่อนไขอย่างนี้จะได้รับความเป็นธรรมจากผู้ที่ใช้สิทธิตาม มาตรา ๙๐/๔ ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทรวงยุติธรรมจะตอบนะครับ เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. จังหวัดอำนาจเจริญ
พรรคประชาธิปัตย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผมเข้าใจว่าในส่วใด
ที่เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดให้กระทรวงยุติธรรมต้องรับผิดชอบ
กระทรวงยุติธรรมก็มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวนั้น กระผมขออนุญาต
ยกตัวอย่างมาตรา ๕๐/๑๔ ซึ่งให้อำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมกำหนด
ในการที่จะออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนและการกำหนดคุณสมบัติ
ของผู้ทำแผน และผู้บริหารแผนก็ได้ แต่ในส่วใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ
หน่วยงานอื่น ทางกระทรวงยุติธรรมคงไม่สามารถที่จะไปก้าวล่วงได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตผ่านไปเลยนะครับ
 เพราะว่าคงเป็นการฝากข้อสังเกตนะครับ เพื่อได้บันทึกไว้ครับ เชิญต่อไปครับ
 มาตรา ๙๐/๕

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๙๐/๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๖ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๗
 มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๙๐/๑๐ มาตรา ๙๐/๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๑๒ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ คุณพินิจ
 จันทรสุนทรย์ ครับ

นายพินิจ จันทรสุนทรย์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพินิจ จันทรสุนทรย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง
 ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ผมจะอ้างอิงถึงมาตรา ๙๐/๑๔ เหมือนกัน
 ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ว่า ๆ เมื่อสักครู่นี้ผมจะอภิปรายสอดคล้องกัน
 แต่ปรากฏว่าหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในมาตรา ๙๐/๑๔ ไม่ได้ให้อำนาจในการกำหนด
 การใช้จ่าย เบิกจ่ายเงินของผู้บริหารแผนหรือผู้ทำแผนในเมื่อมาตรา ๙๐/๑๒ (๕)
 ได้กำหนดว่าเงินต่าง ๆ ที่รายได้หักมาขายจ่ายอะไรยึด กัก เก็บไว้แล้ว
 ผู้บริหารแผนสามารถเอาไปใช้จ่ายได้ ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขวิธีการไว้
 อันนี้ผมอยากจะขอเรียนถามท่านประธานว่าจะใส่ลงไปได้ไหม หลักเกณฑ์
 วิธีการ เงื่อนไขในการใช้จ่ายเงินใครจะเป็นผู้กำหนดไว้ ถ้าอย่างนั้นแล้ว
 ทุกฝ่ายทั้งเจ้าหน้าที่ลูกหน้พี่น้องอะไรต่าง ๆ ก็โปร่งใสสามารถทำได้ แต่ถ้าหากว่า
 จะมาอ้างบอกว่ามาตรา ๙๐/๑๔ จะออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับจดทะเบียน
 กำหนดคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารคนละเรื่อง ผมก็พยายามดูว่าจะเป็นไปได้
 ได้ไหมตรงนี้ หาไม่เจอ อาจจะขอทราบด้วย ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมาธิการครับ

นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ ผม วิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ กรรมาธิการ ผมเข้าใจ
 ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเป็นข้อกังวลคือเงินที่ผู้บริหารแผน ผู้ทำแผน
 จะนำไปใช้จ่ายจะทำอย่างไร ตามกฎหมายตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
 กลไกในการเอาเงินไปใช้ที่ดีของผู้ทำแผนที่ดีของผู้บริหารแผนที่ดี ไม่ใช่กลไกที่จะ
 เขียนไว้กฎกระทรวงนะครับ แต่ว่าจะเป็นเรื่องที่กำหนดเอาไว้ในแผน
 ตามหลักการ ตามมาตรา ๙๐/๓๗ ซึ่งจะให้เจ้าหน้าที่และลูกหน้ได้พิจารณาดูว่า

ควรจะทำในเรื่องการใช้จ่ายเงินในแต่ละเรื่องอย่างไรครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ คือในการที่จะตกลงทำก็ต้องมีแผนไว้ก่อนต้องมี
 หลักเกณฑ์และวิธีการเสียก่อน ไม่ใช่จะทำอะไรก็ไปตกลงกันเสียก่อนแล้วมาทำ
 แผนอย่างที่ว่า ๆ เรียกเขามาชี้แจงกรรมวิธีการไม่ต้องคิดแล้วครับ ที่ผมฟังดูอยู่นี้
 เรียกมาทำได้ไหม ทำได้ไหม ผมปฏิบัติผมก็รับหมด ได้ จะให้ทำอย่างไร
 ได้หมด ก็ผ่านกฎหมายเขียนกฎหมายออกมา แต่ในการดำเนินการเรากำหนด
 ได้ไหมวิธีการกำหนดเสียก่อน ไม่เช่นนั้นเอามาตกลงกันเลยครับ ลูกหนี้ เจ้าหนี้
 เจ้าหน้าที่เออออห่อหมกกันก็ตกลงปลงกันก็เป็นไปเรื่อย เพราะฉะนั้น
 ผมคิดว่าเรื่องนี้น่าจะกำหนดไว้ในนี้ว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเงื่อนไขต่าง ๆ
 ใครจะเป็นผู้กำหนดไว้ว่าจะระบุไว้ด้วยเท่านั้นเอง เสียหายไหมถ้าใส่เข้าไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมการที่จะตอบ
 เพิ่มเติมครับ ที่คุณพินิจได้กล่าวประเด็นสุดท้ายครับ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ ประธานกรรมการ เรื่องนี้
 กระผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ให้ข้อสังเกตนะครับ
 คือเรื่องนี้นัก่อนได้กำหนดเอาไว้ในกฎหมายใหม่ มีหลายขั้นตอนด้วยกันครับ
 คือขั้นตอนแรกคือการยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยื่นคำร้องนี้จะต้องมีหลักเกณฑ์
 อย่างเป็นบ้าง ก็กำหนดไว้ในมาตรา ๙๐ ตอนต้น ๆ มาตรา ๙๐/๓ มาตรา ๙๐/๔
 คือบุคคลที่จะร้องนะครับ แต่เมื่อมีการร้องต่อศาลแล้ว ก็ต้องมีการทำแผน แผนนี้
 จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีคู่กรณีที่ได้ร้องขึ้นมาเลือกผู้ทำแผนผู้บริหารแผน และก็
 เสนอแผนต่อศาลให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ศาลจะใช้
 ดุลยพินิจดูว่าแผนนั้นดีหรือไม่ดีให้ประโยชน์แก่สังคมหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะต้อง
 พิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไปครับ เพราะฉะนั้นเรื่องแผนดีหรือไม่ดี
 เราไม่สามารถจะกำหนดหลักเกณฑ์ตายตัวได้ว่า แผนอันนี้จะต้องทำอย่างไร
 ก็ขึ้นอยู่กับตัวที่จะโดนร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการเอง ตัวองค์กรนั่นเองครับ ซึ่งอันนี้
 จะอยู่ในดุลยพินิจของศาลและผู้เชี่ยวชาญตลอดจนผู้บริหารแผนและผู้ทำแผน---

คุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนนั้นจะมีดีเลวหรือไม่เพียงไร อันนี้เป็นหลักประกันที่จะทำกฎกระทรวงจะต้องออกโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ได้กรุณาชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ครับ เราจะไปคุมตรงคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนในมาตรา ๙๐/๑๔ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อครับ
มาตรา ๙๐/๑๒ ทวิ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๙๐/๑๒ ทวิ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๑๒ ตริ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๑๓
ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การตั้งผู้ทำแผน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๑๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๑๖ มาตรา ๙๐/๑๗
มาตรา ๙๐/๑๘ มาตรา ๙๐/๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๒๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐/๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๒๓
ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๔ การขอรับชำระหนี้ตามแผน ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐/๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๒๖
มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๒๗ มาตรา ๙๐/๒๘ มาตรา ๙๐/๒๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐/๓๐ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๕ ค่าชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สิน
ของลูกหนี้ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๓๑ มาตรา ๙๐/๓๒ มาตรา ๙๐/๓๓
มาตรา ๙๐/๓๔ มาตรา ๙๐/๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๓๕ ทวิ มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๓๖
มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๓๖ ทวิ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๗ การประชุมเจ้าหน้าที่
เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๓๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐/๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๐
มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๑ มาตรา ๙๐/๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๓
มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๔ มาตรา ๙๐/๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๖
มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๔๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐/๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๕๐ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๘
เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๕๑
มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๕๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๙๐/๕๔ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๙ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่ง
เห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐/๕๕ มาตรา ๙๐/๕๖
มาตรา ๙๐/๕๗ มาตรา ๙๐/๕๘ มาตรา ๙๐/๕๙ มาตรา ๙๐/๖๐

๕๒

สผ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๓๐/๒

มาตรา ๕๐/๖๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๖๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๖๓
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๖๕ ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๑๐ การยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๖๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐/๖๗ มาตรา ๕๐/๖๘ มาตรา ๕๐/๖๙ มาตรา ๕๐/๗๐
ไม่มีการแก้ไข -----

ส่วนที่ ๑๑ การขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๗๒ ไม่มีการแก้ไข
 ส่วนที่ ๑๒ การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๗๓ ไม่มีการแก้ไข
 ส่วนที่ ๑๓ บทกำหนดโทษ ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ
 ของลูกหนี้ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๗๔ มาตรา ๕๐/๗๕ มาตรา ๕๐/๗๖
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๗๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๗๘ มาตรา ๕๐/๗๙
 มาตรา ๕๐/๘๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๘๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐/๘๒
 มาตรา ๕๐/๘๓ ไม่มีการแก้ไข มีข้อสังเกต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีข้อสังเกตครบ ก็เป็นการ
 จบการพิจารณาตามลำดับมาตรานะครับ ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ เพื่อเป็น
 การสรุปอีกครั้งหนึ่ง มีท่านสมาชิกจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ ครับ เชิญครับ
 คุณกฤเทพ ครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไส้กระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม กฤเทพ ไส้กระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ เมื่อสักครู่ผมฟังได้ว่ามีข้อสังเกตใช้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีข้อสังเกต แต่ว่าเอาไว้
 ให้จบก่อนครับ รับหลักการนี้แล้วก็จะไปรับข้อสังเกตอีกครั้งหนึ่ง ครับ ถ้าไม่มี
 สมาชิกขอแก้ไขก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปนี้ผมจะขออนุมัติ
 จากที่ประชุมนะครับ จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่
 นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
 ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ
 กรุณาเข้ามาข้างในด้วยครับ เพราะจะมีการลงมติ พ.ร.บ. ล้มละลาย
 ในวาระที่ ๓ ขอเวลานิดหนึ่งครับ สมาชิกเดินเข้ามาไม่ทัน สมาชิกที่เข้ามา
 กรุณาเสียบบัตร และกดปุ่มแสดงตนไว้ก่อน เรียบร้อยทุกท่านนะครับ -----

ต่อไปนี้จะเป็นการลงมติครับ ท่านใดที่เห็นชอบ กรุณากดช่องเห็นด้วย ท่านใด
ที่ไม่เห็นชอบ กรุณากดช่องไม่เห็นด้วยนะครับ ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ มีปัญหา
นิดหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่อย่า
เพิ่งปิดการลงคะแนนนะครับ จนกว่าจะเรียบร้อย กดครั้งเดียวนะครับ เจ้าหน้าที่
อย่าเพิ่งรวมคะแนนครับ จนกว่าผมจะบอกว่าให้รวมคะแนน บัตรค้างเอาไว้อย่างนั้น
เมื่อคะแนนปรากฏแล้วค่อยดึงบัตร เรียบร้อยนะครับ คุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ผมทำหน้าที่แทนคุณสุรชาติครับ ท่านกำนันสุรชาติยังหาที่อยู่ครับ ของผม
เรียบร้อยแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เรียบร้อยแล้วหรือยังครับกำนัน
เสียบเรียบร้อยนะครับ สัญญาณขึ้นแล้ว ขณะนี้กำลังลงมตินะครับ ทุกคนลงมติแล้ว
เรียบร้อยนะครับ ขอให้ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน
ออกมาแล้วนะครับ มีผู้เห็นชอบ ๒๑๐ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน ถือว่าที่ประชุมนี้
เห็นชอบกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นะครับ ในวาระที่ ๓

เชิญคุณอรรถสิทธิ์ศรีศรี ยังมีข้อสังเกตอีกนะคะ

นายอรรถสิทธิ์ ศรีพิทยสิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อรรถสิทธิ์ ศรีพิทยสิทธิ์ เมื่อสักครู่นี้กระผมสงสัยว่า ตรงที่มีผู้ไม่ลงคะแนน
๑ คะแนนนั้น ไม่ทราบว่าจะเป็นตัวกระผมเองหรือไม่ เพราะเมื่อสักครู
ในขณะที่ท่านให้กตนั้น ปรากฏว่ากำลังกด ท่านบอกว่าให้ปิดการลงคะแนน
แล้วความเห็นผมไม่ออกตรงนี้นะครับ ผมขออนุญาตลงใหม่เฉพาะตัวผมได้ไหมครับ
เพราะจริง ๆ แล้วผมเห็นด้วย แต่เกรงว่าจะมีปัญหาในเรื่องคะแนนเสียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าคุณอรรถสิทธิ์เห็นชอบ
นะครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ครับ เห็นชอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่ว่าสงสัยว่าผู้ที่ไม่ลงคะแนนผู้ใด
ใช้ไหมครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวขอให้เจ้าหน้าที่รัน (Run)
ออกมานะครับว่าคนที่ยังไม่ได้ลงคะแนนใครครับ ช่วยขึ้นชื่อผู้ที่ไม่ลงคะแนน
ไม่ลงคะแนนท่านรัฐมนตรีไพโรจน์ โสฬ์สุนทร ตกลงคุณอรรถสิทธิ์ลงแล้วนะครับ
ต่อไปข้อสังเกตครับ เชิญเลขาธิการฯ ข้อสังเกตครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว พิจารณาเห็นว่า
ควรจะได้มีการแก้ไขเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...)
พ.ศ. เพื่อให้เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเกิดความสมบูรณ์
และครอบคลุมเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัตินี้ โดยคณะกรรมการ
เห็นสมควรแก้ไขเป็นดังนี้

" เหตุผล

เนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อลูกหนี้ที่
เป็นนิติบุคคลประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว อันควรได้รับความช่วยเหลือ
ทางการเงินจากผู้ประสงค์จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้
มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการ แต่เนื่องจากมาตรา ๘๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ยอมให้ลูกหนี้ก่อนขึ้นโดยรู้อยู่แล้วว่าลูกหนี้
มีหนี้สินล้นพ้นตัวไม่มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย อันเป็นเหตุให้ไม่มีสถาบัน
ทางการเงินหรือเอกชนรายใดยินยอมให้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่
ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวของลูกหนี้จึงต้องตกเป็นบุคคล
ล้มละลายทั้ง ๆ ที่กิจการของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะฟื้นฟูกิจการ หากได้รับความช่วยเหลือ
ทางการเงิน สมควรที่จะมีบทบัญญัติคุ้มครองการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน
แก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้

ฟื้นฟูกิจการได้ซึ่งจะช่วยเจ้าหน้าที่ให้มีโอกาสรับชำระหนี้อย่างเป็นธรรมด้วย อันจะเป็น
การส่งเสริมเศรษฐกิจและการค้าของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้"

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ครับท่านสมาชิก เชิญครบท่านร้อยโท กุเทพ ครับ ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไส้กระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับกระผมคิดว่าเหตุผลที่คณะกรรมการไปแก้ไขมีความไม่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงในขณะนี้ อย่างน้อยที่สุดเมื่อผมเรียนถามคณะกรรมการในมาตราที่เกี่ยวข้องกับการไปปิดสถาบันการเงิน ท่านกรรมการก็บอกว่าเรื่องการปิดนั้นเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร นั้นหมายถึงว่าการปิดสถาบันการเงินด้วยเหตุผลอื่นก็ยังมีอยู่ ฆะตกรรมของบริษัทเหล่านั้นก็ยังมีอยู่ได้อยู่ เพราะฉะนั้นการที่จะมาใช้กฎหมายครั้งนี้เพื่อคุ้มครอง เพื่อให้เขาได้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการในกรณีที่มีคนอยากจะให้เงิน เขาก็อาจจะไม่สมประสงค์ กระผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าทางกรรมการได้ไปแก้ไขเหตุผลตรงนี้โดยใช้คำว่า แก้ไขเป็นดังนี้ บังเอิญในเอกสารที่เสนอมานี้ไม่มีเหตุผลเดิมอยู่ด้วย ผมก็เลยเข้าใจว่าท่านไปแก้ไขในส่วนที่มีการขีดตัวอักษรออกเท่านั้น หรือเปล่า หรือเป็นเหตุผลที่ท่านเขียนมาใหม่ทั้งหมดเลย ถ้าไปแก้ไขเฉพาะในส่วนที่ไปขีดออกนั้น สิ่งที่ผมจะไปถามจากกรรมการนะครับ เพราะว่าโดยเนื้อหาแล้วอาจจะ เป็นสิ่งที่เราต้องยอมรับความเป็นจริงตั้งแต่ต้นว่ากฎหมายฉบับนี้เราเสนอออกไปเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้บริษัทต่าง ๆ ที่อาจจะมีปัญหาสภาพคล่องได้มีโอกาสฟื้นฟู แต่เมื่อมีอำนาจจากกฎหมายอื่นให้ธนาคารแห่งประเทศไทยไปปิดสถาบันการเงินก็ตาม ปิดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์อะไรต่าง ๆ ก็ตาม กฎหมายนี้ก็คงใช้เฉพาะบางส่วนเท่านั้น เพราะฉะนั้นเหตุผลที่เขียนกว้าง ๆ อย่างนี้ก็คงไม่ได้บรรลุเป้าหมายทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามท่านประธาน ถ้าเป็นเพราะกรรมการไปแก้เฉพาะข้อความที่ขีดออกนั้นผมก็คงจะอยากรู้อถามเหตุผลเหมือนกันว่าที่ท่านขีดออกไปอย่างนั้นคือ เจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประกันแล้ว ท่านไปเพิ่ม ให้มีโอกาส แล้วตัด ได้ ออก ผมอ่านอย่างไร ผมก็ยังเห็นว่าซึ่งจะช่วยเจ้าหน้าที่มีโอกาสได้ชำระ ได้ ตรงนั้นยังอยู่ มีความหมายหนักแน่นกว่ากว่าที่ท่านจะตัด ได้ คำนั้นออกไป ผมไม่ขัดข้องที่ท่านจะตัด ที่ไม่มีประกันออกไป ผมไม่ขัดข้องที่ท่านจะเพิ่มคำว่า ให้ เข้ามาแต่ผมขัดข้องที่ท่านตัดคำว่า ได้ ออกไป เพราะข้อความที่ท่านจะใช้ว่า จะช่วยเจ้าหน้าที่มีโอกาสได้รับชำระหนี้ นั้น ผมว่าฟังดูแล้วหนักแน่นกว่าที่จะใช้เพียงคำว่า ให้มีโอกาสรับชำระหนี้ ฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมการ

ชี้แจงตรงนั้นดีหนึ่งครับว่าในส่วนเหตุผลที่ตัดตรงนี้ออกไปนั้นเพราะอะไร
และคำพูดที่ใช้ตรงนี้จะแก้ไขปรับปรุงได้หรือไม่ ขอขอบคุณท่านประธานครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ ประธานกรรมการ
กระผมขอชี้แจงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าเหตุผลที่เราแค่เฉพาะที่เอาออกนี้เท่านั้น
นะครับ ส่วนที่ไม่ได้มีการขีดฆ่าหรือขีดเส้นใต้เป็นเหตุผลเดิมซึ่งทางสภาได้รับ
หลักการไป อันนี้เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ทำไม่ถึงตัดคำว่า ได้ ออก ที่ตัดคำว่า ได้ ออก
เพราะว่าซ้ำกับคำว่า ได้ ข้างหน้า กรรมาธิการก็เลยไม่อยากจะให้ซ้ำกัน
เพื่อความเพราะพริ้งของถ้อยคำ ซึ่งก็ได้ความเหมือนเดิม ก็เลยได้ตัดคำว่า
ได้ คำหลังออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกุ่มเทพไม่ตั้งใจนะครับได้คำชี้แจงแล้ว ท่านสมาชิกท่านอื่น
มีไหมครับที่จะตั้งใจข้อสังเกตของกรรมาธิการ ถ้าหากท่านสมาชิกไม่มีท่านใด
ตั้งใจก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบข้อสังเกตของกรรมาธิการนะครับ ขอขอบคุณ
คณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕.๒ ครับ

๕.๒ รายงานการศึกษากร่างแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ซึ่งคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรกร่างเสร็จแล้ว ซึ่งต่อไปจะ
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการเชิญครับ เห็นท่านประธานอยู่คนเดียว
คณะกรรมการพร้อมแล้ว ขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายไพจิต ศรีวีรชาน (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวีรชาน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม ประธานคณะกรรมการ
กิจการสภาผู้แทนราษฎร ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐ ได้ลงมติให้
คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการศึกษายกร่างแก้ไข
เพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว
เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้นำเสนอประธานกรรมาธิการต่อที่ประชุมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังรายละเอียดที่ได้นำเสนอแล้วเพื่อโปรดพิจารณา
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อ เชิญท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม
กระผมต้องขอกราบประทานโทษท่านประธานและท่านกรรมการ ตลอดจน
ท่านสมาชิกว่าก่อนที่จะพิจารณาตัวร่างที่ท่านกรรมการอุตส่าห์ได้ไป
ยกร่างมา ก็ค่อนข้างจะมีความสมบูรณ์ค่อนข้างจะมาก แต่สิ่งที่เราจะคำนึงถึง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องอยู่ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๖
กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๖ ให้ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านใน
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศรัฐธรรมนูญนี้ คงเป็น
ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ -----

กระผมขออนุญาตลัดไปยังข้อบังคับในวรรคที่สี่ ในวรรคสี่ ให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาและข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ และให้ข้อบังคับการประชุมดังกล่าวสิ้นผลลงเมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่ง แล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๓๑๕ วรรคหนึ่ง สิ้นอายุหรือถูกยุบหรือเป็นกรณีตามมาตรา ๓๒๓
- (๒) เมื่อมีการตราข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้
- (๓) เมื่อมีการตราข้อบังคับการประชุมรัฐสภาขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้

ท่านประธานจะสังเกตเห็นว่า ๓ วงเล็บ ไม่ได้เปิดโอกาสให้สภาผู้แทนราษฎรใช้ข้อบังคับใหม่ โดยมีการร่างใหม่ ยกร่างใหม่ขึ้นมาพิจารณาได้เลย ตามมาตรา ๓๑๖ แต่ยังมีบัญญัติในวรรคสี่บอกว่าให้ใช้ของเดิมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานครับ ทางออก ผมคิดว่าในกรณีที่มีบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต่อการประชุม ท่านประธานเองก็จะสามารถออกกระเบียบการประชุมได้ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเฉพาะกรณีได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น การที่ท่านประธานจะปล่อยให้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไปนั้น กระผมเองห่วงกังวลว่าจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีผลทำให้ร่างข้อบังคับนี้ จะมีผลเป็นโมฆะทันที กระผมจึงอยากเรียนปรึกษาท่านประธานว่าท่านประธานจะใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยอย่างไร ในเรื่องนี้ก็อยากจะปรึกษาท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : จะมีท่านใดที่จะให้คำปรึกษาท่านประยุทธ์ได้ไหมครับ เชิญท่านณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ในฐานะกรรมมาธิการ ต่อข้อถามของท่าน ส.ส. ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย ซึ่งทราบว่า ท่านมีความเชี่ยวชาญที่มีความชำนาญเกี่ยวกับการร่างข้อบังคับการประชุมสภามาหลายครั้ง คณะกรรมมาธิการกิจการสภาฯ ได้พิจารณาประเด็นนี้เช่นเดียวกัน จึงได้หยิบยกมาตรา ๓๑๖ และ

๕๒

สผ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๒๖/๒

มาตรา ๑๙๑ ขึ้นมาเป็นอำนาจในการแก้ไขข้อบังคับฉบับนี้ กระทบใคร่ขออนุญาต
กราบเรียนชี้แจงในมาตรา ๑๙๑ ก่อนครับ ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๑ นั้น ได้
ให้อำนาจสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจตราข้อบังคับการประชุม นั้น
หมายความว่า การตราข้อบังคับจะจัดทำขึ้นใหม่ จะแก้ไขบางส่วน หรือจะ
ยกเลิกก็สามารถกระทำได้ตามมาตรา ๑๙๑ นี้ -----

- ๒๗/๑

อย่างไรก็ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้หยิบยกขึ้นมา นั้น ได้รับรองข้อบังคับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และก็จำกัดอำนาจของสภาชุดนี้ไว้ว่า ไม่สามารถที่จะยกร่างข้อบังคับขึ้นใหม่ หรือจะยกเลิกข้อบังคับที่ใช้อยู่ได้แต่อย่างใด แต่มีได้มีบทบัญญัติในมาตรา ๓๑๖ ไว้ว่า ไม่ให้มีการแก้ไขในร่างข้อบังคับที่จัดทำขึ้นใหม่นี้ ดังนั้นคณะกรรมการจึงอาศัยอำนาจแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ ประกอบกับมาตรา ๑๙๑ จัดทำแก้ไขข้อบังคับฉบับนี้ขึ้นครับ ขออนุญาตท่านประธานชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติให้ทราบในเบื้องต้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านผู้ใดติดใจอีกไหมครับ ในประเด็นที่ท่านประยุทธ์หาหรือเชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม ก็เป็นเรื่องของการกระอักกระอ่วนใจเป็นอย่างมาก ผมเรียนตรง ๆ ว่าทางคณะกรรมการกิจการสภาฯ ก็ได้ตั้งหน้าตั้งตาไปปฏิบัติภารกิจที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ เมื่ออ่านดูเนื้อหาสาระแล้วกระผมคิดว่ามีความเป็นไปได้สูงในการที่จะให้ความเห็นชอบ แต่สิ่งที่จะต้องกังวลอย่างยิ่งท่านประธานครับ ไม่ว่าในกรณีใดที่อยู่ในตัวบท ถ้าหากมีบทเฉพาะกาลว่าไว้อย่างใดอย่างหนึ่งในระยะนี้จะต้องปฏิบัติตามบทเฉพาะกาล อย่างในกรณีที่มีการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี ซึ่งในตัวบทจริง ๆ ได้กล่าวไว้ว่ามีแค่ ๓๖ คนเท่านั้น แต่เนื่องจากเราจะต้องปฏิบัติตามบทเฉพาะกาลเราจึงสามารถมี ๕๙ คนได้ในกรณีอย่างนี้เช่นกันกระผมอยากจะให้เกิดแบบอย่าง เกิดครรลองตามรูปแบบตามอักขระ ซึ่งกระผมจะพูดตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ และมาตรา ๑๙๑ ก็คงจะไม่สามารถที่จะกล่าวอ้างได้ เมื่อมีการบัญญัติไว้ชัดเจนเราก็คงจะไม่จำเป็นในการที่จะอ้างเจตนารมณ์ไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ที่สุดแล้วแต่ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินะครับว่า ในข้อท้วงติงของตัวกระผมมันเกิดขึ้นจากเจตนาที่ไม่อยากจะให้เกิดปัญหา ไม่ใช่ที่เราปฏิบัติไปแล้วมีคนทักท้วงบอกว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญมีผลโมฆะ ก็จะเป็นรูปแบบที่เราจะต้องกังวลว่าสิ่งที่เราทำไปนั้นทำไปไม่ถูกต้อง ทั้ง ๆ ที่เราทำหน้าที่นิติบัญญัติ เราจำเป็นจะต้องเคร่งครัดในข้อกฎหมายและหลักกฎหมาย เมื่อมีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑๖ อย่างนี้ก็คงจะไม่สามารถตีความเป็นอย่างอื่นได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชัย ชิดชอบ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผม นายชัย ชิดชอบ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ เมื่อกฎหมาย
รัฐธรรมนูญเรารับแล้วประกาศใช้เป็นกฎหมายแม่บทใหญ่ในการปกครองประเทศชาติ
เขียนไว้ชัดในวรรคนี้ว่า ยังคงมีผลใช้บังคับ คือข้อบังคับ ต้องมีผลใช้บังคับ
แล้วผมเรียนถามท่านประธานว่า ข้อบังคับที่ร่างมาขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ
หรือไม่ ก็ไม่เห็นมีข้อขัดแย้งอะไรตามที่ผมดู เช่น ในกรณีที่ได้เห็นได้ชัด
ท่านประธานครับ ในหมวด ๓.๒ เพื่อความเป็นวรรคสอง ของข้อ ๘
ให้มีการแก้ไขว่า ประธานต้องวางตัวเป็นกลางตามมาตราที่บัญญัติไว้ใน
รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๓ ความเป็นจริงนี้ ประธานก็เป็นกลางมาตลอด
อย่างประธานหนึ่งพยายามเป็นกลาง ก็ไม่เห็นเอียงไปทางไหน อย่างนี้เป็นต้น
ผมจึงว่าการร่างข้อบังคับฉบับนี้ขึ้นมาผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖
แน่นอน ความเห็นของผมในฐานะที่ไม่ได้จับกฎหมายมีความเห็นอย่างนั้น คือ
ที่เรารู้ตามตัวหนังสือ ฉะนั้นผมก็มีความเห็นคล้ายตามท่านประยุทธ์ คิริพานิชย์
ประธานโทษที่เอ่ยนาม เพราะว่าเรากำลังศึกษาเรื่องนี้อย่างละเอียด
รอบคอบอยู่แล้วในขณะนี้ จึงประธานกราบเรียนว่าขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๑๖ เพราะไม่มีอะไรที่จะแย้งหรือขัดแย้งกับบทนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะให้ข้อคิดเห็นบ้าง เชิญท่านอรรถสิทธิ์ ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ต่อความเห็น
ของท่านสมาชิกอาวุโสทั้ง ๒ ท่าน ที่ได้กรุณาให้ความเห็นต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้
ในเรื่องที่ว่า การดำเนินการของคณะกรรมการกิจการสภาฯ ที่ได้รับมอบหมาย
จากทางสภาให้ไปพิจารณาปรับปรุงข้อบังคับ ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นก็เป็นเรื่องที่น่ารับฟัง เป็นอย่างยิ่ง
อย่างไรก็ตามกระผมเองนั้นจำได้ว่า ที่เราจำเป็นต้องมอบหมายให้
คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรไปดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้
เนื่องจากที่ประชุมแห่งนี้มีปัญหาในวันนั้นเกี่ยวกับการที่จะลงมติในสภาแห่งนี้
โดยเฉพาะในการใช้อุปกรณ์ที่จะลงมติ เมื่อจะต้องออกความเห็นในสภาแห่งนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชัย ชิดชอบ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผม นายชัย ชิดชอบ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ เมื่อกฎหมาย
รัฐธรรมนูญเรารับแล้วประกาศใช้เป็นกฎหมายแม่บทใหญ่ในการปกครองประเทศชาติ
เขียนไว้ชัดในวรรคนี้ว่า ยังคงมีผลใช้บังคับ คือข้อบังคับ ต้องมีผลใช้บังคับ
แล้วผมเรียนถามท่านประธานว่า ข้อบังคับที่ร่างมาขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ
หรือไม่ ก็ไม่เห็นมีข้อขัดแย้งอะไรตามที่ผมดู เช่น ในกรณีที่ได้เห็นได้ชัด
ท่านประธานครับ ในหมวด ๒.๒ เพื่อความเป็นวรรคสอง ของข้อ ๘
ให้มีการแก้ไขว่า ประธานต้องวางตัวเป็นกลางตามมาตราที่บัญญัติไว้ใน
รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๓ ความเป็นจริงนี้ ประธานก็เป็นกลางมาตลอด
อย่างประธานนั่งพยายามเป็นกลาง ก็ไม่เห็นเอียงไปทางไหน อย่างนี้เป็นต้น
ผมจึงว่าการร่างข้อบังคับฉบับนี้ขึ้นมาผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖
แน่นอน ความเห็นของผมในฐานะที่ไม่ได้จับกฎหมายมีความเห็นอย่างนั้น คือ
ที่เรารู้ตามตัวหนังสือ ฉะนั้นผมก็มีความเห็นคล้ายตามท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์
ประธานโทษที่เอ่ยนาม เพราะว่าเรากำลังศึกษาเรื่องนี้อย่างละเอียด
รอบคอบอยู่แล้วในขณะนี้ จึงประธานกราบเรียนว่าขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๑๖ เพราะไม่มีอะไรที่จะแย้งหรือขัดแย้งกับบทนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะให้ข้อคิดเห็นบ้าง เชิญท่านอรรถสิทธิ์ ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ต่อความเห็น
ของท่านสมาชิกอาวุโสทั้ง ๒ ท่าน ที่ได้กรุณาให้ความเห็นต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้
ในเรื่องที่ว่า การดำเนินการของคณะกรรมการกิจการสภาฯ ที่ได้รับมอบหมาย
จากทางสภาให้ไปพิจารณาปรับปรุงข้อบังคับ ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นก็เป็นเรื่องที่น่ารับฟัง เป็นอย่างยิ่ง
อย่างไรก็ตามกระผมเองนั้นจำได้ว่า ที่เราจำเป็นที่จะต้องมอบหมายให้
คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรไปดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้
เนื่องจากที่ประชุมแห่งนี้มีปัญหาในวันนั้นเกี่ยวกับเรื่องที่จะลงมติในสภาแห่งนี้
โดยเฉพาะในการใช้อุปกรณ์ที่จะลงมติ เมื่อจะต้องออกความเห็นในสภาแห่งนี้

ซึ่งในครั้งนั้นกระผมจำได้ว่า เรามีความโกลาหลอลหม่านในเรื่องการใช้บัตร
 การเสียบบัตร ซึ่งสมาชิกหลาย ๆ ท่านก็มีความเห็นตรงกันว่า จะหาวิธีการใด
 ที่จะทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการลงคะแนนนั้นชัดเจนที่สุด แล้วก็
 ไม่เป็นปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าเจตนารมณ์ของสภาแห่งนี้
 มีความประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับ
 มอบหมายไปดูในประเด็นนี้เสียมากกว่า แต่กระผมเองนั้นก็คงจะเช่นเดียวกัน
 กับสมาชิกที่ได้กรุณาอภิปรายไปแล้วว่า ที่คณะกรรมการได้แก้ไขข้อบังคับ
 หลาย ๆ ประเด็นนั้นก็รู้สึกว่าจะเป็นประโยชน์ แต่ที่นี้กระผมก็คิดว่าคงจะต้อง
 พิจารณาให้รอบคอบโดยที่ประชุมแห่งนี้ว่า ภารกิจที่คณะกรรมการกิจการสภาฯ
 ได้รับมอบหมายไปในครั้งนั้นมีเพียงใด จะระบุเฉพาะในกรณีการลงมติ
 การใช้บัตรลงคะแนนเท่านั้นหรือไม่อย่างไร หรือว่าจะครอบคลุมในเรื่อง
 ข้อบังคับข้ออื่น ๆ ด้วย อันนี้ผมก็อยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้น
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๑ แน่นนอนครับ
 ก็คงเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐธรรมนูญที่ให้กับสภาที่จะตราข้อบังคับ แต่เมื่อมี
 มาตรา ๓๐๖ เป็นบทเฉพาะกาลแล้วก็กำหนดการสิ้นสุดของข้อบังคับที่เราใช้อยู่เดิม
 ตามเงื่อนไขใน (๑) คือเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบหรือเป็นกรณี
 ตามมาตรา ๓๒๓ คือคณะกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับ
 ที่กำลังร่างอยู่ทำไม่เสร็จใน ๑๒๐ วัน ก็คือไม่มีสภา ข้อบังคับนั้นก็สิ้นสุดไปโดย
 อัตโนมติ จึงไม่มีอำนาจที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ในการตราข้อบังคับใหม่ ท่านประธาน
 ที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้การที่เราจะร่างข้อบังคับให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
 ในความเห็นของกระผมก็สามารถทำได้ซึ่งถ้าคณะกรรมการ อนุกรรมการ
 ไปทำนั้นก็ถูกต้อง เพราะท่านใช้ว่า ร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่เมื่อมาอ้างอำนาจตาม
 รัฐธรรมนูญผมคิดว่าอ้างมาตรา ๑๙๑ ไม่ได้ แต่ถ้าจะอ้างเพียงมาตรา ๓๐๖
 คืออ้างการคงอยู่ของข้อบังคับฉบับนี้แล้วแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้มันสอดคล้องกับ
 รัฐธรรมนูญเพื่อให้ปฏิบัติได้ ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นทางออก เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
 ที่ประชุมอาจจะต้องช่วยกันเสนอว่าเมื่ออ้างมาตรา ๓๐๖ มีข้อบังคับที่เราใช้มา
 อยู่เดิมนั้นคงอยู่ตามมาตรา ๓๐๖ แต่เมื่อเป็นข้อบังคับที่ไม่ได้ใช้ตามกรอบ
 รัฐธรรมนูญใหม่ เราอยากจะทำบางส่วนให้สอดคล้องตรงนั้น เราจะใช้คำว่าอย่างไร
 ที่คณะกรรมการบอกว่า จิงตราข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรขึ้นไว้
 ดังต่อไปนี้ ผมเข้าใจว่าน่าจะไม่ต้องถูกต้องเพราะว่าเป็นการตราขึ้นใหม่ แต่เมื่อไป
 ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขเพิ่มเติม
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผมกลับเห็นว่าใช้ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ท่านประธาน
 ผมคิดว่าประเด็นที่ท่านประยุทธ์กรุณายกขึ้นมีเหตุผล คืออ้างมาตรา ๑๙๑
 น่าจะไม่ชอบเพราะว่ามาตรานั้นน่าจะเป็นกรณีร่างขึ้นใหม่หลังจากที่เรามีสภา
 ชุดใหม่มาแล้ว แต่เมื่อเรายังต้องใช้ข้อบังคับเดิมเราก็ควรจะอ้างมาตราที่มันโยง
 การคงอยู่ของข้อบังคับเดิม คือมาตรา ๓๐๖ แล้วก็คงจะต้องเน้นในกรณีว่า
 มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจน ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพ คือตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๖
 นี้ก็ให้ข้อบังคับที่เราใช้อยู่ปัจจุบันนี้มีผลใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่นี้ทางสภาของเราก็ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ
กิจการสภาฯ ไปดำเนินการเพื่อร่างข้อบังคับที่ไปขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ
ให้สอดคล้องกัน แต่ปรากฏว่าตามข้อเท็จจริงมีข้อบังคับบางข้อก็มีการยกเลิก
ข้อบังคับที่ใช้อยู่ แล้วก็มีกาแก้ไขเพิ่มเติมขึ้น ปัญหาตรงนี้ก็เป็นที่
ท่านประยุทธ์หวัชยกชั้นมาก็เป็นสิ่งที่น่าจะช่วยกันพิจารณา ก็อยากจะขอรบกวน
ท่านสมาชิกทุกท่านลองช่วยกันพิจารณาว่าข้อบังคับที่ออกมานี้แล้วมีการยกเลิก
ในบางข้อบังคับมีการเพิ่มเติมอยู่จะได้หรือไม่ อันนี้ต้องขอความรู้จากท่านสมาชิก
ทั้งหลาย ผมต้องขอภัยที่让您ช่วยดูด้วยนะครับ ข้อบังคับที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้
ท่านผู้รู้ทั้งหลาย ขอเชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม
เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกและท่านประธานได้ง่ายขึ้น ในกรณีที่
ข้อบังคับเดิมยังมีผลตามมาตรา ๓๑๖ ถึงอย่างไรก็ตกไม่ได้ ท่านประธาน
สมมติว่าท่านประธานมีการยกร่างขึ้นมาใหม่อีก ๑ ฉบับ เป็น ๒ ฉบับ และเวลา
ท่านประธานประชุมท่านจะใช้ฉบับไหน การที่ท่านสมาชิกหรือท่านประธาน
จะอ้างข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งของฉบับใหม่ แต่ผมก็แย้งว่าท่านใช้ไม่ได้
ปัญหาก็เกิด ในกรณีที่ส่วนใดส่วนหนึ่งดังที่กระผมได้กราบเรียนเสนอไปแล้วว่า
ถ้าหากมีอะไรที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมท่านประธานสามารถออกกระเปียบ
ในการปฏิบัติได้เหมือนกับเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ท่านประธานก็ออกกระเปียบปฏิบัติ
แต่ผมยืนยันว่าตราบิตที่รัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๑๖ ไม่ถูกยุบสภา ไม่สิ้นอายุ
และไม่สิ้นสุดตามมาตรา ๓๒๓ ข้อบังคับเดิมมีอยู่ ท่านประธานก็จะมีปัญหา
ในการประชุมถ้าจะใช้ข้อบังคับเล่มใดเล่มหนึ่งฉบับใดฉบับหนึ่งก็จะเกิดข้อโต้แย้ง
ขึ้นมาทันที เพราะว่าฉบับเก่ามันจะไม่สามารถ มันอยู่ได้โดยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๑๖ ของใหม่ก็จะเป็นโมฆะทันที ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ที่ท่านประยุทธ์หยิบยกขึ้นมา ก็มีเหตุผล เพราะฉะนั้นผมถึงอยากเห็นข้อบังคับของสภาเรา ผู้ที่ปฏิบัติก็คือประธานที่ประชุมกับท่านสมาชิก บางครั้งมันก็จะเกิดการขัดแย้งกันได้ เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญนี้ทำให้ข้อบังคับเดิมมีผลใช้อยู่ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ แต่ที่นี้ทางสภาของเรา ก็ได้มอบให้กรรมาธิการกิจการสภาฯ ไปร่างเพื่อให้สอดคล้อง แต่ปรากฏว่ามีข้อบังคับที่ร่างขึ้นมาใหม่มีบางข้อยกเลิกข้อบังคับเดิมที่มีอยู่ อันนี้ก็มีปัญหา เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนขอข้อคิดเห็นจากหลาย ๆ ท่าน ขอประทานโทษที่เอ่ยนามนะครับ ขอประทานโทษ ท่านรองนายกฯ ปัญจะ อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านจำลอง ครุฑขุนทด ท่านดอกเตอร์ธวัช วิชัยดิษฐ ช่วยดูหน่อยนะครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายไพศาล จันทรภักดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไพศาล จันทรภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมได้รับฟังจากท่านผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวถึงว่า ข้อบังคับที่ได้กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๓๑๖ ว่า ในเมื่อร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทางคณะกรรมาธิการได้ร่างมาเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในร่างข้อบังคับเดิม ซึ่งความจริงแล้วร่างข้อบังคับเดิมนั้นยังไม่ได้หมดหรือว่าถูกยุบไปหรือว่าหมดสิ้นไป ร่างข้อบังคับที่คณะกรรมาธิการร่างมานั้นก็เป็นร่างแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราและชื่อของข้อบังคับเดิมนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การประชุมนั้นสามารถปฏิบัติงานได้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยที่ใช้รัฐธรรมนูญนั้นเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ผมยกตัวอย่างเช่นการที่เราได้แก้ไขก็คือเรื่องของการลงมติ ถ้าหากว่าข้อบังคับเดิมนั้นยังมีอยู่ เราไม่สามารถจะปฏิบัติได้ก็เลยมีการแก้ไขเพิ่มเติมในข้อนี้ ในเรื่องของการลำดับระเบียบวาระการประชุม ซึ่งทางรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระตุ้สดขึ้นมา เราก็ได้มาร่างระเบียบนี้เพื่อให้มีวาระการประชุมเพิ่มเติมในเรื่องของกระตุ้สดในท่านองเช่นเดียวกันนี้ในร่างฯ นี้เองเราไม่ได้ไปยกเลิกข้อบังคับเดิม เพียงแต่ว่าไปแก้ไขเพิ่มเติมในข้อบังคับเดิมนั้นให้สมบูรณ์ตามรัฐธรรมนูญ ผมขอกราบเรียนในเบื้องต้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านใดจะให้ข้อคิดเห็น เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ขออนุญาตประธานเพิ่มเติมนิดหนึ่ง ผมค่อนข้างเห็นด้วย
 กับทั้ง ๒ ท่าน ไม่ว่าจะท่านประยุทธ์หรือว่าท่านกรรมาธิการที่ชี้แจง ผมคิดว่า
 ข้อบังคับที่มีอยู่ตามมาตรา ๓๑๖ นั้น เราสามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ ถ้าเราตกลง
 กันตรงนี้เป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติมไม่ใช่ตราขึ้นมาใหม่ เราก็คิดว่าน่าจะยอมรับ
 ตรงนี้ได้ ถ้าไปดูรายละเอียดแล้วจะเห็นว่าท่านคณะอนุกรรมาธิการท่านก็พยายาม
 แสดงให้เห็นว่าเป็นร่างข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่ใช่ฉบับร่างขึ้นมาใหม่ ส่วนว่า
 ประเด็นใดที่ท่านคิดว่ามันจะขัดว่าเป็นร่างขึ้นมาใหม่ก็ไปว่ากันในรายละเอียดต่อไป
 แต่ผมไม่เห็นด้วยที่จะไปอ้างมาตรา ๑๘๑ เพราะว่าถ้าอ้างมาตรา ๑๘๑ นั้น
 จะมีปัญหาอย่างท่านประยุทธ์ว่า เพราะเท่ากับว่าเราไปอ้างอำนาจที่จะให้
 มีการตราขึ้นมาใหม่ แต่เมื่อเรายอมรับการคงอยู่ของข้อบังคับตามมาตรา ๓๑๖
 เมื่อคงอยู่ตรงนั้นเราก็มีสิทธิมีอำนาจที่จะแก้ไขเพิ่มเติมให้มันเหมาะสมกับสถานการณ์
 ไม่เช่นนั้นก็คงทำอะไรไม่ได้ นั่นหมายถึงถ้าแก้ไขเพิ่มเติมไม่ได้ก็ต้องเป็น
 อยู่อย่างนั้น ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องไม่ถูกต้องเหมือนกัน เพราะถ้าเป็น
 ข้อบังคับที่ใช้ก็ย่อมจะแก้ไขเพิ่มเติมได้ ผมจึงยืนยันว่าในแนวทางที่ประนีประนอม
 ตรงนี้ก็คืออ้างมาตรา ๓๑๖ แล้วก็ไปดูในรายละเอียดว่า ส่วนใดที่ท่านประธานว่า
 เป็นการยกเลิกไปเพิ่มเติมเข้ามาใหม่จนจะเป็นการร่างใหม่ก็ให้สมาชิก
 ตัดสินใจอีกที ผมขอกราบเรียนท่านประธานไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ ในกรณีเพิ่มเติม ข้อบังคับเดิมมีอยู่ ที่มีการเพิ่มเติมก็อีกอันหนึ่ง แต่กรณีที่ยกเลิกข้อบังคับเดิมที่มีอยู่ แล้วก็ใช้ข้อบังคับใหม่แทน จะมีปัญหาไหม อันนี้ก็ต้องช่วยกันให้ข้อคิดหน่อย เชิญท่านจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานครับ สำหรับกรณีว่าจะเป็นร่างใหม่ หรือว่าแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าหากเป็นการยกร่างใหม่ก็คงจะต้องยกเลิกทั้งหมด ของเก่าที่มีอยู่ ถ้าหากบังคับใช้ของใหม่ก็จะเป็นอย่างนั้นโดยปกติ ก็ทำนองเดียวกันเป็นรายมาตรา คงไม่มีปัญหาอะไร ปัญหาว่าเรามอบหมายให้กรรมาธิการไปยกร่าง หรือว่าไปแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้น ถ้าหากว่าเรามอบหมายให้ไปยกร่างใหม่ ก็ถือว่าเป็นการยกร่างใหม่ แต่ถ้ามอบหมายให้ไปแก้ไขเพิ่มเติมก็เป็นเรื่องแก้ไขเพิ่มเติม แต่ว่าอย่างไรก็ตามแต่ผมเห็นว่าเมื่อเสนอเข้ามาในสภาแห่งนี้ข้อยุติที่จะรับหรือไม่บังคับใช้คงยังไม่ได้ คงจะต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการไปพิจารณาอีกชั้นหนึ่งเมื่อรับเป็นร่างข้อบังคับแล้ว ก็จะมอบหมายให้กรรมาธิการในสภานี้ไปดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะเท่าที่ดูในร่างของข้อบังคับที่เสนอมานี้ มีบางข้อที่ผมยังสงสัยอยู่ว่าจะชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ เช่นกรณีการถามกระตุ้สด ซึ่งตามมาตรา ๑๘๔ นั้นกำหนดไว้ชัดเจนว่า การถามกระตุ้สดต้องทำด้วยวาจา ไม่ใช่ทำหนังสือ แต่ว่าในข้อบังคับที่ยกร่างมาให้ทำเป็นหนังสือ ซึ่งผมคิดว่ามันขัดชัดเจน อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะต้องมีการรับหรือไม่รับร่างฯ นี้เป็นร่างฯ ที่จะเสนอต่อสภาแล้วก็ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านรองนายกฯ ปัญจะ จะกรุณาให้ข้อคิดใหม่ครับ เชิญครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ตามความเห็นผมอาจจะไม่ถูกหรืออาจจะถูก เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ นี้มันชัดเจน ท่านลองอ่านดูครับ เพราะฉะนั้นการที่จะไปแก้ไขในมาตรา ๓๑๖ ให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

และให้ข้อบังคับการประชุมดังกล่าวสิ้นผลลงเมื่อกรณีใดกรณีหนึ่งตาม ๓ ข้อนี้ เพราะอันนี้มันชัดเจน เพราะฉะนั้นการที่ไปยกร่างใหม่ แต่ท่านแก้ไขเฉพาะที่มันจะขัดแย้งก็น่าจะพอไปได้ แต่ท่านไปตัดมาตราอื่น ๆ ทิ้งเลย ผมว่าคงทำไม่ได้ อย่างยกตัวอย่างท่านจำลอง บอกอย่างกระตุ้สด เขาให้ตามเป็นวจากระตุ้สด หมายความว่า ลูกขึ้นก็ยกมือถามกันเลย เหมือนต่างประเทศ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่เรากลับไปเขียนข้อบังคับต้องทำเป็นหนังสือยื่นก่อน มันไม่ใช่สดแล้วครับ อย่างนี้ก็ขัดแย้งแน่ เพราะฉะนั้นวันนี้ทางออก นี้เป็นวาระแรก ที่ไปยกร่าง ก็ควรจะเป็นไปโดยรับหลักการแล้วก็ไปแก้ไขเฉพาะขัดแย้ง อย่าไปแตะต้องข้อบังคับเก่า เพราะว่าถ้าแก้ไขข้อบังคับเก่า ท่านประธานจะไปอ้างเกิดไปพันตรงนั้นทำอย่างไร เพราะมันก็เหมือนเปลี่ยนแปลงใหม่ แต่ผมคิดว่าทางออกก็ให้รับหลักการไป ตั้งกรรมาธิการชุดใหม่ไม่ต้องเอาแล้วกรรมาธิการข้อบังคับ ไปดูกันใหม่ แล้วก็ไปดูสิ่งที่ขัดแย้ง แต่อย่างท่านประยุทธ์พูดถูกต้องไม่ต้องแก้ไขเลยข้อบังคับ เพียงแต่ว่าสิ่งใดที่มันไม่มีระบุในรัฐธรรมนูญไว้ เราก็ไปออกข้อบังคับใช้อนุโลมไปก่อน เหมือนกับที่เขาบอกว่าคณะรัฐมนตรีนี้ ต้องให้สภาผู้แทนราษฎรต้องดำรงตำแหน่งไปก่อน การตั้งรัฐมนตรีก็ตั้งตามรัฐธรรมนูญเก่า อะไรอย่างนี้ ตามความเห็นผมนะครับ เพราะฉะนั้นเราอย่าไปแตะข้อบังคับเก่า แล้วก็ไม่น่าจะไปมีอำนาจไปแตะต้อง ไปตัดข้อนั้นลงไปเพิ่มข้อนี้ออกมา อันนี้ไม่ได้แน่ ตามความเห็นผมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านรองนายกฯ ปิยะจะ ท่านดอกเตอร์ธวัช วิชัยดิษฐ์
จะกรุณาให้ข้อคิดเห็นใหม่ครับ ท่านณัฐวุฒิ เชิญก่อน เดี่ยวท่านดอกเตอร์ธวัช
ทีหลัง

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ในฐานะกรรมาธิการ
ขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ว่า กรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรนั้น
ประการแรกได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาแห่งนี้ได้มีมติไปเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐
ให้ไปดำเนินการศึกษายกร่าง แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
มอบให้ครับ สภาแห่งนี้เป็นผู้มอบให้คณะกรรมการกิจการสภาฯ ไปดำเนินการ
ดังนั้นคณะกรรมการชุดนี้จึงได้ไปศึกษา ๑. รัฐธรรมนูญ ๒. ข้อบังคับ แล้ว
ดำเนินการตามมติของสภาที่ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ ขออนุญาตกราบเรียนในเบื้องต้น
ในส่วนนี้

สำหรับประเด็นเรื่องกระทู้ถามสดนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนด้วย
ความเคารพครับว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๕ ได้เขียนไว้อย่างนี้ครับ ไม่ใช่ให้
เสนอเป็นวาระฯ ได้เขียนไว้อย่างนี้ครับว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออาจแจ้งเป็น
ลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรก่อนเริ่มประชุม ให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร
นะครับ ไม่ใช่กรรมาธิการชุดนี้ไปเขียนขึ้นมาเอง เราได้อาศัยรัฐธรรมนูญเป็น
ส่วนประกอบในการร่างข้อบังคับขึ้นมา ขออนุญาตกราบเรียน ก็แล้วแต่ที่ประชุมสภา
นะครับว่าจะวินิจฉัยอย่างไร คณะกรรมการกิจการสภาฯ ไม่ขัดข้องทั้งสิ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (สุภราชูธานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี
กระผมคิดว่าถ้าจะถือหลักว่าการตีความกฎหมายต้องยึดหลักของการตีความ
ซึ่งเมื่อตีความแล้วสามารถจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ผมคิดว่าบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ ที่กำลังพูดถึงกันอยู่ในขณะนี้จะเป็นอุปสรรค
ข้อขัดข้องในการแก้ไขร่างข้อบังคับเพิ่มเติมที่กำลังพูดถึงอยู่ในขณะนี้ก็น่าจะ
ไม่ถนัดนัก กระผมอยากให้ท่านประธานได้ดูข้อความใน (๒) ของมาตรา ๓๑๖
ครั้งหนึ่ง ทั้ง (๒) และ (๓) กระผมเข้าใจว่าถ้าเราพยายามคิดว่าระยะเวลา
๒๕๐ วันใน (๒) ซึ่งเป็นระยะเวลาอย่างช้าที่กำหนดไว้ให้สมาชิกวุฒิสภาจะต้อง

ร่างข้อบังคับฉบับใหม่ขึ้นก็ดี หรือระยะเวลา ๒๕๐ วันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภา
 ในกรณีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรก
 ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ดี ถ้าเราจะได้ความเข้าใจกันว่าระยะเวลาทั้ง ๒ ประการนั้น
 เป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ว่าอย่างช้าที่สุดการทำข้อบังคับให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่ต้องทำให้แล้วเสร็จก่อนเวลานั้นเท่านั้น ส่วนระยะเวลาอย่างเร็วนี้จะทำขึ้น
 เมื่อไรอย่างไรก็ได้ กรณีอย่างนี้ก็จะเห็นได้ชัดทีเดียวว่าก็จะเป็นกรณีที่สอดคล้องกับ
 บทบัญญัติของมาตรา ๑๙๑ โดยแท้ครับ ที่กระผมอยากให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิก
 ได้ดูข้อความทั้งใน ๒ อนุมาตราอีกครั้งหนึ่งก็คือว่า ผมฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 หลายท่านค่อนข้างที่จะเอาความผูกพันของการแก้ไขข้อบังคับให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่นั้นไปผูกพันไว้กับการเลือกตั้งใหม่ที่จะมีขึ้นในท่านเองว่าถ้ายังไม่มีการเลือกตั้งใหม่
 ยังแก้ไขไม่ได้ -----

ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วกระผมอยากให้อ่อนมาให้ดูว่า ทำไมใน (๒) ซึ่งโครงสร้าง หรือที่มาของสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญใหม่นั้นก็就会有ความผิดแตกต่าง กับรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยสิ้นเชิง ทำไมถึงไม่มีกำหนดว่า กรณีของวุฒิสภานั้น จะทำได้ภายหลังการเลือกตั้งใหม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็น่าจะเป็นข้อชัดเจน ที่เดียวว่า ทั้ง ๒ บทมาตราที่ว่านั้น ระยะเวลาไม่เกิน ๒๔๐ วันนั้นเป็นระยะเวลา อย่างช้าเท่านั้นนะครับ หมายความว่าในกรณีของสภาผู้แทนราษฎรนั้นถ้าสภานี้ ยังไม่พร้อมที่จะทำข้อบังคับใหม่ขึ้นมา รัฐธรรมนูญก็จะบังคับไว้ที่เดียวว่า อย่างไรก็ตามถ้ามีการเลือกตั้งใหม่แล้ว สภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง ภายใต้งานเลือกตั้งใหม่นั้นย่อมจะต้องมีความรับผิดชอบที่จะต้องทำให้แล้วเสร็จ อย่างช้าไม่เกิน ๒๔๐ วันนับแต่วันมีการเลือกตั้งใหม่ ผมคิดว่าถ้าเราตีความ รัฐธรรมนูญในลักษณะ เช่นนี้ ซึ่งว่าตามจริงก็จะสอดคล้องกับสภานิติบัญญัติในการตีความ กฎหมายว่า ต้องตีความในทางที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ กรณีที่ คณะกรรมาธิการทำมาเนี่ยผมคิดว่าก็ไม่ผิดครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมคิดว่า ถ้าเพื่อให้ได้รับความสบายใจจริง ๆ ก็เอาทั้ง ๒ บทมาตรามาบวกกันเสีย คือแทนที่จะอ้างบทมาตรา ๑๕๑ เท่านั้น ก็บวกมาตรา ๓๑๖ เข้าไป ในทำนอง ให้เป็นที่เข้าใจว่า การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้เป็นการกระทำเฉพาะในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเท่านั้นครับ ซึ่งกรณีเช่นนี้ก็ทำให้เพื่อนสมาชิกที่ ค่อนข้างจะวิตกว่า เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๓๑๖ เขียนไว้ว่า ข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎรที่ยังใช้อยู่นั้นจะสิ้นผลลงไม่ได้ การบวก ๒ มาตราเข้าด้วยกัน ก็แสดงว่าบทบัญญัติที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญนั้นยังไม่สิ้นผล มันสิ้นผลลงเฉพาะกรณี ที่ขัดกับรัฐธรรมนูญเท่านั้น ซึ่งในมาตรา ๓๑๖ เองก็เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า ในกรณีที่มีความขัดแย้ง เช่นว่านี่ก็ไม่สามารถจะนำข้อบังคับมาใช้ได้ แต่ถ้าเพียง ไม่นำมาใช้บังคับเฉย ๆ แล้วไม่มีการกำหนดขึ้นตอนหรือวิธีการอย่างชัดเจน ก็จะเป็นความยุ่งยากลำบากในการที่จะปฏิบัติอย่างมีขั้นตอนในการประชุม สภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปตามข้อบังคับ ซึ่งควรจะมีอยู่เป็นลายลักษณ์อักษร อย่างชัดเจน กระผมคิดว่าบางทีถ้าเอา ๒ มาตรานี้มาบวกด้วยกัน แล้วก็ทำให้ บางท่านที่ค่อนข้างจะไม่สบายใจว่า จริง ๆ แล้วจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่ ก็จะทำให้รู้สึกสบายใจว่ามันไม่ขัด เพราะว่าที่มันตรง ตามรัฐธรรมนูญนั้นที่ไม่ขัดไม่แย้งนั้นมันไม่สิ้นผล มันมีการเปลี่ยนแปลงเฉพาะที่มันขัด

หรือแย้งเท่านั้น ซึ่งเจตนาธรรมของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในกรณีที่ยังไม่มีการร่าง
 ขึ้นใหม่ ก็ไม่ประสงค์ให้นำมาใช้บังคับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมคิดว่า
 ทางออกที่น่าจะพอไปได้ก็คือ ทางออกที่มีเพื่อนสมาชิกหลายคนลุกขึ้นมาเสนอแล้วว่า
 เมื่อร่าง กันมาถึงขนาดนี้แล้ว แล้วก็ความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายที่จะได้
 ถือปฏิบัติในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งเรียกกันว่า
 ข้อบังคับที่ถูกต้องนั้นจำเป็นต้องมีอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันนี้เรารับหลักการกันไป
 แล้วก็ในเวลาที่เหมาะสมที่เราแต่งตั้ง เพื่อไปพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓
 ก็คงจะได้ไปดูแล้วว่าจะอ้างบทมาตราไหนแค่ไหนอย่างไรจึงจะใช้บังคับได้ โดยที่
 ทำให้ทุกฝ่ายรู้สึกสบายใจว่าไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอน ก็ขอเสนอไว้เพื่อ
 ประกอบการพิจารณาของท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ก็เป็น
 เรื่องดีครับ ที่มีนักกฎหมายขึ้นมาตีความข้อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๖
 ถึงแม้ว่าจะตีความเป็นคุณกับการปฏิบัติ ซึ่งกระผมจำเป็นจะต้องให้ความร่วมมือ
 แต่ถ้าการตีความนั้นมันไปไม่ไหวแล้วนี้ ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่าอะไรจะเกิดขึ้น
 ในเมื่อมาตรา ๓๑๖ มันมีข้อจำกัดของมันอยู่ว่าให้ใช้ข้อบังคับเดิมเท่าที่ไม่ขัด
 หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ -----

และมาเจาะจงที่ (๑) ว่า สภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ล้มอายุหรือสิ้นไปตาม
 มาตรา ๓๒๓ คือให้ใช้ของเดิม ท่านประธาน เปิดดูตัวร่างฯ ลีครับท่าน อย่าง
 ในกรณีมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ให้ยกเลิก ฯ นี้ ผมถาม
 ท่านประธาน ในฐานะนักกฎหมาย ในกรณีที่ฉบับเดิมมันดำรงสภาพที่สมบูรณ์อยู่
 ตามรัฐธรรมนูญ แล้วท่านร่างข้อบังคับให้ยกเลิก ฯ ในสิ่งที่มันสมบูรณ์ที่ได้รับการ
 การยอมรับจากรัฐธรรมนูญได้หรือไม่ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ท่าน
 จะต้องตีความเคร่งครัด นักกฎหมายทั้งหลายจะต้องตีความเคร่งครัด ไม่ใช่ว่า
 ตีความให้เป็นคุณ โดยเอา (๒) (๓) ดังเช่นว่านี่มาตีความเท่านั้น ถ้ามว่า
 สิ่งที่ผ่านมาในการประชุมมีอะไรขัดแย้งกันมากมายหรือ คงจะเห็นรูปเงาที่
 ชัดเจน มันเริ่มต้นที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๖ กระทบจำได้ กระทบอยากจะให้
 ความร่วมมือ ส่วนที่ยังร่างข้อบังคับยังไม่เสร็จเราก็ประชุมกันต่อไม่ได้ ผมชี้
 ทางออกแล้วอย่างไรครับว่า ทางคณะกรรมการกิจการสภาฯ นั้นก็เป็นกลุ่ม
 บุคคลที่มีความตั้งใจ รวบรวมพลังกำลังทั้งหลาย รวมทั้งนักวิชาการทั้งหลาย
 ทั้งปวงไปยกร่างมา ท่านไม่ได้สิ้นแรงหรือครับ ไม่ได้สิ้นผลตรงนั้น
 ท่านประธานสภาที่สามารถที่จะหยิบยกเอาตรงนี้ไปออกกระเบียบตามที่ท่าน
 ยกร่างมาก็ไม่ได้เห็นขัดข้อง ถ้าหากท่านปฏิบัติขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น แม้แต่
 กระทั่งผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลก็จะยอมรับตรงนี้ไม่ได้ มัน
 จะต้องปฏิบัติ ไม่ว่าจะฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ใช่
 เวลาหนึ่งผมเป็นฝ่ายค้านจะปฏิบัติอย่างหนึ่ง และผมเป็นฝ่ายรัฐบาลจะปฏิบัติ
 อย่างหนึ่งผมทำไม่ได้ ท่านประธาน จะต้องเคร่งครัดตรงข้อนี้ ความจริงผมชี้
 ทางออกให้แล้ว ออกกระเบียบได้ ปฏิบัติได้ ยังไม่ได้ออกระเบียบมีปัญหาหรือไม่
 มี แต่ไม่มาก เราก็ประชุมกันมาหลายอาทิตย์ ถ้ามันจะมีต่อไปข้างหน้า ท่านประธาน
 หยิบยกเอาแนวทางของคณะกรรมการกิจการสภาฯ ซึ่งไปยกร่าง ท่านไป
 ออกกระเบียบใหม่ ความสมบูรณ์มันจะเกิดขึ้นทันที ไม่มีอะไรขัดเลย
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คือท่านประยุทธ์ครับ คงไม่ได้แบ่งแยกเป็นฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล
 เป็นข้อบังคับของพวกเรา ผมขอเชิญท่านพิณิจ และท่านรองนายกฯ ปัญจะ ต่อไป

นายพิณิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายพิณิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา

ท่านประธานครับ ตามที่ที่ประชุมแห่งนี้ได้มอบหมายให้กรรมการไปศึกษาสาระสำคัญ วัตถุประสงค์ของเรานั้นก็คือ ให้ไปดูว่า ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ที่ไม่ขัดแย้ง อันดับแรก เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ให้ไปดำเนินการ เสียให้ถูกต้อง อันนี้ประการสำคัญ เมื่อเราจะดูว่าจะดำเนินการได้หรือไม่ ผมคิดว่าถ้ามันไม่ขัดแย้ง แต่กลับเป็นผลดีเสียเราก็ดำเนินการได้ ข้อบังคับนั้น เกิดจากการหาหรือการตกลงปลงใจกัน ยินยอมกันของสภานี้ก็บังคับได้ แต่ไม่ขัด รัฐธรรมนูญ เมื่อเราดูแล้วไม่ขัดก็ดำเนินการได้ การตีความหรือไม่ตีความ ของรัฐธรรมนูญ หรือของข้อบังคับนั้นเอาไว้ในภายหลัง ในเมื่อเราลงทุนลงแรง ยอมให้เพื่อนไปดำเนินการแล้ว ในวาระแรก ผมเห็นเพื่อนสมาชิกจากสุราษฎร์ธานี ที่ได้อภิปรายลงไปว่า รับหลักการกันเสียก่อน วาระ ๑ แล้วบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม เรามาแก้ไขกันอีกครั้งหนึ่ง ผมก็เห็นใจท่านประยุทธ์เหมือนกัน และมีความคิดเห็น สอดคล้องกันบางเรื่อง แต่เมื่อดูแล้วประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับสภานี้ และที่จะได้ใช้ เป็นบรรทัดฐาน ที่ผมฟังอยู่คำหนึ่งที่จะไม่ถูกใจกระผมชนิดหนึ่งก็คือ ที่ประธาน ออกระเบียบ โดยใช้อำนาจออกระเบียบ ให้ถามกระตู้คนละ ๑๒ นาทีบ้าง อะไรบ้าง ผมไม่เห็นด้วยเลย ส่วนจะกำหนดกันที่กระตู้ก็ว่าไป แต่บอกจำกัด เวลาไว้เท่านั้นบางครั้งมันติดพัน ถ้าสาระสำคัญที่มันจะเกิดประโยชน์ต่อ ประเทศชาติก็ต้องปล่อยเขา พอออกบังคับมา เดี่ยวประธานเห็นจะเอาตามนี้ ประธานใช้อำนาจ แทนที่สภาแห่งนี้หาหรือกันเห็นชอบกันหมด ที่นี้ประธานใช้ อำนาจเสียคนเดียว อย่างนี้ไม่ชอบครับท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วย -----

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

สะแกวรรณ ๓๕/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราเห็นห้องต้องกันว่ามันไม่ชัด แล้วสามารถจะปฏิบัติได้ เราก็รับหลักการไปเสียมันก็จะจบ เพราะเรื่องอย่างนี้มันไม่มีปัญหา อะไรที่มันมีปัญหาในภายหลังเราก็เอามาว่ากันอีกครั้งหนึ่งไม่เป็นไร วันนี้เราทำไปก่อน เดินหน้าไปก่อน ไม่เช่นนั้นก็ทำไป ๆ เพื่อยังวิ่งอยู่เพื่อนมาตั้งอยู่ข้างหลัง แต่ถ้าหากมันเป็นประโยชน์ต่อสภาแห่งนี้ ผมว่าขอความกรุณาเถอะครับ ท่าน ประยุทธ์ไม่ต้องดันหรือครับ ผมว่าท่านให้ข้อคิดเห็น ท่านวางหลักเกณฑ์ ท่านศึกษามาก ท่านวางกฎเกณฑ์ ผมก็พยายามคุยกับท่านอยู่เสมอในเรื่องข้อกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ท่านดึงไว้นะชอบแล้ว แต่ว่าในเรื่องของสภาแห่งนี้ ถ้าเห็นชอบในหลักการก็ขอดำเนินการต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านรองนายกฯ บัญจะอีกท่านหนึ่งแล้วผมจะขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับหรือไม่

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพตามความเห็นผม ผมว่าการที่สภามอบหมายนั้น ให้แต่เพียงไปดูแล้วข้อบังคับเราจะมีการจัดแย้งกับรัฐธรรมนูญใหม่หรือไม่ ไม่ใช่ให้ไปยกร่างใหม่ นะครับ ท่านไปยกร่างแก้ไข ตัดทอน เพิ่มเติม ลด นั้นทำไม่ได้ตามความเห็นผม เพราะว่ามาตรา ๓๑๖ มันชัดเจนในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามที่ท่านรองฯ บัญจะติได้พูดว่า ใน (๒) (๓) ผมเข้าใจว่าเป็นการเขียนไว้เพื่อรองรับในการมีการร่างข้อบังคับของวุฒิสมาชิกกับรัฐสภาหมายความว่า การประชุมร่วมไม่ได้พูดถึงของผู้แทนราษฎรเลยครับ เมื่อมีการร่างขึ้นใหม่ของวุฒิสภาหรือการประชุมร่วมกัน ขมวดไว้ว่าต้องไม่เกิน ๒๔๐ วัน ท่านต้องทำให้เสร็จ เพราะฉะนั้นไม่ได้พูดถึงในการแก้ไขของผู้แทนราษฎรเลย เพราะฉะนั้นจะเอาอันนั้นมาอนุโลมมันไม่ได้ครับ เพียงแต่ที่สภานี้มอบหมายเพียงแต่ให้ไปดูสิว่าข้อบังคับขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญใหม่ อย่างที่ท่านฉัฐฉิบบอกว่า กระทั่งสภาก็เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หมายความว่าเวลายื่นต้องยื่นเป็นลายลักษณ์อักษร ลูกขึ้นมาถามด้วยวาจา ที่ความหมายอย่างนั้นก็ได้ ไม่ใช่จะไปดำเนินการอย่างที่มาขัดแย้ง ผมมีความเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้ข้อ ๒ (๒) (๓) ในกรณีร่างขึ้นใหม่ของวุฒิสภากับการประชุมร่วมกันเท่านั้น เพราะฉะนั้นในวันนี้ทางออก เมื่อได้รับมอบหมายไปแล้ว เราก็รับหลักการไปเสีย อันไหนที่ไปตัดเขาออกก็ดึงขึ้นมาไว้เหมือนเดิมเสีย อันไหนขัดแย้งเล็ก ๆ น้อย ๆ ในกรณีที่

ขัดแย้ง เพราะฉะนั้นเราก็คงจะให้ตกไปมันก็ไม่ได้ นะครับ เพราะสภาเป็น
ผู้มอบหมาย มอบหมายก็รับหลักการตั้งกรรมการไปดูแลใหม่ แล้วก็ให้มันเป็น
ไปตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ แต่ผมว่าไปติดไปต่อไปเติมไปแต่ง
คงไม่ได้ ไปยกร่างปรับปรุงใหม่คงไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านบัญญัติ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผม
บัญญัติ บรรทัดฐาน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระผมคงไม่
สบายใจถ้าไม่ได้มีโอกาสลุกขึ้นมาอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าจริง ๆ แล้ว
ที่ได้ใช้ความพยายามอภิปรายเมื่อสักครู่ นั้น ก็ด้วยความเคารพต่อความเห็นของ
เพื่อนสมาชิกในสภาทุกคน แล้วก็ไม่ได้ปรารถนาที่จะหักล้างความคิดความเห็น
ในประเด็นการตีความข้อกฎหมายของเพื่อนสมาชิกแต่อย่างหนึ่งประการใดทั้งสิ้น
เพียงแต่ด้วยความรู้สึก ว่า เมื่อเราจำเป็นต้องมีข้อบังคับขึ้นมาใช้ ซึ่งเพื่อนสมาชิก
บางท่านก็ลุกขึ้นมาแสดงแล้วว่า รู้สึกไม่สบายใจที่บางอย่างต้องออกมาในลักษณะ
ที่เป็นระเบียบ ซึ่งออกโดยท่านประธานเองทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราทุกฝ่าย
ต่างมีความรู้สึกตรงกันว่า ความจำเป็นที่จะต้องมีการประชุมของ
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับการกำหนดโดยพวกเราตนเอง โดยการแต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นเรื่องที่จำเป็น จึงจะต้อง
ทำกันให้ได้ กระผมคิดว่ากรณีเช่นนี้ก็น่าจะเป็นกรณีที่ต้องช่วยกันแสวงหาทางออก

ที่กระผมพยายามหีบยกเอาบทบัญญัติมาตรา ๑๙๑ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในทำนองว่าสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาหรือรัฐสภา จะตราข้อบังคับเพื่อใช้สำหรับการประชุมของตนเองเมื่อไรก็ได้มาบวกกับมาตรา ๓๑๖ นั้น ก็ด้วยความระมัดระวังที่เกิดขึ้นจากความคิดความเห็นของเพื่อนสมาชิกหลายคนในสภาฯ ซึ่งต่างก็มีความปรารถนาตรงกันที่ไม่อยากให้มีการตราข้อบังคับออกมาในลักษณะที่ขัดกับรัฐธรรมนูญนั่นเอง กระผมขอยกตัวอย่างให้ชัดเจนมากขึ้นอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าลำพังแต่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะในส่วนของบทบัญญัติของข้อบังคับที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่น่าจะทำได้นั้น ก็โดยอาศัยบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเอง คือบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๑๖ วรรคสี่ เขียนไว้ค่อนข้างจะชัดเจนมากว่าให้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา และข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ยังคงมีผลบังคับอยู่ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า ถ้าสภาฯ ระวังแต่เพียงว่าข้อบังคับการประชุมของพวกเรานั้น ในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้นยังไม่สิ้นผล ยังใช้บังคับอยู่ต่อไป แต่ว่าในขณะที่เดียวกันความจำเป็นที่จะต้องมีข้อบังคับที่จะใช้เป็นหลักปฏิบัติได้ในส่วนที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามันขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งควรจะแก้ไขข้อบังคับใหม่ขึ้นมา นั้น ผมคิดว่าถ้าร่างข้อบังคับที่คณะกรรมการได้ทำมา หรือแม้แต่คณะกรรมการ ถ้าเมื่อวันนี้เรารับหลักการแล้วจะไปดำเนินการแก้ไขแก้ไขภายใต้กรอบที่ว่านี้ เรื่องที่วิตกกังว่าจะขัดแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ กระผมยกตัวอย่างให้ชัดเจนอีกนิตหนึ่ง ท่านประธาน ถ้าท่านประธานเอาบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ซึ่งในข้อความอันเป็นสาระสำคัญของเหตุผลเขียนเอาไว้ว่า เนื่องจากได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มีข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๐ บางส่วนสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราข้อบังคับนี้ ผมคิดว่าถ้าเรากำหนดสาระสำคัญลงไปในเหตุผลตรงนี้ให้ชัดเจน ว่าที่คณะกรรมการทำมาแล้วหรือกำลังจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม โดยคณะกรรมการซึ่งจะได้รับมอบหมายหลังจากรับหลักการไปแล้ว ไปเขียนเหตุผลตรงนี้ให้มีสาระสำคัญที่ชัดเจนสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรคสี่ในมาตรา ๓๑๖ ว่าเท่าที่เราทำกันอยู่นั้น

๗๒

สผ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

วิภาวกรรม ๓๖/๒

เป็นการทำเฉพาะในส่วนขอข้อบังคับที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น ซึ่งรัฐธรรมนูญเองก็ไม่ประสงค์ให้นำมาใช้บังคับกันอยู่แล้ว กระผมยังคิดว่า ถ้าทำได้เช่นนี้ เราก็จะได้มีข้อบังคับซึ่งทุกฝ่ายก็มีความเห็นตรงกันว่าต้องมีแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แต่ว่าในขณะที่เดียวกันก็วิตกกังว่าทำแล้วจะขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๖ หรือไม่ ถ้าทำได้เช่นนั้น กระผมคิดว่า มันน่าจะเป็นทางออกที่ทำได้โดยไม่ขัด ก็ขอเสนอเพื่อประกอบการพิจารณา อีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอดิศร เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น ต่อกรณีปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการตราข้อบังคับนั้น ผมคิดว่า การอ่านกฎหมายนั้นต้องอ่านหลักการเสียก่อน แล้วค่อยมาอ่านข้อยกเว้น ผมอาจจะมีความรู้ทางกฎหมายไม่มาก แต่คงจะไม่น้อยกว่าสมาชิกบางท่านที่เรียนในระดับปริญญาตรีด้วยกัน -----

สผ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

ศิริรัตน์ ๓๗/๑

มาตรา ๑๙๑ นั้นครับ ได้ระบุชัดเจนในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ เรื่องหรือกิจการอื่นเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสมาธิการสามัญแต่ละชุด การปฏิบัติหน้าที่และองค์ประชุมของคณะกรรมการสมาธิการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ การเสนอญัตติ การศึกษา การอภิปราย การลงมติ การบันทึกการลงมติ การเปิดเผยการลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย ประมวลจริยธรรมของสมาชิกและกรรมการสมาธิการ และกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ นี่คือหลักการ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือรัฐธรรมนูญของ สสร. ร่างฯ อันนี้เราทราบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่มีข้อบังคับครับ ท่านประธานครับ ตามมาตรา ๑๙๑ ต้องมีข้อบังคับของเขาให้เป็นไปตามนี้ ข้อบังคับก็คือกฎหมายลูก หรืออาจจะเปรียบเทียบกับเป็นกฎหมายหลานก็ได้ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานครับ มาตรา ๓๑๖ คือข้อยกเว้นในลักษณะที่ว่า ก่อนการเชื่อมของกฎหมายไม่เป็นไปในทันทีทันใด เมื่อประกาศใช้รัฐธรรมนูญของฉบับประชาชน ข้อบังคับมันไม่ได้ประกาศด้วย เลยเชื่อมอยู่ตรงนี้ว่า หากข้อบังคับเดิมไม่มีอะไรขัดหรือแย้ง ก็ให้ใช้ไปพลางก่อน แต่ว่าถ้าข้อบังคับใดมันขัดหรือแย้ง ใช้ไม่ได้เลยครับ ใช้ไม่ได้เลย สภาเราถึงได้มีมติมอบให้คณะกรรมการกิจการสภาฯ ไปทำมา ไปร่างมา คล้าย ๆ ว่ามาร่าง เป็นพระราชบัญญัติมาเสนอต่อสภา ท่านทำมาเสร็จแล้ว แต่ให้ข้อสังเกตนิดหนึ่งว่า ท่านทำมาก่อนข้างจะไม่เรียบร้อยเท่าไร ค่ะแนนเต็มร้อย ได้แค่ ๘๘ ครับ เพราะท่านน่าจะทำการร่างฯ กันมาทั้งหมด ไม่ใช่มาทำรวมแบบลักษณะอย่างนี้ครับ แต่ไม่เป็นไร ขาดไป ๒ ค่ะแนน ไม่ใช่ไรครับ ผมถือว่าการที่ท่านมาเสนอวันนี้ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเลย ท่านปฏิบัติตามหน้าที่ที่เราได้รับมอบหมายไป สภามอบหมายนะครับ ไม่ใช่สภาที่ไหนนะครับ สภาผู้แทนราษฎรของเรานี้แหละ มอบหมายให้ท่าน เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับท่านอดีตรองนายกรัฐมนตรีครับ เกี่ยวนี้ท่านไม่ได้เป็นก็ไม่ใช่ไร ท่านรองนายกฯ ครับ ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน พี่ชายผม ที่เสนอว่าวันนี้ น่าจะมีการรับหลักการ แล้วก็ไปพิจารณากันในวาระ ๒ วาระ ๓ เพื่อจะได้มีข้อบังคับใช้ของเราอย่างสมศักดิ์ศรี ไม่จำเป็นต้องมาอภิปรายโต้เถียงกันว่า วันนี้กระทู้สด รัฐมนตรีต้องมาหรือไม่ กระทู้แห่ง

ใครมาหรือไม่ การลงมติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ข้อบังคับเดิม
ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากให้ท่านทั้งหลายได้ประหยัดเวลาครับ
ท่านประธานครับ ผมคิดว่ากรรมาธิการกิจการสภาฯ โดยเฉพาะคุณไพจิตร
ศรีวรชาน ได้มีความเพียรพยายามที่จะทำให้ข้อบังคับของสภามีจริง และ
ปรากฏเป็นรูปธรรมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านประจวบครับ เชิญครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ประจวบ ไชยสาส์น พรรคชาติพัฒนา จังหวัดอุดรธานี
ก็อยากจะมีส่วนร่วมในการพูดจาในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าวันที่เราได้มีมติ
มอบหมายให้คณะกรรมการกิจการสภาฯ ไปทำหน้าที่นั้น ก็ได้มีโอกาสแสดง
ความคิดเห็นตรงนี้ว่า วิธีการลงมติในสภาแห่งนั้น ตามข้อบังคับเดิมนั้นน่าจะขัด
กับรัฐธรรมนูญ เป็นเหตุในการที่มีกรรมาธิการชุดนี้ขึ้นมา ฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการ
ชุดนี้ได้รับมอบหมายไป ก็ต้องดูว่ามอบหมายให้ไปทำอะไร ว่าสภาแห่งนี้ตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ นั้น เป็นสภาที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้รับรองให้เป็นสมาชิก
ต่อไปว่า ใครเป็นรัฐบาลอยู่ ใครเป็น ส.ส. อยู่ ใครเป็น ส.ว. อยู่ ขอให้เป็นที่
ต่อไป เมื่อให้เป็นที่ต่อไปก็มีอำนาจตามมาตรา ๑๕๑ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ แล้วก็
อำนาจตามมาตรา ๓๑๖ ในการที่จะวินิจฉัยว่าข้อบังคับใดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
ก็ไม่ให้นำมาใช้หรือจะเปลี่ยนแปลงให้มันสอดคล้องก็มีอำนาจ แต่ให้มีผลบังคับ
ไปจนกว่าตาม (๓) ก็คือว่า เมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ ส.ส. ปลาใหม่ น้ำใหม่
เขาเข้ามานั้น เขาจะต้องร่างให้เสร็จภายใน ๒๕๐ วัน ฉะนั้นตรงนี้นะครับ
ท่านประธานครับ กระผมคิดว่า เรื่องรับหลักการนั้น ก็คงจะต้องรับละครับ
แต่ว่าต้องดูกันสักนิดหนึ่งว่า ที่ท่านไปทำมานั้น มีอะไรที่จัดการงานนอกคำสั่ง
หรือเปล่า คือถ้าจัดการงานนอกคำสั่งก็คือ ไม่ได้สั่งให้ไปทำ แต่ทำมา
ก็ต้องดูว่าตรงนั้นขอได้ไหม ไม่เอา -----

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

ศิริวรรณ ๓๘/๑

ฉะนั้นตรงนี้อะไรบ้างที่ท่านไปวินิจฉัยมาว่าข้อบังคับที่ใช้อยู่ให้มีผลบังคับใช้ต่อไปนั้นมีข้อใดที่ขัดกับรัฐธรรมนูญเพราะอะไร ต้องชี้ออกมา ถ้าเราเห็นชอบว่าขัดจริง ๆ เราก็บอกว่า เรื่องนี้รับหลักการเพื่อให้ไปแก้ไขเสีย แต่ถ้าอยู่ดี ๆ บ้านหลังนี้เขาบอกว่า ให้ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักการรัฐธรรมนูญอยู่ดี ๆ ก็บอก เส้ามันไม่ขัดก็ไปเรือเส้าออกมันไม่ได้ นะครับ ไม่ได้ครับ ท่านประธาน ฉะนั้นผมคิดว่าจะรับหลักการรวม ๆ ไป แล้วก็ตั้งกรรมาธิการชุดใหม่ขึ้นมา และสำคัญไปอีกที่ว่า การไปแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับที่มีผลบังคับอยู่นี้ ข้อใดที่ขัดกับรัฐธรรมนูญนั้นก็ไปร่างมาแล้วมาพิจารณาในวาระ ๒ วาระ ๓ ก็ได้ หรือจะแสดงความคิดเห็นตรงนี้ให้ชัดเจนไว้ก็ได้ ถ้าไม่อย่างเสียเวลาก็รวม ๆ แล้วรับหลักการไป แล้วตั้งกรรมาธิการชุดใหม่พิจารณากลับมา แต่มีข้อสังเกตว่า ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน ก็ได้ครับ แต่ถ้าเสียเวลาน้อยก็ช่วยกันแสดงความคิดเห็นให้ละเอียดชัดเจนตรงนี้ก็ได้รับการขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เรามีการอภิปรายกันมาหลายท่านแล้วครับ ต่างให้ข้อคิดเห็นที่ดีมาก ผมขอท่านธวัช วิชัยดิษฐ์ เป็นท่านสุดท้ายแล้วก็จะขอมตินะครับ เชิญท่านดอกเตอร์ธวัชครับ

นายธวัช วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ธวัช วิชัยดิษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ความจริงความคิดเห็นที่หลากหลายที่เพื่อนสมาชิกได้แสดงไปนั้น กระผมเชื่อว่าท่านประธานใช้วิจรรณญาณพิจารณาได้ว่า ต่างก็มีประโยชน์และมีเหตุผลทั้งสิ้น ผมเองความคิดหลายความคิดที่มีการแสดงไปก็ดูจะมีความรู้สึกคล้ายตามความคิดเหล่านั้นด้วย เพียงแต่ประเด็นที่ผมอยากจะนำเสนอต่อไปนี้ อยากจะขอเปิดอีกมุมหนึ่งให้ท่านประธานได้พิจารณา เพราะความจริงแล้วเรื่องที่เรากำลังพูดมาทั้งหมด คือเรื่องที่ว่าด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการนิติบัญญัติ และเราต้องดูที่มาว่าที่มาเป็นอย่างไร ผมอยากจะขอทบทวนท่านประธาน ขออนุญาตครับว่า ถ้าเราดูหนังสือของสภาผู้แทนราษฎรที่ชี้แจงเรื่องนี้ถึงท่านประธานสภาฯ ในเรื่องที่ว่าด้วยร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ในเวลาเดียวกันผมต้องขออภัยครับ เพราะนี่คือแนวทางที่กำหนดบอกเราอย่างชัดเจนถึงที่มาและภาระหน้าที่ของการทำงานของคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ขออนุญาตครับ

ท่านประธาน ใช้คำว่าอย่างนี้ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติให้ คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการศึกษายกร่างแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นท่านประธานครับ การใช้คำว่า ดำเนินการศึกษายกร่างแก้ไขเพิ่มเติม นั้น กระทบเชื่อว่าแสดงให้เห็นถึง การทำงานของคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรที่มีประสิทธิภาพยิ่ง เพราะอะไรครับท่านประธาน รัฐธรรมนูญประกาศใช้ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ มติของสภาผู้แทนราษฎรวันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ๑๑ วันหลังจากนั้น แสดงว่าสภาแห่งนี้ ภายใต้การนำของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและ เพื่อนสมาชิกทุกท่าน เข้าใจดีพอสมควรว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นมีเรื่อง ที่ต้องทำความเข้าใจหลายเรื่องด้วยกัน และในหลายเรื่องเหล่านั้นมีเรื่อง ที่กระทบโดยตรงกับกิจการนิติบัญญัติ กับกระบวนการนิติบัญญัติ สภาจึงนำมา พิจารณา ๑๑ วันหลังจากนั้น และในเวลาเดียวกันครับ การทำงานของ คณะกรรมการชุดนี้น่าหนังสือเสนอกราบเรียนท่านประธาน ๒๑ พฤศจิกายน ๑ เดือนหลังจากนั้น ตรงนี้ต้องนับว่ามีประสิทธิภาพมาก-----

เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอย่างนี้แล้วเราจะถือว่า สิ่งที่กรรมการได้พิจารณา
 ไปนั้นปราศจากพื้นฐานและความเป็นมาคงจะไม่ได้ หากเป็นเช่นนั้นแล้ว
 เราพิจารณาในแง่ประสิทธิภาพของการจัดการ เราก็ต้องมองต่อไป
 อีกประเด็นหนึ่งเหมือนกัน ท่านประธาน ว่าที่มาเหล่านี้มาจากไหน
 เราพิจารณาได้ว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น เราเห็นได้ชัดเจน ว่าทั้งหมด
 รัฐธรรมนูญมีอยู่ ๑๒ หมวด กับ ๑ บทเฉพาะกาล ในส่วนของ ๑๒ หมวด
 ซึ่งมีมาตรา ๑๙๑ อยู่ด้วยนั้น มักจะเปรียบเทียบกับเรื่องอย่างอื่น ซึ่งเป็น
 ข้อกำหนดที่เกิดขึ้นมาใหม่ในการพิจารณาคำเนินการตามรัฐธรรมนูญ
 ในเวลาเดียวกันมาตรา ๓๑๖ อยู่ในบทเฉพาะกาล ก็คือบทที่บอกว่า ยอมรับ
 สถานภาพ ยอมรับเหตุผล ยอมรับพฤติกรรม ยอมรับการปฏิบัติที่มีอยู่ในขณะที่
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วจึงมีเงื่อนไขอีกหลายประการ
 ที่กำหนดมาใน (๑) ก็ดี (๒) ก็ดี (๓) ก็ดี เพื่อให้เห็นชัดเจนว่าเราจะ
 ทำอย่างไรบ้าง ถ้าหากเป็นเช่นนั้นแล้วข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหน ผมยังมองไม่เห็น
 เลยว่าข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหน ผมคิดว่าการตัดสินใจที่ประกอบด้วยวิจาร์ณญาณ
 ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในการลงมติ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคมนั้น ถูกต้องแล้ว
 และถูกต้องอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทุกประการ การตีความหมาย การทำความเข้าใจ
 เข้าใจทางกฎหมายนั้น กระผมคิดว่าจำเป็น และกระผมคิดว่า คำอภิปราย
 ที่ได้แสดงไปของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านอดีต
 รองนายกรัฐมนตรี บัญญัติ บรรทัดฐาน นั้น ชัดเจนที่สุดในการผูกเงื่อนไข
 ความสัมพันธ์ของการตีความหมายในมาตรา ๑๙๑ กับ มาตรา ๓๑๖ เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้ว กระผมจึงเปิดอีกมุมหนึ่งให้ท่านประธานได้กรุณาพิจารณา ว่าความ
 มีประสิทธิภาพของกระบวนการนิติบัญญัติ นั้น จะ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความหมาย
 และมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์และความเป็นตัว
 ของตัวเอง ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขณะนี้เราพูดกันในเรื่องของสถาบัน
 เราพูดกันในเรื่องของความสวยงาม ของสิ่งที่เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎร ผมจึง
 เห็นว่าสิ่งที่เพื่อนสมาชิกในฐานะที่เป็นกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร
 ได้ดำเนินการมาถึงขณะนี้ เป็นเรื่องที่ผมอยากจะใช้คำว่า น่าชมเชยด้วยซ้ำไป
 เพราะได้ใช้เวลาเพียง ๑ เดือนเท่านั้น ในการพิจารณาระเบียบทั้งหมด
 กระผมพูดในเรื่องนี้ด้วยความอ่อนน้อมต่อมตน ท่านประธาน กระผมเพิ่งเป็น

Notes

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก โยอาจเอื้อมไปพิจารณาว่าใครรู้ระเบียบครบถ้วนหรือไม่ครบถ้วน แต่ด้วยเจตนาบริสุทธิ์ที่อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานทราบอย่างตรงไปตรงมาว่า เวลาที่ใช้ไปโดยเฉพาเพียง ๑ เดือน สำหรับการศึกษารื่องเหล่านี้ก็คงจะมีเจตนาอย่างเดียว คือทำให้การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรระเบียบวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ให้เป็นไปตามและคล่องจองกับรัฐธรรมนูญมากที่สุด หากเป็นเช่นนั้นแล้ว แนวทางในการพิจารณาต่อไปคงจะมีแนวทางเดียวและเป็นแนวทางที่มีเอกภาพ แนวทางที่ยอมรับการปฏิบัติของเพื่อนสมาชิกทุกคน ผมใคร่เสนอว่า แนวทางที่เราพูดถึงนั้น คือการที่เรายอมรับหลักการและตั้งกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณาเพื่อว่าในวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ ต่อไปในกรณีเช่นนี้ผมเห็นว่า สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นนั้นคือความสวยงามของกระบวนการนิติบัญญัติ ไม่มีกระบวนการนิติบัญญัติที่ไหนที่ไม่มีความสวยงาม ถ้าไม่มีประสิทธิภาพและเมื่อเราทำถึงจุดซึ่งเราสร้างประสิทธิภาพขึ้นมาแล้ว เราต้องรักษาเงื่อนไขเหล่านี้ให้ปรากฏให้จงได้ กราบเรียนไว้ด้วยความเคารพ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอเรียนหาหรือว่าเราอภิปรายกันหลายท่าน วาระนี้เป็นวาระที่รับหลักการ อยากจะขอปิดอภิปราย เพื่อจะถามมติ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอถามมตินะครับว่า จะรับหลักการแห่งร่างข้อบังคับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยูรที่มีอะไร เชิญครับ ท่านสมาชิกอยู่ข้างนอก ขอเชิญเข้ามาในห้องประชุมเลยนะครับ

นายประยูร คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยูร คิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม ความจริงท่านประธาน เริ่มต้นในการพิจารณาในระเบียบวาระนี้ เราไม่ได้พิจารณาในเนื้อหาเรื่องหลักการของข้อบังคับเลย แต่ข้อถกเถียงที่เกิดขึ้นดูเหมือนจะยกมาตรา ๑๙๑ และ มาตรา ๓๑๖ ท่านประธาน เรากำลังพิจารณาว่าการตรา

๓๑๗

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

ครุณี ๓๙/๓

ข้อบังคับนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๑๖ หรือไม่ ประเด็นที่ท่านสมาชิก
ทั้งหลายได้อภิปรายก็เพียงแต่ว่าขัดหรือไม่ขัด -----

- ๕๐/๑

แต่ในเนื้อหาสาระกันจริง ๆ แล้วยังไม่มีการพูดจากันถึง สมมติว่าในกรณีที่ ตั้งกระทู้ถามสด ผมเห็นข้อบกพร่องแล้ว ผมไม่ใช่ตำหนินะครับท่านประธาน เดี่ยวท่านสมาชิกดูเหมือนบางท่านจะบอกว่า ลูกขึ้นมาชมเชย ผมก็ชมเชย เหมือนกันผมก็ไม่ได้ตำหนิ แต่ส่วนในเรื่องของการถามกระทู้สดก็ยังไม่มีการพูดจากันถึง ในเรื่องของประมวลจริยธรรมว่า ท่านจะทำอย่างไรก็ยังไม่มีการพูดจากันถึง แล้วโยท่านประธานจะต้องมาถามมติว่าจะรับในวาระหนึ่งหรือไม่ ซึ่งท่านประธานครับ ตรงนี้กระผมไม่ขัดข้องกระผมไม่ได้ดื้อรั้น ท่านประธานก็รู้คนอย่างผมดี ว่ากระผมไม่ได้ดื้อรั้นในประการนี้ แต่มีสิ่ง ที่จำเป็นจะต้องปฏิบัติตามครรลอง เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งได้ชื่อว่า เป็นฉบับของประชาชน การที่จะมีข้อบังคับที่จะให้เกิดครรลองที่สมบูรณ์ ในเรื่องใด ๆ ก็ตาม ผมคิดว่าสภาก็มีความจำเป็น ก็สุดแล้วแต่ท่านประธาน ท่านประธานจะต้องสรุปกันว่า ถ้าท่านประธานจะใช้ดุลยพินิจกระผมก็ไม่ได้ดื้อรั้น หรือครับว่า ในกรณีที่จำเป็นที่จะต้องพิจารณาในเนื้อหา ซึ่งกระผมไม่แน่ใจว่า มีท่านสมาชิกท่านใดจะเข้าไปสู่เนื้อหาในการที่จะรับในวาระหนึ่งหรือไม่ แต่ดูเหมือนท่านประธานก็จะรวบรัดกันตรงนี้เลย ผมคิดว่าเป็นการรวบรัด เสียมากกว่าท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านประยุทธ์ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ผมได้เรียน ให้ทุกท่านอภิปรายแล้วหลายท่านบอกว่า เห็นควรรับหลักการไปก่อน แสดงว่า ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบพอสมควรแล้ว อันนี้ต้องขอบคุณท่านประยุทธ์ที่กรุณาตั้ง ขึ้นมา ผมได้ปิดอภิปรายไปแล้ว ต่อไปผมจะถามมตินะครับ กรุณาถอดบัตร ด้วยนะครับ เพื่อจะลงมติ ผมขอเรียนถามท่านสมาชิกว่า ท่านผู้ใดเห็นควร รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับซึ่งกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอ ต่อสภานี้ กรุณาใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

สายชล ๔๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิเสร็จสิ้นแล้วเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
ผลรวมคะแนนเห็นด้วย ๒๒๓ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๒ เสียง
เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับ

๘๒

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

สายชล ๕๐/๓

ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการครับ ท่านสมาชิกครับ
จะตั้งกรรมการวิสามัญหรือจะตั้งกรรมการเต็มสภาแล้วแต่สมาชิก
เชิญท่านเจริญ จรรย์โกมล ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ผม เจริญ จรรย์โกมล
พรรคความหวังใหม่ จากชัยภูมิ ขอเสนอกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่าน ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน
๒๗ ท่าน พิจารณาข้อบังคับ _____

สม ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

สุจิตรา ๔๑/๑

สัดส่วนของกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน ดังนี้ นะครับ ความหวังใหม่ ๕ ท่าน
 ประชาธิปไตย ๘ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๔ ท่าน พรรคชาติไทย ๓ ท่าน พรรคกิจสังคม
 ๑ ท่าน พรรคประชากรไทย ๑ ท่าน พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน
 พรรคพลังธรรม พรรคไท ๑ ท่าน เชิญพรรคความหวังใหม่เสนอกฎการวิสามัญ
 จำนวน ๕ ท่านครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์
 พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่
 ดังนี้ ๑. นายไพจิต ศรีวรขาน ๒. นายอดิศร เพียงเกษ ๓. ร้อยโท กุเทพ
 ไสกระจำจ ๔. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๕. นายไพศาล จันทรักดี
 ๖. นายทวีวัฒน์ ฤทธิธาชัย ๗. พันตำรวจโท ไวพจน์ อารมณ์รัตน์
 ๘. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๙. นายบวร ภูจรีต ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปไตย เชิญท่านอิสสระ
 นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปไตย จากจังหวัดอุบลราชธานี
 ขอเสนอกฎการในสัดส่วนพรรคประชาธิปไตยจำนวน ๘ ท่านดังต่อไปนี้
 ๑. นายอิสสระ สมชัย ๒. นายถวิล ไพรสมถ์ ๓. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
 ๔. ดอกเตอร์ประกอบ จิรภักดิ์ ๕. นายสนั่น สุธากุล ๖. นายทรงพล
 โกวิทศิริกุล ๗. นายปณวัตร เลี้ยงพ่องพันธ์ ๘. นายนิพิฐ อินทรสมบัติ
 ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ เชิญท่านประทีป
 นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม ประทีป กรีกาเวช โคราช พรรคชาติพัฒนา กรรมการที่แต่งตั้งมี ๔ ท่านด้วยกัน
 ๑. นายพงศกร อรรณนพพร ๒. นายสกุล ศรีพรหม ๓. นางรัตนา จงสุทธานามณี
 ๔. นายทวีศักดิ์ สุภาศรี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญพรรคชาติไทยศรี
นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัธน์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัธน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยขอเสนอ ๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และ ๓. นายชัชวาลย์ ชมภูแดง ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคม เชิญครับ
นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคกิจสังคม
ในส่วนของพรรคกิจสังคมขอเสนอ คุณประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญพรรคประชากรไทย
นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกพรรคประชากรไทย จังหวัดนนทบุรี
ขอเสนออาจารย์ลลิตา ฤกษ์สำราญ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน
พรรคพลังธรรม พรรคไท ๑ ท่าน เชิญครับ
นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ใ้ขอเสนอ
รายชื่อกรรมการในสัดส่วนของพรรคเอกภาพและพรรคเสรีธรรม เสนอท่าน ส.ส.
สุเมธ พรหมพันท้าว ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญด้วยครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน ๒. นายอดิศร เพียงเกษ
๓. ร้อยโท กุเทพ ไสยกระจ่าง ๔. นายวิชา ภูมิเหล่าแจ้ง ๕. นายไพศาล
จันทร์ภักดี ๖. นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย ๗. พันตำรวจโท ไหวจน์ อภรรรัตน์
๘. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๙. นายบวร ภูจรีด ๑๐. นายอิสสระ สมชัย
๑๑. นายถวิล ไพรสณฑ์ ๑๒. นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ๑๓. นายประกอบ
จิรภักดี ๑๔. นายสนั่น สุชากุล ๑๕. นายทรงพล โกวิทศิริกุล ๑๖. นายปณวัตร
เลี้ยงผ่องพันธ์ุ ๑๗. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๑๘. นายพงศ์กร อรรถนพพร
๑๙. นายสกุล ศรีพรหม ๒๐. นางรัตนา จงสุทธานามณี ๒๑. นายทวีศักดิ์ สุภาศรี
๒๒. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๒๓. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๒๔. นายธีชวาลย์ ชัมภูแดง ๒๕. นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ ๒๖. นางลลิตา
ฤกษ์สำราญ ๒๗. นายสุเมธ พรหมพันธ์ุ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ เชิญท่านอาจารย์เจริญ
นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ผม เจริญ
คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน
เป็นอันจบการพิจารณาในวาระ ๕.๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้า พ.ศ. ซึ่งท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ เป็นผู้เสนอ นอกจากนี้
ยังมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๓ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้า พ.ศ. ซึ่งท่านไพศาล ยิ่งสมาน และนายแพทย์เปรมศักดิ์
เพ็ญสุระ เป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.

ซึ่งท่านณัฐฉัตร ประเสริฐสุวรรณ และท่านเรวัต สิริกุล เป็นผู้เสนอ และ
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ซึ่งท่านวิชัย ตันศิริ
เป็นผู้เสนอ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน จึงขออนุญาตนำมาพิจารณา
ในคราวเดียวกันด้วย

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้พิจารณา
ในคราวเดียวกัน เชิญท่านพินิจ จันทรสุนทร เสนอหลักการและเหตุผล

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดล่าปาง
 พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 สถาปนพระปกเกล้า พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเพื่อเป็น
 สถาบันทางวิชาการในกำกับรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยใน
 ด้านการเมือง การปกครองไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อทำการศึกษาค้นคว้า
 และวิจัยการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ และเพื่อให้ระบอบประชาธิปไตย
 อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นยั่งยืน จึงต้องตรา
 พระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนความเป็นมาของ
 สถาบันพระปกเกล้าเพื่อที่ประชุมได้รับทราบเป็นสังเขปดังนี้ สถาบันพระปกเกล้า
 ตั้งขึ้นในโอกาสครบรอบ ๑๐๐ ปี แห่งวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระ
 พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๓๗ ให้เชิญเชิญพระนามของพระบาทสมเด็จพระ
 พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้เป็นชื่อของสถาบัน โดยใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า คิง
 ประชาธิปก อินสติติวท์ (King Prachatipok institute) ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้านั้นมีวัตถุประสงค์สำคัญ
 โดยมีระบุในมาตรา ๑๑ แล้ว -----

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสาระสำคัญอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ กล่าวคือ จัดและส่งเสริมการฝึกอบรมความรู้ด้านการเมือง การปกครอง ระบบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และ กระบวนการปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติ ดำเนินการส่งเสริมค้ำค้ำ ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อเผยแพร่ความรู้ข่าวสารด้านการเมือง การปกครอง รวมทั้งการจัดระบบ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา เพื่อเป็นศูนย์กลาง ทางวิชาการให้บริการค้นคว้าข้อมูล และให้คำปรึกษาในด้านการเมือง การปกครองด้วย ผมอยากจะกราบเรียนว่าในมาตรา ๑๒ นั้น เราก็มีหน้าที่ที่จะ ดำเนินการแต่ที่สาระสำคัญโดยย่อ นั้น ผมอยากจะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า หน้าที่หลักสำคัญของสถาบันคือ การฝึกอบรมนักบริหารระดับสูง ได้แก่ ข้าราชการ ชั้นผู้ใหญ่ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และข้าราชการระดับ ๙ และระดับ ๑๐ และรวมทั้งภาคเอกชนในระดับ นักบริหารระดับสูง เพื่อพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ สำหรับประโยชน์นั้นผมคิดว่าที่ประชุมแห่งนี้คงจะได้รับทราบกัน พอสมควรแล้ว แต่ก็อยากจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่าเมื่อได้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียบร้อยแล้ว นอกจากจะอำนวยความสะดวกในการที่จะให้ความรู้เพิ่มเติม ในด้านวิชาการ ทฤษฎี และความรู้ที่ทำให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมที่มีประสบการณ์แล้ว นำความรู้และทางทฤษฎีที่สถาบันมอบให้ไปผสมผสานประยุกต์ใช้กับการเมือง ทำให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เป็นการยกฐานะ และเพราะบางท่านไม่ได้เรียนหรือบางท่านได้เรียนสาขาอื่น ก็มีโอกาสดำเนินการ ฝึกอบรมในสถาบันแห่งนี้ด้วย แต่ในสถาบันพระปกเกล้าได้ให้ความรู้ในเชิง ทฤษฎีทางการเมืองในและต่างประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทำให้รู้ทันเหตุการณ์ รู้ทันข่าวสารของบ้านเมือง รู้ทันวิทยาการใหม่ ๆ และจะได้ นำวิทยาการใหม่ ๆ นำไปใช้ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องของการประสานงาน และการพบปะกันระหว่างผู้นำระดับสูง และนอกจากนี้ก็จะให้ภาคอื่น ๆ ซึ่งเข้ามา รับการอบรมได้มีโอกาสดำเนินการและที่ประสานประโยชน์ในทางการเมืองกับ หน่วยงานอื่น ๆ ในภาคเอกชนต่อไปด้วย ท่านประธานครับ ผมอยากจะ ขอประทานกราบเรียนว่า ยังมีหลายหน่วยงานที่เราอยากจะผนวกเข้ามาด้วยกัน ในการที่จะจัดเป็นศูนย์กลางก็ดี ในเรื่องห้องสมุดก็ดี ในเรื่องวิทยุและโทรทัศน์

น่าจะได้มารวมอยู่ตรงนี้ แต่ในขั้นต้นนี้อยากจะขอประทานกราบเรียนว่าเรา
 อยากจะขอตั้งเป็นสถาบันเพื่อให้ได้ครอบคลุมและได้ประสิทธิภาพประสิทธิ
 ธิ์ประสาทปริญญาบัตร ได้ประกาศนียบัตร ปริญญาบัตรหรือวุฒิปบัตรไว้ในโอกาสต่อไป ขอขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอเปรมศักดิ์

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
 พรรคความหวังใหม่ ร่วมกับท่าน ส.ส. ไพศาล ยิ่งสมาน จากจังหวัดยะลา
 พรรคความหวังใหม่ โดยการสนับสนุนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ.

โดยมีหลักการ คือให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

เหตุผล คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็น
 สถาบันทางวิชาการในกำกับรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยใน
 การปกครอง และในด้านการเมืองไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อทำการศึกษาค้นคว้า
 และวิจัยการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมี
 พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้อง
 ตราพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้านี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ตลอดระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลง
 การปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้น สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือพัฒนาการทาง
 การเมืองของไทยเรานั้นมักจะมีปัญหาของการขาดความต่อเนื่อง และการที่ไม่มี
 ความร่วมมือร่วมใจกันโดยสังคัมทั้งระบบ ทั้งนี้เป็นเหตุเพราะว่าการเปลี่ยนแปลง
 ทางการเมืองการปกครองตลอดมานั้นไม่ได้มีความต่อเนื่องในด้านของกระบวนการ
 อย่างชัดเจน มีการเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจนอกระบบมากมายหลายครั้ง
 รวมระยะเวลาแล้วก็มากกว่าระยะเวลาที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย
 อย่างแท้จริง ดังนั้นในโอกาสที่เราได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๖๐ กว่าปี
 ซึ่งถือว่ามิวุดิภาวะอย่างเพียงพอที่จะมีสถาบันในการบริหารวิชาการ -----

เพื่อจะเป็นการพัฒนาทางการเมืองให้กับพี่น้องประชาชนนั้น เรื่องของสถาบันดังกล่าวจึงสมควรที่จะสถาปนาขึ้นมา ผมขอกราบเรียนว่าเรื่องสำคัญก็คือรูปแบบการจัดองค์กรของสถาบัน ในเมื่อเป็นสถาบันทางด้านวิชาการ ท่านประธานครับ สมควรที่จะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐสภาโดยไม่ใช่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และกิจการของสถาบันนั้นไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ซึ่งตรงนี้เป็นส่วนที่สำคัญมากที่จะทำให้องค์กรแห่งนี้ได้มีวิถีดำเนินการที่เป็นไปด้วยอิสระและทำงานทุ่มเททางด้านวิชาการ อันจะเกิดผลในการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่องอย่างแท้จริง สถาบันแห่งนี้จะอาศัยอะไรในการทำงาน จะอาศัยทุนจากไหน ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างพระราชบัญญัตินี้มีกองทุนเพื่อการพัฒนาและเผยแพร่ประชาธิปไตย ซึ่งเป็นกองทุนเพื่อใช้ในการหมุนเวียนใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบัน โดยรายได้ของกองทุนนี้ก็จะมีการอุดหนุนจากรัฐบาลมาสนับสนุน และยังมีองค์การระหว่างประเทศซึ่งมีจุดยืนในทางด้านประชาธิปไตยมาร่วมสนับสนุน รวมทั้งดอกผลและรายได้ของกองทุนนี้ด้วย การดำเนินงานของสถาบันพระปกเกล้าก็สามารถดำเนินการไปโดยตลอดและจะได้รายงานประจำปีให้เป็นที่ทราบ โดยมีการตรวจสอบในเรื่องของการใช้จ่ายอย่างโปร่งใสด้วย ท่านประธานที่เคารพ รูปแบบการจัดองค์กรนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นวิธีการดำเนินงานในทางทฤษฎี แต่จุดที่จะส่งผลในทางปฏิบัติก็คือการจัดสภาสถาบันเพื่อเป็นองค์กรในการบริหารงานของสถาบันแห่งนี้ ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้กระผมได้เสนอให้ประธานรัฐสภาเป็นประธานสถาบัน โดยมีรองประธานรัฐสภาเป็นรองประธานสถาบัน และมีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา และมีเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๓ คน มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ นี้มีความสำคัญมาก เพราะว่าในการที่เราจะคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำให้สถาบันนี้มีความเจริญก้าวหน้าก็เป็นภารกิจของสภาสถาบันที่จะต้องพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ที่สภาสถาบันจะได้กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นที่ไปอย่างต่อเนื่อง

ประการสำคัญที่สุด อำนาจหน้าที่ของสถาบัน สิ่งที่สำคัญนอกจากการจัดการองค์กรให้ดีแล้วนั้น หัวใจหลักของการจัดการของสถาบันพระปกเกล้าก็คือ

การให้การศึกษาทางการเมือง ไม่ว่าจะในส่วนของประชาชน ส่วนของข้าราชการ
ชั้นผู้ใหญ่หรือส่วนของนักรการเมืองเองก็ตาม ในเรื่องของการประสานความสัมพันธ์
ตรงนี้เป็นหัวใจสำคัญของการที่จะผลักดันระบอบประชาธิปไตยของเราให้มั่นคง
ต่อไป ซึ่งผมเองขอกราบเรียนท่านประธานว่า การให้การศึกษาทางการเมือง
ตลอดเวลาที่ผ่านมานั้นยังไม่เป็นระบบ ตรงนี้จะ เป็นหัวใจสำคัญของการที่จะผลักดัน
ให้มีความสมดุลระหว่างการเมืองกับวิชาการ ในอดีตนั้นถ้าหากพูดถึงเรื่องของ
ระบอบประชาธิปไตยก็พูดใน ๒ ลักษณะ พูดในส่วนของทฤษฎี เมื่อเป็นวิชาการ
ก็จะพูดกันจนมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องในอุดมคติ ซึ่งปฏิบัติได้ยาก แต่ถ้าพูดถึง
การเมืองในข้อเท็จจริงก็มักจะมีส่วนที่ถูกตำหนิจากทางด้านสื่อมวลชนบ้าง ทางด้าน
นักวิชาการบ้าง เมื่อ ๒ สิ่งนี้น่ามารวมกันพิจารณาโดยสถาบันพระปกเกล้าเป็น
องค์กรศูนย์กลางในการปฏิบัติตรงนี้ ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นนิมิตหมายที่ดีที่จะทำให้
การเมืองเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย
กระผมได้ร่วมกับท่านณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ในนามของพรรคชาติไทยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้า แต่ก่อนที่กระผมจะกราบเรียนหลักการและเหตุผล ขออนุญาต
ท่านประธานได้แก้ไขคำนิยามในมาตรา ๓ -----

คำว่า พนักงาน หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันพระปกเกล้า นั้นซึ่งพิมพ์ผิด
ขอแก้เป็น พนักงาน หมายความว่า พนักงานของสถาบันพระปกเกล้า ครับ

โดยหลักการนั้นให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

และเหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้า

ขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยในด้านการเมือง
การปกครองไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยการพัฒนา
ประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นพระประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน

ท่านประธานครับ กระผมในฐานะที่ได้รับการศึกษาและกิจจบหลักสูตร
ว่าด้วยการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารชั้นสูงของ
สถาบันพระปกเกล้ารุ่นที่ ๑ ครับ ในวันที่ ๑ ท่านประธาน ก็มีจับด้วยกันมา ๕๗ ท่าน
ซึ่งอย่างที่ท่านพินิจ ขอประทานเอ่ยนามท่านนะครับ ได้พูดไปแล้วว่าจำนวนทั้ง
๕๗ ท่าน ก็เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ ข้าราชการระดับ ซี. ๘ ขึ้นไป วุฒิสมาชิก
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สื่อมวลชน แล้วก็นักธุรกิจ ผมอยากจะกราบเรียนว่า
เท่าที่กระผมได้รับการศึกษามาเนะครับ ก็ได้รับความรู้เพิ่มเติมมากมาย นอกจาก
ทางวิชาการแล้วในทางปฏิบัติด้วย สิ่งที่ไม่รู้ไม่เห็นก็ได้รู้ได้เห็นครับ นับว่า
เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แต่แม้กระนั้นก็ตามก็ได้พบว่า การดำเนินงานของ
สถาบันพระปกเกล้า นั้น ซึ่งมีขอบเขตกว้างขวางก็ทำให้เกิดคล่องตัวที่จะดำเนิน
ให้ก้าวไกลไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะหน่วยงานนี้ได้สังกัดส่วนราชการ
ก็ต้องอาศัยส่วนราชการแม้ในเรื่องงบประมาณก็ตาม ก็ถือได้ว่าสถาบันพระปกเกล้า
เป็นงานฝักงานหนึ่ง เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้สถาบันพระปกเกล้านี้มีความหมาย
ในการริเริ่มระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นองค์พระประมุขนั้น จึงควรเป็นสถาบันอิสระ เป็นมาตรฐานเพื่อการ
ค้นคว้า เพื่อการศึกษาหาข้อมูลในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง ความจำเป็น
ตรงนี้จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายจัดตั้งเป็นอิสระ ไม่อยู่ในภายใต้ส่วนราชการ
ให้การทำงานมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้อิทธิพลในทางการเมือง
การปกครอง เข้ามาครอบงำ และเบี่ยงเบนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุข ในด้านการทำงานก็ให้มีการทำงาน
อย่างมีประสิทธิภาพทำงานตามความเหมาะสมกับงบประมาณ ทางสถาบันแต่ละปีนั้น
จะต้องมีงบประมาณอยู่ เพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณและผู้สำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

๕๓

สผ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

ทัศนีย์ ๕๕/๒

ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน นอกจากจะได้รับความรู้แล้วยังสามารถเผยแพร่
ประชาธิปไตยไปสู่ประชาชนอย่างถูกต้อง เป็นที่เชื่อถือได้ว่าเป็นความรู้
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุขนั้นอย่างถูกต้อง

- ๕๖/๑

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

สมพิศ ๔๖/๑

ตั้งนั้นกระผมและคุณฉวีรัฐฉวีในนามพรรคชาติไทย จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันพระปกเกล้านี้เข้าสู่สภา เพื่อให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาให้การสนับสนุน
และในร่างฯ ของกระผมกับคุณฉวีรัฐฉวีนั้น มีมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ แตกต่าง
ไปจากท่านสมาชิกเล็กน้อย ในเรื่องของเลขาธิการนะครับ ก็อยู่คราวละ ๔ ปี
ให้เหมือนกับกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาคราวละ ๔ ปีเช่นเดียวกัน
ในมาตรา ๒๖ ก็ได้รวบรวมอำนาจบรรดาทรัพย์สินต่าง ๆ และอำนาจของ
สถาบันนั้นเข้ามาเป็นของสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิภักดิ์ของรัฐสภา
เข้ามาอยู่สถาบันเสีย กระผมจึงขออนุญาตเรียนท่านประธานให้ท่านสมาชิก
ได้โปรดพิจารณาให้การสนับสนุนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิชัย ตันศิริ ครับ

นายวิชัย ตันศิริ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วิชัย ตันศิริ ผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์
กรุงเทพมหานคร พร้อมด้วยเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์อีก ๔ ท่าน
คือดอกเตอร์สืบแสง พรหมบุญ ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ดอกเตอร์ประกอบ
จิรกิติ และคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ นะครับ รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่มีโอกาส
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. . . . ร่วมกับท่านผู้แทน
จากพรรคอื่น ๆ ด้วย ในเหตุผลและหลักการก็เป็นไปคล้าย ๆ กับเพื่อนสมาชิก
อื่น ๆ ได้เสนอไปแล้ว ในหลักการนั้นจะให้มีความหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า
และเหตุผลนั้นก็คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบัน
ทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ความรู้ด้านการเมือง การปกครองใน
ระบอบประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อการศึกษาค้นคว้าและวิจัยปัญหา
และแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะเสนอเหตุผล
เพิ่มเติมประกอบด้วย เพื่อเป็นหลักเป็นฐานว่าเหตุใดจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

เหตุผลประการแรกครับ ก็คือว่าในการปฏิรูปการเมืองนั้น
พูดกันอยู่เสมอว่า การปฏิรูปเฉพาะระบบนั้นไม่เพียงพอ จำเป็นต้องปฏิรูป
เรื่องของคนด้วย ฉะนั้นคนซึ่งอยู่ในระบบนั้นมีความสำคัญที่สุด ตรงนี้ก็หมายถึงถึง

พฤติกรรมของคน ความคิด ตลอดจนความรู้และทักษะในทางการเมือง ซึ่งเรา
 จำเป็นจะต้องพัฒนาคนของเราทั่วทั้งประเทศให้สอดคล้องกับค่านิยมของ
 ประชาธิปไตย ในระดับของผู้นำยิ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด โดยเฉพาะ
 ผู้นำทางการเมือง ผู้นำทุกระดับ ผู้นำท้องถิ่น ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง
 สื่อสารมวลชน และผู้บริหารราชการต่าง ๆ ฉะนั้นการจัดตั้งให้มีสถาบัน
 พระปกเกล้านี้ก็ด้วยจุดประสงค์ที่สำคัญที่จะพัฒนาเรื่องความรู้ความคิด
 ตลอดจนค่านิยม หรือที่เรียกว่าวัฒนธรรมประชาธิปไตย ให้สอดคล้องกับ
 แนวทางหรือวิถีชีวิตของประชาธิปไตยให้ดีขึ้น นี่คือสิ่งที่เป็นปณิธาน
 เป็นเป้าหมายอันดับแรกของเราตรงนี้

เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือ เนื่องจากในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้
 ได้กำหนดไว้เช่นกันว่า ในมาตรา ๗๖ ต้องการจะให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม
 ในการพัฒนาประชาธิปไตย และมาตรา ๗๗ นั้นก็จะให้มีแผนพัฒนาการเมืองด้วย
 ซึ่งตรงนี้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในสัปดาห์ก่อนนั้น ก็ได้มีมติให้จัดตั้ง
 คณะกรรมการวิสามัญว่าด้วยแผนพัฒนาการเมืองอยู่แล้ว -----

ซึ่งในการประชุมของคณะกรรมการชุดนั้นก็ได้มีการพูดกันถึงขอบเขตของการพัฒนาว่ามีอย่างไรบ้าง ได้พูดถึงเรื่องของการพัฒนาวัฒนธรรมการเมือง และได้พูดถึงสถาบันพระปกเกล้าว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวดสำหรับพวกเราที่เป็นผู้นำทางการเมือง ฉะนั้นเหตุผลประการที่ ๒ นี้ก็สอดคล้องกับการที่จะให้มีสถาบันพระปกเกล้าเกิดขึ้น

เหตุผลประการที่ ๓ ก็คือว่า ในสังคมยุคใหม่เป็นสังคมสารนิเทศเป็นยุคของโลกาภิวัตน์ การศึกษาตลอดชีวิตนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นจบชั้นมัธยม ไม่ว่าจะเป็นจบชั้นประถมหรืออุดมศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่ต้องติดตามข่าวสารข้อมูล ต้องติดตามความคิดใหม่ ๆ ว่าแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมนั้นทั่วโลกเขาเป็นไปอย่างไร ต้องยอมรับกันว่า ไม่ว่าเราจะมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านไหนก็ตามเราก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องความรู้ และในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจก็ยิ่งเถียงกันไม่รู้จบว่า การพัฒนาเศรษฐกิจที่แท้จริงนั้นทิศทางไหนถูกต้องที่สุด ทฤษฎีใหม่ที่เกิดขึ้นในทางการเกษตรก็เป็นทฤษฎีที่จะต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ฉะนั้นเรื่องของการที่จะให้การศึกษาอบรมความรู้ใหม่ ๆ นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการที่จะสร้างผู้นำในอนาคต ฉะนั้นระบบการศึกษาตลอดชีวิตนั้น ต้องการระบบและวิธีการ การจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้านี้ก็มีความประสงค์เช่นกันที่จะให้การศึกษากับพวกเราที่เป็นผู้นำทุกระดับ ทุกวงการ ทั้งเอกชนและฝ่ายรัฐบาล ตรงนี้ก็เหตุผลประการที่ ๓ ที่จะสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้านี้

เหตุผลประการที่ ๔ ก็คือว่า ทำไมจะต้องออกมาเป็นพระราชบัญญัติ ตรงนี้ก็ตรงกับเหตุผลของเพื่อนสมาชิกที่ได้กล่าวไปแล้ว อยากจะให้สถาบันนี้มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ มีศักยภาพสูงสุด เพราะว่าสิ่งที่เราต้องการจากตรงนี้ไม่ใช่สถาบันที่สอนแบบทั่ว ๆ ไปที่เราสามารถจะหาความรู้ได้จากมหาวิทยาลัยปกติอยู่แล้ว แต่จำเป็นจะต้องได้วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญระดับที่เรียกว่า สูงสุด ซึ่งมีทั้งหลักวิชาการที่ยอดเยี่ยม ขณะเดียวกันก็มีประสบการณ์ทางด้านการเมือง ทางด้านเศรษฐกิจด้วย เพราะว่าพวกเราที่มานั่งอยู่ที่นี้เป็นผู้แทนราษฎรนั้น เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์มากจะหาอาจารย์ที่จะมาสอนนั้นไม่ใช่ง่ายที่จะมาสอนทางทฤษฎี ตลอดจนเรื่องของการที่จะให้ประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ ฉะนั้นสถาบันนี้เราจึงต้องการบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญระดับโลก ระดับสูงสุด การจัดให้มีระบบการบริหารที่คล่องตัว เป็นนิติบุคคล และมีระบบที่เรียกว่าอิสระนี่จะเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการในขณะนี้ นี่คือเหตุผล

ทั้งหมด ๕ ประการด้วยกันที่จะให้มีพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งในตัวเนื้อหาของพระราชบัญญัตินั้นก็จะให้มีองค์กรที่เรียกว่า สถาบันพระปกเกล้า มีสภาสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งจะต้องประกอบด้วยท่านประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภา ตลอดจนผู้นำฝ่ายค้าน และผู้อำนวยการงบประมาณ ตลอดจนประธานคณะกรรมการกิจการรัฐสภาเป็นกรรมการสภา ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๑๓ ท่านประกอบกันขึ้นมา นี่คือสภาของสถาบันที่จะต้องดูแลเรื่องเกี่ยวข้องกับนโยบาย แผน ตลอดจนมีอำนาจในการที่จะมอบวุฒิบัตร และประกาศนียบัตรต่าง ๆ ได้ ในตัวสถาบันเองนั้นก็ต้องมีผู้อำนวยการที่เราจะต้องสรรหามา และอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๕ ปี สมัยละ ๕ ปี เราต้องการบุคคลที่มีความสามารถเป็นเลิศ มีประสบการณ์สูง และนี่คือสิ่งที่เราปรารถนา ขณะเดียวกันสถาบันนี้ก็ยังคงอยู่ภายใต้กำกับของรัฐบาล ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบของการประเมินผล การติดตาม การที่จะต้องตรวจสอบ ฉะนั้นก็มีคณะกรรมการตรงนี้เกิดขึ้นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ทั้งหมดทั้งปวงนี้ก็คือสิ่งที่เราปรารถนาอยากจะทำให้เกิดขึ้น แล้วก็กระผมเองกับพรรคพวก กับเพื่อนสมาชิกก็รู้สึกเป็นเกียรติที่มีโอกาสได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงคิดว่าเมื่อทุก ๆ พรรคได้ให้ความสนับสนุนเช่นนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คงจะผ่านไปด้วยดี ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานครับ การที่ออกร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าทั้ง ๔ ฉบับนี้ ท่านประธานครับ ผมขอให้ข้อสังเกตไว้ เพราะอย่างน้อยที่สุดก็จะเกิดประโยชน์แก่สภาแห่งนี้รับทราบข้อมูลบางอย่างบางประการ ท่านประธานครับ สถาบันแห่งนี้เกิดขึ้นเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ จนถึงปัจจุบัน ท่านประธานทราบไหมครับว่า ใช้จ่ายเงินงบประมาณไปเท่าไร ซึ่งการใช้จ่ายนั้นผู้แทนราษฎรที่เป็นเจ้าของสถาบันแห่งนี้ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เริ่มต้นตั้งแต่เริ่มมีการอบรมรุ่นแรกก็ไม่กี่ท่าน ยิ่งรุ่นที่ ๒ นี้ ๗๐ ท่าน มีเพื่อนสมาชิกของสภานี้เข้าทำการอบรมเพียงแค่ ๑๙ ท่าน เท่านั้นเอง ท่านประธานครับ เราจะมีสถาบัน สถานที่เรามีไหมครับ ตอนนี้ห้องประชุมคณะกรรมการทุกคณะ คณะใหญ่ ๆ พอจะเข้าประชุมก็ผู้อบรม สถาบันพระปกเกล้าแย่งห้องไปหมด ห้อง ๒๑๕ - ๒๑๖ แล้วท่านประธานรู้ไหมครับ จัดอาหารอย่างฟุ่มเฟือยเลยครับท่านประธาน กาแฟ ขนมมมเนยเต็มหมดเลย แต่ผู้แทนฯ ไม่ได้รับประทานหรอกครับ คนข้างนอกทั้งนั้น อันนี้พูดถึงด้านงบประมาณ และทะเลใหญ่เลย ถ้าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ได้ก็ดี ครั้งแรกผมเรียนตรง ๆ ผมก็อยู่ฝ่ายรัฐบาล ผมก็เห็นเรื่องนี้รัฐบาลควรจะสนใจกับสภา แต่รัฐบาลไม่ได้สนใจเลย ครั้งแรกที่ตั้งใจจะให้ทางท่านรัฐมนตรีทวงรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการสัก ๓๐ วัน เพราะว่าเนื้อหาสาระนี้ ถ้าเราดูเนื้อหาตั้งแต่มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๑๙ ท่านประธานครับ สถาบันแห่งนี้จะต้องใช้งบประมาณมหาศาล ขณะนี้เงินทองของประเทศเป็นอย่างไรท่านประธานก็รู้ จนฝ่ายรัฐบาลเองซึ่งเป็นสมาชิกของฝ่ายรัฐบาลต้องยอมช่วยรัฐบาล ช่วยคลังตัดงบประมาณซึ่งเป็นค่าตอบแทนของตัวเอง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้เป็นต้น และสถาบันแห่งนี้ทุก ๆ ปีใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท ผมมองเห็นหน้าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ คือท่านวิรัช ประธานโทษที่เอ่ยนาม ท่านก็เรียนเหมือนกัน แต่เรียนแล้วตอนนี้ขาด เพราะว่าท่านเป็นรัฐมนตรีไม่มีเวลา อย่างนี้เป็นต้น หลายท่านที่เดียว และผมห่วงว่าสถาบันที่จะจัดขึ้นมานี้จะสูญเสียเงินของแผ่นดินเปล่า ๆ แต่ผมไม่ค้านนะครับ ผมก็สนับสนุน แต่ว่าจะต้องวางระบบ วางระเบียบให้มันถูกต้อง เพราะที่อื่นเขาก็ทำกันมาก สถาบันที่จะพัฒนาระบบประชาธิปไตยก็อยู่ที่เรานี้แหละครับ แม้แต่หน่วยงานอื่นเรายังให้การสนับสนุน สถาบันของเราเราต้องให้การสนับสนุนครับ

๑๖๑

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

เขาวภา ๔๘/๒

คน ๓๙๓ คนนี้ต้องการสนับสนุนแน่นอน ถึงเราจะเข้าไปอบรมน้อย เรียนรู้น้อย
ก็ไม่เสียหายอะไร แต่ส่วนใหญ่ที่บุคคลภายนอก ผมก็มีความห่วงวิตกกังวล
ท่านประธาน ผมบอกตรง ๆ อย่างนี้ ผมเห็นรายชื่อผู้มาอบรม ส่วนใหญ่ก็เป็น
ข้าราชการระดับที่จะต้องทำงานเพื่อประเทศชาติ บางคนต้องเดินทางจาก
ต่างจังหวัดมาเรียน ต้องลาเรียน ไม่ลาเรียนบางที่มาราชการ เบิกเงินภาษี
ของพี่น้องประชาชน ผมอยากจะให้สถาบันแห่งนี้ศึกษาอยู่ด้วย หลายคนทีเดียว
ที่เราเห็นอยู่ในจำนวน ๓๐ คน ในรุ่นที่ ๒ นี้ ท่านประธานครับ กฎเกณฑ์ที่
สำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็หมายความว่าผมก็ขอยกย่องท่านพินิจ
จันทร์สุรินทร์ ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านเป็นคนอบรมรุ่นแรก และเป็นคน
ที่สนใจในเรื่องนี้มาก งบประมาณแผ่นดินแต่ละปีนี่ท่านพยายามหาเงินเข้ามา
ให้สถาบันพระปกเกล้าทุก ๆ ปี และก็มากเสียด้วย ท่านเป็นคนสนใจที่สุด
ในเรื่องนี้ -----

- ๔๘/๑

แต่ว่าเมื่อท่านเห็นว่าเมื่อทำแล้วก็ต้องต่อไปให้ไกล สำหรับผมนั้นผมก็พยายาม
 อยากจะเข้าศึกษาด้วย แต่เขาไม่เคยแจ้งให้ผมทราบหรือครับ ไม่เคยแจ้ง
 เพราะเขากลัวว่าผมจะไปรู้อะไรมาก ผมก็พยายามติดต่อประสานงาน ที่นี้ปัญหาอยู่
 ตอนหนึ่งที่ผมจะต้องประสานทราบ เรียนต่อท่านประธาน คือการออกวุฒิบัตร
 หรือการออกประกาศนียบัตรการศึกษาไม่ก้ำก๋ายกับทางกระทรวง เขาหรือครับ
 คือทบวงมหาวิทยาลัย อันนี้ผมก็ขอฝากท่านคณะกรรมการที่จะไปเป็นคณะกรรมการ
 การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยนี่ประการหนึ่ง นอกจากนั้นท่านประธานครับ
 ผมใคร่จะประสานทราบเรียนว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกแล้วต้องหา
 สถานที่ใหม่เข้ามาเอาในสถานี่เลย เพราะมันคับแคบมาก ไปเอาที่อื่น จะเอาที่
 กระทรวงเกษตรฯ หรือจะเอาที่กระทรวงคมนาคมหรือกระทรวงศึกษาฯ หรือ
 ทบวงมหาวิทยาลัยไป เรียนที่โน่น เรียนที่นี้สถานี่มันคับแคบควรจะให้เฉพาะ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิกที่มีหน้าที่ที่จะต้องทำ คณะกรรมการ ๒๓ คณะ
 ไม่มีที่ทำงานเลย อันนี้ประการหนึ่ง ฉะนั้นท่านประธานครับ ผมจะไม่เรียน
 อะไรมาก ผมสนับสนุนครับ เดี่ยวเพื่อนสมาชิกหลายท่าน ท่านเรวัตบอกว่าพี่ต้อง
 สนับสนุน ผมก็สนับสนุนเต็มที่เพราะท่านเป็นเลขาฯ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาฯ
 แล้วก็อยู่ฝ่ายรัฐบาลด้วยกันก็สนับสนุนเต็มที่ ไม่มีปัญหา แต่อยากจะให้คนที่เรียน
 ที่เป็นผู้แทนราษฎรที่เรียนให้มาเรียน เมื่อเข้าเรียนก็ต้องเรียน ไม่ใช่ท่านประธาน
 เคยเดินไปดูไหมครับ วันจันทร์วันอะไรไปดูไหม ๗๐ คน มาเรียน ๒๐ คน
 มาเรียน ๑๘ คน มาเรียน ๓๐ คน ผมมาประจำที่สภาตั้งแต่วันจันทร์กลับวันศุกร์
 ผมเห็นนะครับ ฉะนั้นผมจึงเรียนให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีหน้าที่
 เข้าควบคุมในเรื่องเหล่านี้ช่วยดูแลหน่อยครับ แล้วตอนนี้ก็ทราบว่าทางสภาผู้แทนราษฎร
 ได้มีหนังสือในเรื่องลดค่าเดินทางอะไรต่าง ๆ ตลอดทั้งค่าอาหารก็จะตัดออก
 ไม่ให้พวกผู้แทนราษฎรที่มาประชุมได้รับประทานอาหารอะไรอย่างนี้เป็นต้น แต่ว่า
 เอามาทำให้สถาบันแห่งนี้เท่าไรไม่ว่า แต่ผู้แทนราษฎรมีประโยชน์อะไร ๕๐๐ บาท
 ต่อวันมันไม่คุ้มหรือครับทุกคนเสียสละมาทั้งนั้น อันนี้ผมฝากท่านประธานด้วย
 อย่านไปตัดเลยค่าอาหารกลางวันเขาเมื่อเขามาประชุมคณะกรรมการ ต้องให้
 เขาครับ ไม่ใช่ไปให้คณะกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี
 ไม่ถูกต้องครับ ผมว่าให้ไปแก้ไขนี้ผมฝากท่านประธานไปด้วย ไม่ใช่ว่าจู้ ๆ เรากี่
 อยากสิ่งอันนี้ ๆ สิ่งไป ผลสุดท้ายไม่ได้เรื่องหรือ ฉะนั้นท่านประธานครับ
 อยากจะให้ผู้แทนฯ ติดสภา เหมือนเรามีเพื่อนฝูงเราไปที่ไหนถ้าเราไม่มีอาหาร
 การกินเลี้ยงกัน คนก็ไม่อยู่ด้วยกันหรือครับ ที่นี้สถานี่ตัดเขาหมดเขาจะมาอยู่ร่วมกับ

สผ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

วรุทัย ๕๙/๒

ท่านประธานได้อย่างไรอะไรอย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานครับ ผมก็จะนอกเรื่อง
สถาบันพระปกเกล้า ผมอยากจะให้สถาบันแห่งนี้ถ้าได้ออกเป็นพระราชบัญญัติไปแล้ว
ควรจะมีหลักมีเกณฑ์ ไม่ใช่จะเอาบุคคลภายนอกเข้ามาเพื่อสอนอย่างเดียว ต้องมี
บุคคลประจำที่จะต้องดำเนินการเหมือนกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้มันเกิดประโยชน์
จริง ๆ จัง ๆ ในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้
กระผมไม่เรียนอะไรมากจะเสียเวลาก็อยากจะให้เพื่อนสมาชิกทั้งสภานี้ช่วยรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มันเร็ว ๆ แล้วก็พิจารณาให้เร็ว ๆ ก็เพื่อจะได้ผ่าน
ก่อนที่จะมีการยุบสภา กราบขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญดอกเตอร์สืบแสง

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสืบแสง พรหมบุญ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมขอกราบเรียนว่าความเป็นห่วงของท่านสมาชิกผู้อาวุโสในเรื่องการออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นสิ่งที่ควรรับฟัง และร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งเป็นเจ้าของร่างฯ และคณะได้เสนอนั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะก่อประโยชน์และจะป้องกันสิ่งที่ท่านสมาชิกผู้อาวุโสได้กล่าวถึง เพราะว่าเท่าที่กระผมทราบ ถึงแม้ว่าจะเป็น ส.ส. ใหม่ ได้รับทราบถึงการก่อกำเนิดของสถาบันพระปกเกล้านี้อย่างไม่เป็นทางการมาแล้ว เพราะว่าในทางส่วนตัวผมก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการของมูลนิธิสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งได้ให้เงินทุนวิจัยแก่นักศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในประเทศไทย ก็ทราบดีว่าการที่มีการเรียนการสอนระดับสูงโดยไม่มีพระราชบัญญัติหรือกฎหมายรองรับนั้น เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างยิ่ง และเป็นอุปสรรคในด้านที่สำคัญยิ่งก็คือในเรื่องประสิทธิภาพและความคล่องตัวตลอดจนความคิดริเริ่มที่จะพัฒนาประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนนั้นจะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็น ส.ส. ใหม่ กระผมก็มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่คณะผู้ร่างทั้ง ๔ คณะได้สละเวลาในการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ซึ่งโดยหลักการแล้วมีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนมาก ซึ่งมีเรื่องที่สำคัญ ๔ - ๕ ประเด็นที่กระผมจะอภิปรายเสริมในภายหลัง ซึ่งเป็นสิ่งที่จะฝากให้คณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณา แต่ในประการแรก กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้จะเป็นการประกันพัฒนาการของประชาธิปไตยในประเทศไทยที่ลุ่มๆดอนๆ มาตลอดนั้น ได้มีพัฒนาการอย่างยั่งยืนถ้าเรามีการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีการนำสิ่งที่ศึกษานั้น มาให้เป็นวิทยาทาน วิทยากรแก่ผู้ที่สนใจในเรื่องประชาธิปไตย ไม่เพียงแต่สมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติเท่านั้น แต่ประชาชนคนไทยและผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจ แม้กระทั่งชาวต่างประเทศหรือนักวิจัยต่างประเทศที่อยากจะศึกษาความเป็นไป และความเป็นมาของประชาธิปไตยไทยนั้น ก็สามารถที่จะมาร่วมทำวิจัย มาร่วมสอน มาร่วมกันพัฒนาและช่วยกันแก้ปัญหาเพื่อวิถีทางประชาธิปไตยว่า เราจะใช้ประชาธิปไตยให้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติ ไม่ว่าจะเป็นในด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจที่จะยั่งยืน และแก้ปัญหาได้นั้นจะต้องแก้ด้วยวิธีการประชาธิปไตย การศึกษาและการพัฒนาทางสังคมและด้านการเมืองจะพัฒนาได้ก็ด้วยการเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยเป็นหลักครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าเราได้ร่วมแรงร่วมใจในการที่จะให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างถูกต้องแล้ว ช่วยกันทวงดึงในชั้นอภิปรายและในชั้นแปรญัตติ

ในขั้นกรรมาธิการ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ความเป็นห่วง
ที่เกิดขึ้นเนื่องจากที่ผ่านมานั้นเราไม่มีร่างพระราชบัญญัติรองรับ สภาสถาบันก็ไม่มี
ขณะนี้ เป็นงานฝากไว้กับสภา สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าจะต้องโยกย้ายที่เรียน เหมือนกับว่า
มาอาศัยอยู่ในสภาโดยที่ยังไม่มีความเป็นตัวเป็นตน แต่ต้องมีกระบวนการสอน
อันนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าเห็นใจ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ถ้ามีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ผ่านออกมาเป็นกฎหมายแล้ว จะมีสภาสถาบันรับผิดชอบ จะมีผู้บริหารเต็มเวลา
รับผิดชอบ จะมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่กรรมการที่มาเป็นกรรมการสภาสถาบัน
โดยตำแหน่งจะเป็นผู้แต่งตั้งและเลือกสรร และจะได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า
โปรดกระหม่อม เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าสภาสถาบันที่จะตั้งขึ้นนั้นจะเป็นผู้ที่
ทำงานเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง ในประเด็นนี้กระผมอยากจะฝากประเด็นสำคัญ
๔ - ๕ ประเด็น ผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการที่จะทำงานในขั้น
กรรมาธิการวิสามัญ

ในประเด็นที่ ๑ ร่างฯ ทั้ง ๔ ฉบับที่แตกต่างกันในเรื่องสำคัญก็คือ
ในเรื่องแรก ในเรื่องตำแหน่งของผู้บริหารเต็มเวลานั้น จะเรียกว่าเป็นเลขาธิการ
หรือผู้อำนวยการสถาบัน ใน ๓ ร่างแรกของท่านพินิจ ท่านไพศาล ท่านฉัตรวุฒิ
ขออภัยที่เอ่ยนาม และของท่านวิชัยนั้นมีความแตกต่างกันแค่ชื่อ แต่กระผมอยากจะ
ขอใช้โอกาสนี้อภิปรายให้สมาชิกผู้ทรงเกียรติทราบนะครับว่า ในความเห็นส่วนตัวนั้น
ชื่ออาจจะไม่สำคัญ แต่ในทางปฏิบัติมีความสำคัญมาก เพราะการที่เราเรียกว่า
เลขาธิการนั้น ถ้าดูผิวเผินก็ไม่น่าจะผิดอะไร -----

แต่ผมเกรงว่าจะเกิดความสับสนในประการที่ ๑ คือเรามีเลขาธิการ อย่างน้อย ๆ ในสถาบันแห่งนี้ ๒ แล้ว คือเลขาธิการวุฒิสภา เลขาธิการสภาผู้แทนฯ และก็จะมีเลขาธิการสถาบันขึ้นมาอีก นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในทางการบริหารทางวิชาการ ปกติถ้าเราจะมีระดับสูงสุดของสถาบันการศึกษาก็จะเป็นอธิการบดีหรืออธิการ แต่ของเรานี้เป็นสถาบันก็ควรอย่างน้อย ๆ จะต้องเป็นผู้อำนวยการสถาบัน ซึ่งผู้อำนวยการสถาบันอาจจะทำหน้าที่เป็นเลขาธิการของสภาสถาบันได้ อันนั้นไม่เป็นปัญหา แต่ว่าตำแหน่งที่จะเป็นผู้บริหารในทางปฏิบัตินั้นจะเป็นผู้อำนวยการสถาบัน ประเด็นตรงนี้ก็คือความแตกต่างในเรื่องของร่างฯ ทั้ง ๔ ฉบับ นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในเรื่องของอายุ วาระของเลขาธิการหรือผู้อำนวยการสถาบันนี้ ใน ๒ ร่างฯ แรกนั้นของทำนพินิจและทำนไพศาลระบุนิยามตรา ๑๕ ว่าจะมีวาระ ๓ ปี ในขณะที่วาระของสภาสถาบันนั้นของกรรมการสภาสถาบันนั้นจะมีวาระอยู่ในมาตรา ๖ ทั้งหมด ๔ ปี ความเหลื่อมของเวลาอันนี้ในทางปฏิบัติมักจะมีปัญหาเสมอ เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นอยากจะฝากผ่านท่านประธานว่า ถ้าจะให้กรรมการสภาสถาบันมีวาระ ๔ ปี เลขาธิการหรือผู้อำนวยการสถาบันก็ควรจะมีวาระ ๔ ปีด้วย เพื่อให้สอดคล้องกัน เพราะว่าในการเลือกกรรมการสถาบันนั้น ผู้ที่มาโดยตำแหน่งจะเป็นผู้เลือกผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะฉะนั้นอันนี้จะไม่มีปัญหา สามารถจะทำได้ทันทีที่มีผู้ทรงคุณวุฒิคนใดคนหนึ่งลาออกหรือว่าหมดวาระไป หรือว่าตายในตำแหน่งอะไร กรรมการที่มาจากตำแหน่งโดยตำแหน่งนั้นสามารถจะตั้งกรรมการที่ขาดได้ทันที ซึ่งถึงแม้จะตั้งไม่ได้ทันที เสียข้งมากก็อาจจะตั้งได้อยู่แล้วในการตั้งเลขาธิการหรือผู้อำนวยการ ถ้าจำเป็นจะต้องตั้งตามวาระ แต่ถ้าให้เหลื่อมกัน ๓ ปีบ้าง ๔ ปีบ้าง เกรงจะเป็นปัญหาในระหว่างที่ว่างเลขาธิการ เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าถ้าเป็นไปได้วาระของเลขาธิการหรือผู้อำนวยการนั้นควรจะมีเท่ากัน ถ้าจะ ๓ ปีก็ ๓ ปีเท่ากัน แต่ปกติแล้วจะไม่ค่อยมี ๓ ปี

ประการต่อมาที่กระผมอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นที่ ๓ ก็คือว่าในเรื่องคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิที่จะแต่งตั้งโดยกรรมการที่มาโดยตำแหน่ง ซึ่งกรรมการโดยตำแหน่งจะประกอบด้วยประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักงานประมาต เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการวุฒิสภา ท่านเหล่านี้เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง แต่ว่าท่านจะต้องเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ตามวรรคหนึ่งนี้ของมาตรา ๔ โดยไม่ได้ระบุคุณสมบัติไว้ ตรงนี้แม้ว่าเราจะบอกว่า เราต้องเชื่อในเกียรติของกรรมการสถาบันที่มาโดยตำแหน่ง เราเชื่อในเกียรติ ของท่าน แต่ในมุมมองกลับกระผมคิดว่าอาจจะทำความลำบากใจให้แก่ท่านในการที่จะเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยที่ไม่ระบุคุณสมบัติ ถ้าเราจะช่วยท่านสักหน่อยหนึ่งว่าระบุคุณสมบัติ อย่างใดอย่างหนึ่ง ผมยกตัวอย่าง เช่นอาจจะบอกว่าคุณวุฒิของกรรมการสถาบัน ที่จะต้องเสนอโดยกรรมการที่มาโดยตำแหน่งนั้นจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ หรือผู้ชำนาญการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาธิปไตย เพราะว่าเราจะตั้ง กรรมการสภาสถาบันที่มาเกี่ยวข้องกับสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งมีภารกิจหลัก ในเรื่องการพัฒนาประชาธิปไตยนั้นก็ควรจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ ที่เกี่ยวกับประชาธิปไตย แต่เพื่อเป็นการเปิดกว้างสักหน่อยหนึ่งว่า อาจจะเป็น บุคคลอื่นหรือผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีความสำคัญ หรือว่าแสดงผลงานในอดีตในเรื่อง ของนโยบายสาธารณะ หรือที่ภาษาอังกฤษเราเรียกพับลิก โพลีซี (Public Policy) นั้นก็ทำได้ คือขยายอันนั้นออกไป ว่าบางท่านอาจจะไม่ได้เกี่ยวข้องหรือเป็น นักวิชาการประชาธิปไตยโดยตรง แต่เป็นผู้ที่ให้ความสนใจและมีบทบาทในเรื่อง นโยบายสาธารณะ คือให้ความสนใจในเรื่องผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นประจำ ในอดีตที่ผ่านมาคนเหล่านี้ก็ควรจะเข้ามาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วย ถ้าเราไปกำหนดคุณสมบัติอย่างนี้ให้ชัดเจน ก็จะทำให้การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นสามารถทำได้โปร่งใส และก็จะไม่ถูกครหา และจะเป็นการประกัน ความมีประสิทธิภาพของสถาบันด้วย นั้นเป็นประเด็นที่ ๓

ประเด็นที่ ๔ ในมาตรา ๕ (๖) ซึ่งมีท่านผู้มีเกียรติได้เสนอไว้ใน การอภิปรายของท่านว่า สถาบันแห่งนี้อาจจะให้ปริญญาบัตร แล้วผมอ่านใน เชิงอรรถว่าท่านต้องขอสงวนไว้ว่าอาจจะให้สถาบันแห่งนี้ให้ปริญญาบัตรได้ ตรงนี้ผมเป็นห่วงครับท่านประธาน เพราะว่าสถาบันพระปกเกล้าที่จะกำเนิดขึ้น อย่างเป็นทางการนี้มีลักษณะพิเศษครับ ไม่ใช่เป็นสถาบันการศึกษาธรรมดาทั่วไป เหมือนกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่เป็นวิทยาลัย แต่เป็นสถาบันพิเศษที่มีภารกิจ เฉพาะที่จะให้การฝึกอบรม การวิจัย เผยแพร่ประชาธิปไตยในเรื่องที่เกี่ยวกับการ ทำประชาธิปไตยให้ยั่งยืนนี้ เพราะฉะนั้นถ้าไปหลงอยู่ในวังวนของการให้ ปริญญาบัตร ภารกิจหลักก็จะเปลี่ยนแปลงไป จะแปรปรวนกลายเป็นว่าเป็นสถาบัน การศึกษาที่จะต้องมียาจารย์หลักของตนเอง เพราะการให้ปริญญาบัตรนั้น ถ้าจะ มีประสิทธิภาพแล้วจะต้องมียาจารย์ประจำครับ ถึงจะใช้อาจารย์พิเศษแค่ไหน ก็ตาม มากน้อยก็ตาม ต้องมียาจารย์ประจำครับ แต่ถ้าเราเป็นสถาบันพิเศษที่ให้ การอบรมเป็นพิเศษ ทำการวิจัยเป็นพิเศษ นักวิจัยไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถาบัน เราอาจจะทำข้อตกลงพิเศษให้ทำวิจัยบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาธิปไตยให้กับ สถาบันได้ เชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษในการสอน ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญซึ่งเราเลือก เชิญได้ตามใจชอบ นั่นหมายถึงประสิทธิภาพในการฝึกอบรมของเรา แต่ถ้าเป็น สถาบันที่มุ่งให้ปริญญาแล้ว งบประมาณที่ท่านผู้ทรงเกียรติผู้อาวุโสเป็นห่วงจะต้อง บานปลายอย่างมาก แต่ถ้าเป็นสถาบันพิเศษที่มีภารกิจหลักที่เห็นได้ชัดเจนก็จะ สามารถควบคุมงบประมาณได้ และสามารถจะระดมทุนได้ เพราะว่าถ้าทำวิจัย เพื่อประชาธิปไตยนี้มีมูลนิธิ มีองค์กรหลายแห่งที่พร้อมจะให้ทุนวิจัย เพื่อการวิจัย ในการที่จะพัฒนาประชาธิปไตยให้แก่ประเทศไทยนี้อย่างมากมาย แต่หากคนที่รับ ทุนนั้นไม่ได้ ในฐานะที่กระผมเป็นอนุกรรมการอยู่ในกรรมการมูลนิธิพระปกเกล้า ยืนยันได้ว่าบางครั้งกรรมการมีความลำบากใจมากที่จะหาคณะวิจัยที่มีประสิทธิภาพ แต่ถ้ามีสถาบันแห่งนี้เกิดขึ้น การระดมทุนเพื่อการวิจัยก็ดี การระดมทุนเพื่อที่จะ มาใช้จ่ายในการที่จะฝึกอบรมก็ดี สามารถทำได้ง่ายเพราะภารกิจชัดเจนครับ ไม่ว่าจะมูลนิธิในหรือต่างประเทศนี้พร้อมจะให้การสนับสนุน ผมยืนยันในข้อนี้ เพราะว่าผมก็เคยเป็นกรรมการมูลนิธิต่างประเทศนะครับ ก็ทราบดีว่าเวลาจะ ให้ทุนแก่นักวิจัยไทยนี้ ไม่ใช่ที่ไม่มีเงินทุนนะครับ หากนักวิจัยที่สนใจจะทำเรื่อง ที่เราเสนอ แล้วก็สนใจอย่างเดียวยังไม่พอ มีความรักในงานที่จะทำ แล้วก็มีความ รับผิดชอบด้วยนี้ไม่ใช่หาได้ง่าย ๆ ครับ แต่ถ้ามีสถาบันรองรับ การทำอย่างนี้

๑๐๗

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

ฐานิสำ ๕๒/๒

จะทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งอาจจะทำโดยคณะนักศึกษาที่เข้าเรียนซึ่งเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ
มีประสบการณ์ บางทีบางท่านมีประสบการณ์มากมายต่อทางการเมือง ท่านจะ
สามารถช่วยสถาบันได้ สถาบันหาเงินมาให้ เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายในส่วนนี้
มันก็จะบรรเทาเบาบางลงไปครับ-----

- ๕๓/๑

เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ นะครับ ในมาตรา ๕ (๖) ผมเห็นว่าควรชัดเจน นะครับ ว่าไม่ควรให้ปริญญาบัตร แต่มีสิทธิจะให้ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรได้

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยในเรื่องให้ ปริญญาบัตรก็คือ ถ้าให้ปริญญาบัตรแล้วก็จะไปเกี่ยวเนื่องกับทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยจะต้องพิจารณา เพราะว่าตามกฎหมายนะครับ ผู้ที่สถาบัน การศึกษาที่จะให้ปริญญาบัตร ไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชนนะครับ ต้องผ่าน ทบวงมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นเมื่อผ่านทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งอาจจะไม่ใช่ บัญหาครับ เพราะว่า เป็นหน่วยงานของรัฐเหมือนกัน แต่ปัญหาคือว่า ถ้าจะให้ ปริญญาบัตรอย่างมีประสิทธิภาพ ท่านจะต้องจัดการเรียนการสอนตามระเบียบ ทบวงมหาวิทยาลัย นั่นก็คือต้องมีอาจารย์ประจำเป็นสัดส่วนเท่านั้นเท่านั้น มีเครื่องมือ เครื่องมือเท่านั้นเท่านั้น ความคล่องตัวจะหายไปครับ ผมบริหารสถาบันทั้ง เอกชนและของรัฐ ยืนยันข้อนี้ เพราะฉะนั้นความไม่คล่องตัวนั้นบางส่วนเป็นส่วน ของการที่เพื่อประสิทธิภาพ แต่บางส่วนเป็นความไม่คล่องตัวเพราะกฎระเบียบ นะครับ เพราะฉะนั้นความมีกฎระเบียบนั้นมันมีทั้งส่วนที่เสริมประสิทธิภาพและ ส่วนที่ขัดขวางประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้นะครับ ผมคิดว่า เราไม่ควรจะก้าวไปถึงขั้นที่จะให้ปริญญาบัตรนะครับ นั่นชัดเจนนะครับ ท่านประธานครับ

ผมมีข้อฝากประการสุดท้ายนะครับ ก็คือในมาตรา ๒๕ (๓) ของทุกร่างฯ นะครับ ได้ระบุไว้แต่ไม่ชัดเจนนะครับ ได้ระบุไว้ว่าควรจะมีการ ประเมินผลและ เสนอรายงานให้ท่านประธานสภาทราบนะครับ แต่แค่นั้นผมคิดว่า ยังไม่พอครับ ท่านประธาน คือไม่เพียงแต่เสนอประธานสภาซึ่งก็คือประธานสภา สถาบัน ซึ่งก็คือประธานรัฐสภานะครับ แต่ควรระบุให้ชัดเจนว่า การเสนอต่อ ประธานสภานั้น หรือประธานรัฐสภานั้น ก็เพื่อให้ท่านเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภาเพื่อทราบด้วย เพราะสถาบันแห่งนี้ นะครับจะต้องขึ้นอยู่กับรัฐสภา เพราะฉะนั้นเมื่อเสนอประธานสภาแล้วบางครั้งถ้าเราทิ้งไว้แค่นั้น ท่านอาจจะ ทราบและท่านก็ไม่เสนอก็ได้ หรือท่านจะเสนอก็ได้ แต่เราควรระบุให้ชัดเจน นะครับว่า เพื่อให้สมาชิกของสภาแห่งนี้ได้รับทราบและติดตามการดำเนินงานของ สถาบันพระปกเกล้าได้อย่างใกล้ชิด เพื่อที่เราจะได้ช่วยกันมีส่วนร่วมทั้งในเรื่อง ของการติดตาม ในการระดมทุน ในการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกอย่างของ สถาบันนะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมนี้เกิดขึ้นได้

การรายงานผลงานของสถาบันพระปกเกล้านี้ควรจะรายงานถึงประธานรัฐสภา เพื่อให้ท่านเสนอต่อรัฐสภาตามความเหมาะสมครับ ผมก็อยากจะขอฝาก ประเด็นเสริมทั้ง ๕ ประเด็นนี้ผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านคณะกรรมการ ซึ่งจะตั้งขึ้นในโอกาสต่อไป แต่ว่าในท้ายที่สุดนี้ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า สถาบันแห่งนี้มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ต่อการพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศไทย ควรจะเป็นการทำงานอย่างเป็นระบบ และเป็นการทำงานที่สามารถที่จะยังประโยชน์แก่ประเทศชาติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองครับ ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสุเมธก่อนแล้วตามด้วยท่านเสกสรรนะครับ

นายสุเมธ พรหมพันธ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุเมธ พรหมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม กระผมมีความประทับใจแล้วก็มีความชื่นชมกับพระราชบัญญัติ ทั้ง ๔ ฉบับ ที่ได้เสนอร่างฯ ต่อสภาในวันนี้ เพราะว่าสภาผู้แทนราษฎร ของเรานั้นไม่ได้มีหลักประกันมาเป็นเวลานาน ปัญหาทางการเมือง การปกครอง ของเรานั้นได้ถูกมองว่าทำให้เกิดปัญหาให้กับชาติบ้านเมืองมาโดยตลอด สถาบันพระปกเกล้าก็เป็นความหวังอย่างหนึ่งที่จะสามารถช่วยคลี่คลายปัญหา แล้วก็สร้างมาตรฐานทางการเมืองให้กับประเทศของเราในโอกาสต่อไปนะครับ กระผมมีความประสงค์ที่จะขออภิปรายประมาณ ๓ ประเด็น ที่ท่านสมาชิกหลายท่าน ก็ได้อภิปรายไปแล้ว

ประเด็นแรกที่กระผมจะขออภิปรายคือเรื่องเกี่ยวกับสถาบัน สถาบันแห่งนี้ที่ท่านผู้เสนอท่านแรก ขอประทานที่เอ่ยนามคือ ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ได้พูดถึงประวัติความเป็นมา และชื่อของสถาบันซึ่งขอใช้พระนามของพระมหากษัตริย์ ในอดีตที่พระองค์ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญให้กับประเทศของเรานะครับ เชื่อว่า สถาบันพระปกเกล้านี้เป็นพระนามที่สูงส่งควรแก่การยกย่องนับถือนะครับ และอีกอันหนึ่งเมื่อตั้งสถาบันขึ้นมาแล้วนี้ ในส่วนองค์กรบริหารที่ร่างพระราชบัญญัติ สถาบันพระปกเกล้าก็ได้พูดถึงว่าเลขาธิการ ๓ ฉบับ แล้วก็ผู้อำนวยการ ๑ ฉบับนั้น กระผมขอกราบเรียนว่าเป็นตำแหน่งที่มีความหมายเทียบเท่ากับอธิการบดี หรือว่า

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๕๓/๓

ผู้ที่มีความสำคัญกับในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง เท่ากับสถาบันราชภัฏ เท่ากับ
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ซึ่งได้ตั้งขึ้นมานะครับ -----

เพราะฉะนั้นสถาบันพระปกเกล้านี้เมื่อตั้งขึ้นมา เพื่อต้องการให้เป็นอิสระจากการถูกรอบงำโดยองค์กรอื่นนะครับ กระผมก็ขอกราบเรียนว่า

เท่าที่ได้ติดตามแล้วก็ศึกษาสถาบันพระปกเกล้ามานี้ ก็มีคณะกรรมการผู้มีความรู้คุณภาพผู้ที่มีความชำนาญทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเกี่ยวกับการเมืองการปกครองระดับสูงมาจากหลาย ๆ มหาวิทยาลัยได้มาเป็นผู้สอนนะครับ แล้วกระผมก็เชื่อว่าเป็นเมื่อสถาบันถ้าตั้งขึ้นถูกต้อง แล้วก็สามารถบริหารเป็นอิสระแล้วนั้น จะทำให้มาตรฐานสูงขึ้น แต่กระผมก็คิดใจมาตราเดียวกับที่ท่านที่ได้อภิปรายเมื่อกี้ว่า ในมาตรา ๕ ว่าถึงอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน และมีอำนาจหน้าที่ใน (๓) พิจารณาแผนหลักและแผนการดำเนินงานของสถาบันนี้ กระผมคิดว่าตรงนี้ยังไม่ชัดเจน ก็ควรจะเป็นแผนพัฒนาประชาธิปไตยนะครับ ตรงนี้ ส่วนใน (๖) อนุมัติประกาศนียบัตรและวุฒิปัตรแก่ผู้สำเร็จหลักสูตรการศึกษาอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดนั้น กระผมกลับมีความเห็นตรงกันข้ามว่า ในเมื่อสถาบันมีศักดิ์ศรีสูงสุดเป็นสถาบันหนึ่งของสภาผู้แทนราษฎรเป็นสถาบันที่มีเกียรติ แล้วก็ได้แล้วเรียนศึกษามา ขณะนี้ได้กำหนดว่าต้องจบปริญญาตรีก่อน แล้วก็ผู้แทนราษฎรจะต้องได้รับเลือกตั้งมาถึง ๓ สมัย ชำราชากรจะต้องได้ ซี. ๕ แต่ว่าพอมาในสถาบันนี้ได้ประกาศนียบัตรหรือวุฒิปัตร นั้นแสดงว่าเป็นสถาบันหรือโรงเรียน อันนี้ก็เป็นการที่กระผมถามอยู่ในใจ แล้วก็ยังต้องหาคำตอบอยู่นะครับ ฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้าจะให้ศักดิ์ศรีของสถาบันนี้ท่านสามารถที่จะปรับปรุงหลักสูตรให้สูงขึ้น แล้วก็อนุมัติเป็นปริญญาบัตรเพื่อให้มีศักดิ์ศรีสมกับเป็นสถาบันสูงสุดที่เรามีอยู่ ถ้าจะพูดถึงสถาบันของสภานั้นได้ถูกรอบงำโดยสถาบันฝ่ายบริหารมาโดยตลอดครับ เพราะว่าสถาบันฝ่ายบริหารแม้แต่การบริหารงานของสภาที่คณะครับ ก็ต้องเอา ก.ร. มาให้ความเห็น บัดนี้ ก็เหมือนกันครับ เพราะว่าสถาบันพระปกเกล้านี้ได้ให้ความเห็นโดยคณาจารย์ที่มาจากสถาบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งกระผมก็ได้เห็นข้อสังเกตอยู่ในมาตรา ๕ ใน (๖) ซึ่งขอประธานเอชชานาม ท่านพินิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง กรรมการสถาบันได้สงวนความเห็นว่าจะให้ปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จหลักสูตรการศึกษาอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดไว้ แล้วก็ท่านกรรมาธิการซึ่งมาจากมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นอาจารย์ของเราเอง ก็เสนอความเห็นว่าการใช้คำว่าปริญญาบัตรน่าจะเป็นเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องกับ

ทบวงมหาวิทยาลัย อาจจะทำให้ปริญญามีปัญหาในขั้นตอนการตรวจ
 ร่างพระราชบัญญัติก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ะครับชัดเจนว่า
 สภาผู้แทนราษฎรต้องไปขึ้นต่อทบวงมหาวิทยาลัย อันนี้ถูกต้องหรือไม่ครับ
 ผมขอตั้งคำถามไว้สำหรับคณะกรรมการที่จะได้ตั้งขึ้นมา เพื่อนำไป
 แปรญัติในวาระที่ ๒ ว่าสภาของเรานั้น ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการ
 ในมาตรา ๒๗ นี้จะต้องไปขึ้นต่อรัฐมนตรีว่าการทบวงฯ จะต้องขึ้นต่อ
 ปลัดกระทรวงอันนี้ถ้าพูดถึงข้าราชการซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดในสภา
 ไม่ว่าจะ เป็นเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขาธิการวุฒิสภา หรือ
 เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งจะตั้งต่อไปนี้ ก็คงจะอยู่ในระดับสูงสุด
 ของหัวหน้าผู้บริหารนะครับ กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธาน เพื่อจะได้
 ให้ความเห็นเพิ่มเติมในมาตรา ๒๖ อันนี้เป็นปัญหาที่จะต้องขอเสนอ
 คณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นมาตามที่มติจะได้จัดตั้งขึ้นมาในโอกาสต่อไปนี้
 ให้พิจารณาในวาระคดี และวรรคห้า ในการโอน แสดงว่าเบื้องต้นท่านต้องการ
 ให้พัฒนาทฤษฎี ต้องการพัฒนาหลักสูตร ต้องการให้ความรู้ความสามารถ
 เป็นนักบริหารระดับสูง แต่การบริหารบุคคลของท่านนะครับ มีปัญหา
 แนนอนนะครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนอ่านในวาระคดี และวรรคห้า
 เพื่อเป็นส่วนประกอบในการวินิจฉัยนะครับ วาระคดี การโอนข้าราชการ
 ตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะเลิกหรือ
 ยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ-----

วรรคห้า การโอนลูกจ้างตามมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงาน เพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มีควมผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย บำเหน็จลูกจ้าง เพราะฉะนั้นคนที่มีความรู้สูง ๆ มีความชำนาญ มีสมองที่ปราดเปรื่อง ใครจะออกไปสู่ระบบนี้ครับท่านประธานครับ เพราะว่าถ้าหากลูกจ้างหรือข้าราชการในสภานี้จะออกไปก็ต้องถือว่าถูกให้ออกจากราชการให้เลิกจ้างก่อน แล้วผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสถาบันนี้คือ ประธานรัฐสภาคนเดียวกัน แต่ว่าเวลาออกไปจะต้องให้ออกก่อน แล้วถ้าจะมาต่ออายุก็ต้องมาต่อในวรรคหก วรรคเจ็ด อันนี้ก็แสดงว่าไปบอนไซ หรือว่าไม่มีการเจริญเติบโตของสถาบันเตรียมไว้แล้ว คนเก่ง ๆ ห้ามออกไป แต่คนที่มีปัญหาเท่านั้นที่จะออกไปนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนเป็นข้อฝากว่า ถ้าหากได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ กระผมอยากจะขอกราบเรียนเสนอว่าการโอนควรจะต่อเนื่อง เพราะว่า เป็นองค์กรที่อยู่ในสังกัดเดียวกัน สำหรับ (๔) (๕) นี้ควรจะตัดออกไป เพื่อให้การโอนคล่องตัว ให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานและได้บุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้าสู่ระบบนะครับ กระผมเชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นำมาจากการประกาศใช้ข้อบังคับของรัฐสภา และก็มาเป็นตัวร่างพระราชบัญญัตินี้ นะครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ส่วนพระราชบัญญัตินั้นควรจะมีความคล่องตัวในการบริหาร มีประสิทธิภาพ และมีการพัฒนานะครับ แผนพัฒนาการเมือง การปกครองจะสำเร็จได้ด้วยการมีข้อบังคับและกฎหมายที่ดี มีพระราชบัญญัติที่ดี กระผมเชื่อว่าที่สถาบันพระปกเกล้าเปิดกว้างออกไปสู่ประชาชนภายนอก นอกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่าการเมืองของเรา นั้นไม่ใช่อยู่เฉพาะผู้แทนฯ แต่อยู่กับประชาชนทั่ว ๆ ไป ฝ่ายบริหารที่เข้ามาสู่การศึกษา ระบบการศึกษาของสถาบันพระปกเกล้า นั้นละครับ เป็นบุคคลที่จะต้องไปเผยแพร่ต่อไป ในระดับสูงขึ้นไปก็ยังมีเครือข่ายที่กว้างไกลไปสู่จังหวัดต่าง ๆ อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน มีการเผยแพร่ไปสู่กลุ่มชน กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่สถาบันนี้ควรจะ ได้ขยายผลออกไปให้เผยแพร่และพัฒนาครับ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าทั้ง ๔ ฉบับ เพื่อให้มีตั้งคณะกรรมการต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเสกสรร แสนภูมิ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธานด้วยความเคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานครับ ผมคงใช้เวลาไม่มากมานัก เพราะว่าความจริงแล้ว ผมเตรียมหัวข้อที่จะอภิปรายไว้มากพอสมควร แต่ว่าท่านสมาชิกที่อภิปรายไปก็ตรงประเด็นดีแล้ว ผมกราบเรียนอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธาน ถึงจะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยท่านสมาชิก ไม่ใช่เป็นร่างของรัฐบาลก็ตาม ๔ ฉบับตรงนี้นั้นมีความหมายหลักการและเหตุผลที่ค่อนข้างจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาจจะมีบางมาตรา เช่น มาตรา ๑๕ เท่านั้นเอง ในเงื่อนไขของอายุ ๔ ปี ๓ ปีนะครับ แล้วการเป็นตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันหรือเลขาฯ เท่านั้นเอง คิดว่าท่านที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญก็คงจะสามารถที่จะตกลงหรือหาทางที่จะเป็นแนวทางที่ตีปฏิบัติกันได้ค่อนข้างจะไม่มีปัญหาอะไรมากมาย ท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่ผมภาคภูมิใจก็คือ สถาบันพระปกเกล้านี้เป็นสถาบันหนึ่ง ซึ่งเป็นสถาบันชั้นสูงที่เราควรจะให้การสนับสนุน เพราะว่าชื่อของสถาบันนั้นนะครับ ตรงกับองค์พระมหากษัตริย์พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานพระราชอำนาจให้กับพวกเราปวงชนชาวไทยนะครับ เป็นสิ่งที่เราต้องจดจำและจารึกว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นนะครับ เป็นการปกครองที่คู่กับประเทศไทยของเรา นั้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ในการศึกษา ในสถาบันนั้น สถาบันพระปกเกล้าของเราในปัจจุบันที่กำลังดำเนินการอยู่นั้นเป็นที่ทราบกันว่าไม่มีพระราชบัญญัติหรือกฎหมายรองรับนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เราจำเป็นต้องแก้ไขที่จะต้องมีการร่างพระราชบัญญัติรองรับ และก็ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่เป็นอุปสรรค -----

ท่านประธานครับ ส่วนที่กระผมอยากจะกราบเรียนนั้นเป็นข้อติฝาท่านประธาน ไปถึงท่านที่เป็นกรรมการวิสามัญ จริง ๆ แล้วนี่มติของเราจะต้องรับร่างฯ นี้ แล้วก็ตั้งกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน ท่านประธานครับ กระผมกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปถึงผู้ที่เป็นกรรมการที่จะต้องมีการปรับปรุง แล้วก็แก้ไข กันบ้างในส่วนที่เป็นเรื่องของการพิจารณา ท่านที่จะมาเข้าอบรมในสถาบัน ดังกล่าว ที่ผ่านมานั้น การอภิปรายของท่าน ส.ส. ชัย ชิดชอบ ผู้แทนอาวุโส จากจังหวัดบุรีรัมย์ ขออภัยที่เอ่ยนามท่านนั้น ท่านได้พูดในความเป็นจริงครับ กระผมเองนั้นอยู่ในสภามานานพอสมควร การตั้งสถาบันพระปกเกล้านี้จริง ๆ แล้วก็ยอมรับว่ากระผมเองก็ไม่ทราบ แต่ว่าทราบตอนที่ไปเรียนปริญญาโท แล้วท่านอธิการบดีท่านได้เรียนให้ทราบถึงรู้ว่ามี การตั้งสถาบันพระปกเกล้า อยู่ในสภาแห่งนี้ อันนั้นเป็นประการที่ ๑ ครับ กระผมใคร่ขอเรียนถึงว่า เวลา พิจารณาท่านที่จะมาอบรมตรงนี้นั้น น่าจะมีการประชาสัมพันธ์ให้บรรดาสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรได้ทราบด้วยนะครับว่า มีองค์ประกอบในการเลือกเฟ้นผู้มาอบรม อย่างเป็นทางการ อาทิเช่น ในการที่กำหนดกฎเกณฑ์ว่าผู้ที่มาอบรมสถาบันดังกล่าวนี้จะต้องเป็น ผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรี ในส่วนของผู้แทนราษฎรตรงนี้นั้น เราน่าจะมีช้อยซ์ (Choice) หรือมีข้อที่แบ่งออกไป เช่นว่า ผู้ไม่จบปริญญาตรี แล้วเป็น ส.ส. เป็นผู้แทนอาวุโส เช่น เราอาจจะกำหนดเครื่องราชฯ เป็นสาย ๒ หรือสาย ๓ อะไรอย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นรายละเอียดที่กระผมกราบเรียนเป็นข้อสังเกตนะครับ ท่านประธาน อย่างนี้เป็นต้น เพราะมีฉะนั้นแล้วจะเป็นการเหลื่อมล้ำหรือเป็นการแบ่งแยกว่า ผู้ที่จะเข้ามาสู่สถาบันดังกล่าวนี้จะเป็นชนชั้นอย่างไร กระผมฝากตรงนี้ไว้ว่า ถึงจะเป็นประเด็นเล็ก ๆ แต่กระผมคิดว่าไม่เล็กนะครับ เพราะว่า เป็น ประเด็นที่มีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทางความคิดกันอยู่ แล้วในส่วนที่สถาบัน อันนี้กระผมเห็นด้วยนะครับว่า เราควรจะมีสถานที่การอบรม การเรียนกันอย่างไร เพราะปัจจุบันนี้จะเห็นว่า ที่สภาผู้แทนราษฎรมีปัญหาเกี่ยวกับที่จอดรถเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาในการจอดรถของเราไม่เพียงพอ นะครับ แม้กระทั่งสถาบันนี้จะมีการศึกษา กันในวันจันทร์ วันอังคาร และวันศุกร์ก็ยังมีปัญหาอยู่นะครับ แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ ของสภาเองก็บ่นเรื่องการจอดรถเหมือนกัน ท่านประธาน ตรงนี้กระผมอยาก จะกราบเรียนย่อนิดหนึ่งว่า ในด้านการที่ให้เจ้าหน้าที่ไปจอดรถข้างนอกนี้ บางทีผมก็มีบาปในหัวใจ เพราะเป็นคำร้องเรียนของกระผมว่า ในวันประชุม สภาผู้แทนราษฎรที่ไม่มีที่จอด เจ้าหน้าที่ของสภาหลายท่านก็ยังแซวกระผมอยู่ว่า

เป็นเพราะกรรมนี้ทำให้เขาต้องจอตลอดไกล แล้วก็เสี่ยงต่อการเสียชีวิต
 แล้วก็ต้องเดินไกลนะครับ อย่างนี้ก็ เป็นบาปในหัวใจของกรรมในส่วนหนึ่ง
 กรรมคิดว่าตรงนี้นั้น ต้องสนับสนุนการอภิปรายของท่าน ส.ส. ชัย ที่ว่า ให้ไป
 หาที่ ห้องศึกษาหรือห้องอบรมเป็นที่อื่น อันนี้ก็ เป็นประเด็นที่ไม่นำมาลงข้ามนะครับ
 ต่อไปก็เป็นประเด็นความฟุ่มเฟือย เนื่องจากวิกฤตการณ์ตรงนี้นั้น เป็นเศรษฐกิจ
 ของเราที่ไม่ดีนะครับ สังคมของผู้แทนราษฎรนี้ หลาย ๆ ท่านอยู่ข้างนอก
 มักจะมองว่าเราเอาไรด์เอาเปรียบสังคม จริง ๆ แล้วเราก็ไม่ได้เอาไรด์เอาเปรียบ
 สังคมนะครับ ยังช่วยเหลือสังคมด้วยซ้ำไป แต่ว่าสภาพการณ์ที่เรามีอาการทาน
 อะไรต่าง ๆ นี้ ดูเหมือนว่าเราเอาเปรียบ พร้อมทั้งสถาบันดังกล่าวนี้ด้วย
 อาหารที่มีมาก แต่ว่าเนื่องจากสมาชิกมาไม่ครบ อาหารเหลือ อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ
 กรรมยอมรับว่ากรรมก็เห็นว่าอาหารค่อนข้างจะเหลือเฟือมากนะครับ
 ตรงนี้ก็ขอฝากนะครับว่า จะทำอย่างไรที่จะให้เราประหยัดให้กลับอยู่ในสภาวะ
 ปัจจุบัน

ส่วนประเด็นสุดท้ายนี้ ขณะที่ท่าน ส.ส. ชัย ชิดชอบ ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน
 ท่านอภิปรายเป็นการหยอกเอิน ท่านรัฐมนตรีวิรัชกับกรรมนั่งอยู่ด้วยกันนะครับ
 ท่านก็บอกว่า ถ้าคุณเสกสรรอภิปรายให้ช่วยแก้ข่าวตรงนี้ผิดหนึ่งนะครับ ความจริง
 ท่านรัฐมนตรีวิรัช รัตนเศรษฐี นั้นไม่ได้ขาดการอบรมสถาบันดังกล่าว เพียงแต่ว่า
 ตอนที่ท่านได้รับโปรดเกล้าฯ เป็นรัฐมนตรี ท่านยังเกลี้ยกล่อมไม่เสร็จ ท่านลาอยู่
 ๒ วัน ถ้ากรรมจำไม่ผิด คือวันอังคารและวันศุกร์ก่อนที่ผ่านมา ก็ขอกราบเรียนว่า
 ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้นะครับ เดียวบางท่านไม่เข้าใจก็นึกว่าท่านไม่รับผิดชอบนะครับ
 ท่านก็ฝากให้กรรมได้นำกราบเรียนท่านประธานให้กับท่านที่ได้ฟังอยู่ทางบ้าน
 ได้โปรดทราบว่าท่านรัฐมนตรีไม่ได้หนีไปไหน ยังมีงานรับผิดชอบ แล้วก็เกลี้ยเวลา
 ลงตัวเรียบร้อยแล้ว ท้ายสุดนี้กรรมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า
 ประเด็นที่กรรมพูดมา ๒ - ๓ ประเด็นนั้น คงเป็นหน้าที่ของกรรมาธิการวิสามัญ
 ที่จะต้องแก้ไขในประเด็นนี้ ส่วนใหญ่แล้วเราก็เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 กรรมเองก็ย่อมสนับสนุนทั้ง ๔ ร่างฯ ด้วยกัน อาจจะมีบางมาตราที่ต้องแก้ไข
 กันอย่างที่กราบเรียนมาแล้ว คงไม่เป็นปัญหา จึงกราบเรียนท่านประธาน
 ด้วยความเคารพครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านฉัฐติ และตามด้วยท่านกฤษฎางนะครับ

นายฉัฐติ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ฉัฐติ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระผมได้ร่วมกับท่าน ส.ส. เรวัต ลิริณกุล เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. . . . จึงใคร่ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ที่ผ่านมาผู้คนในบ้านเมืองต่างแสดงความวิตกกังวลกับการที่ประเทศชาติของเราได้มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และภายในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ นี้ เราก็จะมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่สำคัญอีก ๓ ฉบับด้วยกันก็คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ซึ่งจะครบกำหนด ๑๒๐ วันตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตามที่เรามีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้ว เรามีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายลูก ๓ ฉบับแล้ว เราจะมี การเลือกตั้งในอนาคตที่จะเกิดขึ้น กระบวนการปฏิรูปทางการเมืองนั้นสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่เราอยากให้เห็นในอนาคตหรือไม่ ภาพลักษณ์ของนักการเมืองจะเป็นที่ยอมรับเชื่อถือของประชาชนมากยิ่งขึ้นหรือไม่ กลไกทางการเมืองที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะสามารถทำให้ประเทศชาติของเรามั่นคงแข็งแรง มีพลังอำนาจแห่งชาติ เศรษฐกิจจะกลับฟื้นคืนมาได้ดีหรือไม่ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ลำพังแต่เพียงกฎหมายรัฐธรรมนูญ ลำพังแต่เพียงกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ ฉบับนั้น ไม่สามารถที่จะทำให้กระบวนการปฏิรูปทางการเมืองสำเร็จสมบูรณ์ได้โดยแท้จริง เรายังจำเป็นต้องดำเนินการหลายสิ่งหลายอย่างควบคู่กันไปด้วย นั่นก็คือ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งผมได้ทราบว่าขณะนี้ท่านรัฐมนตรี ชุมพล ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กำลังมีนโยบายที่จะนำรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนนี้ไปบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับของกระทรวงศึกษาธิการ นั่นก็เป็นกลไกหนึ่งที่จะทำให้การปฏิรูปทางการเมืองของเราสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เราต้องการ ยังมีอีกหลายประการครับ การปฏิรูประบบราชการก็เช่นเดียวกัน

เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่าน ส.ส. นพดล ปัทมะ
ก็ได้เสนอการยกร่างแผนพัฒนาทางการเมือง นั่นก็เป็นนิมิตหมายที่ดี กระแส
การเคลื่อนไหวของการที่จะผลักดันให้เกิดการปฏิรูปจริง ๆ นั้น มันต้องเคลื่อนไป
พร้อม ๆ กันหลาย ๆ ด้าน เมื่อวานนี้วันที่ ๑๖ เราได้กระจายอำนาจไปสู่
การปกครองส่วนท้องถิ่น เราได้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นั่นก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาประชาธิปไตยของเราบรรลุวัตถุประสงค์
ขึ้นมาให้ได้ครับ ฝ่ายนิติบัญญัติของเราได้ทำอะไรไปบ้างในส่วนที่จะช่วยผลักดัน
ให้เกิดการพัฒนาหรือการปฏิรูปทางการเมืองที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น นั่นคือ
เราได้มีการจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นในปี ๒๕๓๘ สำเร็จนะครับ
เริ่มดำเนินการในปี ๒๕๓๘ ถามว่าสถาบันพระปกเกล้ามีเพียงหลักสูตรเดียว
เท่านั้นหรือไม่ คือหลักสูตรการอบรมประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารระดับสูง
ซึ่งพูดกันไป ซึ่งสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวกันไปหลายท่านแล้ว -----

ไม่ใช่ครับ หน้าทีความรับผิดชอบของสถาบันพระปกเกล้า นั้น ได้รวบรวมเอางานหลาย ๆ ด้านเกี่ยวกับการเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตยที่อยู่ในหลายหน่วยงานของรัฐสภาแห่งนี้ นำไปรวบรวมไว้ในหน่วยงานเดียวกัน คือหน่วยงานของสถาบันพระปกเกล้า มีหลายโครงการครับ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ที่เป็นประโยชน์ไปสู่ระดับล่างก็คือ ยกตัวอย่างนะครับ การเผยแพร่ประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา บุคลากรทางการศึกษา เหล่านี้เป็นภารกิจที่สถาบันพระปกเกล้าได้ดำเนินการอยู่เช่นเดียวกัน การอบรมให้ความรู้ทางด้านการศึกษาปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ผู้ช่วยผู้ดำเนินการ ส.ส. ก็เป็นอีกโครงการหนึ่งที่อยู่ภายใต้สถาบันแห่งนี้ และถามว่า ทำไมจึงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าขึ้นในวันนี้ เนื่องจากอย่างนี้ครับ ท่านประธานในการทำงานของสถาบันพระปกเกล้า ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ เกิดข้อจำกัดหลายประการครับ ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหาร การขาดแคลนนักวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นงานทางด้านงบประมาณ ซึ่งแฝงอยู่ในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทางด้านการขาดแคลนบุคลากรก็เป็นอีกประการหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ผมในฐานะที่เคยเป็นคณะกรรมการของสถาบันพระปกเกล้าแห่งนี้ตระหนักดี และระลึกอยู่เสมอว่า วันข้างหน้าเราจะต้องทำ เราจะต้องดำเนินการตามระเบียบที่ท่านประธานรัฐสภาขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านประธานมารุต บุณนาค ท่านศาสตราจารย์มารุต บุณนาค ได้กำหนดระเบียบไว้ในข้อที่ ๘ ว่า ระยะเวลาในการพัฒนาสถาบันพระปกเกล้านั้นแบ่งเป็น ๒ ระยะเวลา ก็คือระยะที่ ๒ นี้ ให้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าขึ้นขั้นตอนนี้จึงนำมาสู่การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้าในวันนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนครับว่า มีหลายมาตราในร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเป็นส่วนสำคัญขออนุญาตท่านประธานครับ นำระบบการบริหารของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งจะเกิดขึ้นในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ จะมี ๓ คณะกรรมการด้วยกันในการบริหารสถาบันแห่งนี้

๑. คณะกรรมการสภาสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ๘ ท่าน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๑๓ ท่าน ดำเนินการบริหารสถาบันแห่งนี้
๒. มีคณะกรรมการบริหารอีก ๗ ท่าน ดำเนินการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการสภาสถาบันฯ ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีคณะกรรมการประเมินผลติดตามและประเมินผล ประเมินผลใครครับ ๑. ประเมินตัวสถาบันว่า ได้ดำเนินการโครงการต่าง ๆ แผนงานต่าง ๆ ได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ๒. ประเมินผลงานของเลขาธิการฯ จะเป็นชื่ออะไรก็ตาม ตามที่

สผ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

เบ็ญจวรรณ ๕๘/๒

ท่านอาจารย์ดอกเตอร์สีบแสง พรหมบุญ ได้กรุณาให้ข้อสังเกตไว้ จะเปลี่ยนเป็น
ผู้อำนวยการหรือเป็นเลขาธิการก็ตาม จะต้องถูกประเมินผล เราจะมองเห็นภาพว่า
ผู้บริหารในอนาคตของสถาบันแห่งนี้จะต้องสร้างผลงานตลอดเวลา เนื่องจากว่า
การประเมินผลงานนั้นประเมินเป็น ๒ ระยะด้วยกัน คือ ๖ เดือนและ ๑ ปี

ท่านประธานครับ ในท้ายที่สุดนี้ครับ จากข้อสนับสนุนต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียน
ท่านประธานสภามานั้น จึงเชื่อได้อย่างแน่นอนครับว่า สถาบันพระปกเกล้า
ของเราจะเป็นสถาบันหลักสถาบันหนึ่งและเป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปในทางใด
ทางหนึ่งทางการเมือง จะสามารถเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้กระบวนการ
ปฏิรูปทางการเมืองนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่เรา ตามที่ประชาชนอยากให้เห็น
ในอนาคตได้อย่างแน่นอนครับ ท่านประธาน ขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ เชิญท่านกฤษฎาครับ

นายกฤษฎา แถวโสภ (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎา แถวโสภ ผู้แทนราษฎรจาก
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ที่กระผมลุกขึ้นมานี้ก็ไม่ได้มีวัตถุประสงค์
ที่จะมาคัดค้านร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า แต่ก็ไม่เต็มใจนักที่จะรับ
ร่างพระราชบัญญัติ แต่อยู่ในสภาวะจำยอม ก็คงจะต้องรับไปพร้อม ๆ กับ
สมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน สำหรับตัวกระผมเอง คือกระผมมีความไม่สบายใจ
อย่างหนึ่ง วัฒนธรรมของประเทศเราเนี่ย หน่วยงานใดจะทำงานอะไรขึ้นมา
มักจะตั้งสถาบันของตัวเองขึ้นมารองรับ เช่น กระทรวงศึกษาธิการก็มีสถาบัน
อบรมผู้บริหาร ยังแยกออกไปเป็นของกรมอีก กรม สบช. ก็ตั้งของวัดไร่ขิง
กรมสามัญศึกษาก็อีกไป สถาบันนักปกครองขึ้นสูงก็อีกไป แล้วภารกิจของ
สภาผู้แทนราษฎรนั้นคงจะเป็น เรื่องในหน้าที่นิติบัญญัติก็เลยพลอยฟ้าพลอยฝนมา
ก็มีสถาบันกับเขาขึ้นมาด้วย ก็ไม่ติดใจละครับ มีก็มี ไหน ๆ จะมี กระผมก็
อยากจะต้องข้อสังเกตฝากเอาไว้

ในประเด็นแรก ของคุณพ่อชัย ชิดชอบ ที่ได้อภิปรายในสภาแห่งนี้ว่า
เรื่องการใช้จ่ายงบประมาณนั้น กระผมฝากไว้ด้วย เพราะว่าในสภาวะ
บ้านเมืองอย่างนี้ งบประมาณส่วนของรัฐสภาที่จะต้องเจียดจ่ายไปที่สถาบัน
การตั้งสถาบันขึ้นมาจะต้องมีงบประมาณในการดำเนินการ อันนี้กระผมฝาก
ไว้ด้วยขอให้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ ๒ อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ก็คือ เกรงว่าสถาบันแห่งนี้
จะดำเนินการผิดแผกแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติ
เกรงว่าจะไปเน้นเอาเรื่องการจัดอบรมอย่างเดียวเป็นหลัก ขอตั้งข้อสังเกต
เอาไว้ การจะบริหารหรือดำเนินการสถาบันนั้น กระผมอยากให้ยึดวัตถุประสงค์
ตามมาตรา ๑๒ เป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๒ (๑)

๑๒๒

สพ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

วณปี ๕๙/๒

สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ทางวิชาการ เพื่อวางแนวทางในการพัฒนาประชาธิปไตย
ควรจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ ไม่ใช่ว่าจัดตั้งสถาบันฯ ขึ้นมา แล้วก็มี
ผู้หลักผู้ใหญ่มานั่งเรียนเพื่อที่จะได้พวกได้รู้จักกัน กระผมเป็นนักศึกษารุ่นที่ ๒
ของสถาบันครับ แต่กระผมลาออกแล้วครับตอนนี้ กระผมเข้าใจว่าในประเทศไทย
นี้ยังมีหลายสถาบันที่จะให้ความรู้ที่จะพัฒนาประชาธิปไตย กระผมลาออกแล้ว
กำลังจะไปเรียนที่ใหม่ แต่กระผมก็ยังให้การสนับสนุนนะครับ แต่ก็ไม่เต็มใจ
เท่าใดนัก -----

- ๖๐/๑

๑๒๓

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

มลิวรรณ ๖๐/๑

ประการต่อไปขอตั้งข้อสังเกตเอาไว้ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนครับ กระผมคำนึงมากตรงนี้เมื่อเป็นสถาบันฯ ขึ้นมาแล้วมีคณะกรรมการบริหารสถาบันมีสภาสถาบันก็ขอความกรุณาได้ดูตรงนี้ด้วย กระผมชื่นชมกับพ่อชัยที่พูดความจริงท่านรัฐมนตรีวิรัชยกเว้นไว้ เพราะว่าท่านลาอย่างที่ท่านเสกสรรได้นำเสนอต่อที่ประชุม แต่ว่าจริง ๆ แล้วเป็นอย่างนั้นจริง ๆ กระผมฝากไว้ด้วย แล้ววิทยากรที่เชิญมากระผมฝากไว้ด้วยเอาให้มันมีประสิทธิภาพจริง ๆ ไม่ใช่จะไปเชิญบุคคลหนึ่งแล้วไม่ได้บุคคลนั้นก็ส่งใครมาแทนมันเป็นเรื่องที่ถ้าพูดถึงงานวิชาการแล้วมันน่าละอายครับ ท่านประธานที่เคารพ ประสิทธิภาพของผู้สอนนี้จะต้องดูแลให้ใกล้ชิดให้ได้คนที่มีความรู้ความสามารถจริง ๆ แล้วสิ่งหนึ่งกระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเอาไว้ที่กระผมเกรงว่าการเมืองจะเข้าไปเกี่ยวข้องมากเกินไปในสถาบันแห่งนี้ เพราะกระผมดูตามมาตรา ๔ แล้วก็ให้ตกใจ ก็ฝากไว้ก็แล้วกันว่าการเมืองอย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวให้มากนัก ปล่อยให้การบริหารงานทางวิชาการเป็นไปโดยอิสระและขอให้สถาบันฯ แห่งนี้ปฏิบัติภารกิจสนองวัตถุประสงค์ของมาตรา ๑๒ อย่างแท้จริงตรงนั้นก็จะเป็นศรีสง่าแก่สภาการเสนอพระราชบัญญัติตรงนี้ กระผมเรียนว่าถ้าหากว่าชื่อเอาละครับกระผมไม่พูดถึง กระผมขอตั้งข้อสังเกตเพียงแค่นี้ แล้วขอให้ทำตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๑๒ ให้ชัดเจนนะครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขออนุญาตปิดการอภิปรายเลยนะครับ จะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัตยาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทั่วไป)

นิวรา ๖๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๔ ฉบับนี้หรือไม่ครับ กรุณาเสียบัตรกดปุ่มแสดงตน แล้วกดปุ่มลงคะแนน
ได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๕๑ คนนะครับ ไม่เห็นด้วย
ไม่มีนะครับ

๑๒๕

สพ ๕/๒๕๔๐ (ส. ทัวไป)

นิวรา ๖๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นาวาโท เดชา สุขารมณ์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ขออนุญาตใช้ร่างฯ ของเรื่องด่วนที่ ๕ เป็นหลัก คณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาโดยแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับครับ และขอตั้งคณะกรรมาธิการจำนวน ๒๗ ท่าน โดยขอเสนอชื่อคณะกรรมาธิการในสัดส่วนของรัฐบาล จำนวน ๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีครับ ลี้กครู้ครับ เสนอตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ เชิญรัฐบาลครับ

นาวาโท เดชา สุขารมณ์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ขอเสนอชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของรัฐบาล จำนวน ๕ ท่าน ดังนี้

๑. นาวาโท เดชา สุขารมณ์
๒. ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอาน
๓. ดอกเตอร์พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์
๔. นายปราโมทย์ โชติมงคล
๕. นายสุเมธ พรหมพันท้าว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญพรรคความหวังใหม่ครับ

นายธนเทพ ทิมสุวรรณ (เลขา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ธนเทพ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังต่อไปนี้ครับ ๑. นายไพศาล ยิ่งสมาน ๒. นายวิจิตร แจ่มใส ๓. นายบรรยง ร่วมพัฒนา ๔. นายวิรัตน์ ดยงคนนท์ ๕. นายอุดม ไกรวัตนุสรณ์ ๖. นายประสิทธิ์ ตุลยาธร ๗. นายขจรศักดิ์ ศรีสวาสดี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญพรรคประชาธิปไตย ๗ ท่านนะครับ

นางสาวชรินทร์ พุทธปวน (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ชรินทร์ พุทธปวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
พระปกเกล้า พ.ศ. ในลำดับส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ ๑. นายวิเชียร
คันฉ่อง ๒. ดอกเตอร์ประกอบ จิรिति ๓. นายแพทย์ปรีชา มุสิกกุล
๔. นายลามศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ ๕. นายอิสสระ สมชัย ๖. นายฉลาด
ขามช่วง ๗. ดอกเตอร์วิชัย ตันศิริ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ

นายกฤษฎาง แก้วโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤษฎาง แก้วโสภา พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอ
คณะกรรมการในลำดับส่วนของพรรคชาติพัฒนา ดังนี้ ๑. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๒. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๓. นายประสพ บุษราคัม ขอเสียงรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

นายจาตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ ในลำดับส่วนของพรรคชาติไทย ผมขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการ
๑. นายเรวัต ลีรินุกุล ๒. นายฉัตรวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นายสาคร พรหมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ในสัดส่วนของ
 พรรคกิจสังคมขอเสนอ คุณอำนาจ ชนะวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ถูกต้องนะครับ ประชากรไทย ๑ ท่านครับ

นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี ขอเสนอ
 นายชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ เป็นกรรมาธิการครับ ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ถูกต้องนะครับ เอกภาพ เสรีธรรม มวลชน พลังธรรม พรรคไท ๑ ท่านครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเอกภาพ ใคร์ขอเสนอ
 รายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรค เสนอ ท่าน ส.ส. ชัย ชิดชอบ
 ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 รายงานคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบัน

พระปกเกล้า พ.ศ. ๑. นาวาโท เดชา สุขารมณ์ ๒. ดอกเตอร์วิจิตร

ศรีสอ้าน ๓. ดอกเตอร์พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ ๔. นายปราโมทย์ โชติมงคล

๕. นายสุเมธ พรหมพันท้าว ๖. นายไพศาล ยิ่งสมาน ๗. นายวิจิตร แจ่มใส

๘. นายขรรจง ร่วมพัฒนา ๙. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ๑๐. นายอุดม

ไกรวัฒน์สุธรรม์ ๑๑. นายประสิทธิ์ ตฤยาธร ๑๒. นายขจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์

๑๓. นายวิเชียร คันฉ่อง ๑๔. ดอกเตอร์ประกอบ จิรภิติ ๑๕. นายแพทย์ปรีชา

มุสิกุล ๑๖. นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ ๑๗. นายอิสสระ สมชัย

๑๘. นายฉลาด ขามช่วง ๑๙. ดอกเตอร์วิชัย ต้นศิริ ๒๐. นายพินิจ จันทรสุรินทร์

๒๑. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๒๒. นายประสพ บุขราคุ้ม ๒๓. นายเรวัต ลีวินกุล

๑๒๘

สผ ๕/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๖๒/๒

๒๕. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๒๕. นายอำนาจ ชนะวงศ์ ๒๖. นายชัยสิทธิ์
ภูวภิรมย์ชวัลย์ ๒๗. นายชัย ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ขอระยะเวลาแปรญัตติครับ

นาวาโท เดชา สุขารมณ์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) :

๗ วันครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
๗ วัน ตามข้อบังคับนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ใช้ร่างฯ ใด
เป็นหลักครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

นาวาโท เดชา สุขารมณ์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) :

ร่างฯ ในเรื่องด่วนที่ ๕ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ จบการพิจารณาครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๕ นาฬิกา